

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان

عنوان:

بررسی مسیر حرکت و محاسبه رشد
میگو موزی (*Penaeus merguieusis*)
رهاسازی شده در آبهای خلیج فارس و
دریای عمان (استان هرمزگان)

مجری:

محمد مؤمنی

شماره ثبت
۸۹/۱۹۳

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان

- عنوان پروژه/ طرح: بررسی مسیر حرکت و محاسبه رشد میگو موزی (*Penaeus merguieusis*) رهاسازی شده در آبهای خلیج فارس و دریای عمان (استان هرمزگان)
- شماره مصوب: ۸۶۰۳۹-۰۲-۲۰-۲۹-۰۴
- نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان: محمد مؤمنی
- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژهها و طرحهای ملی و مشترک دارد):
- نام و نام خانوادگی مجری/ مجریان: محمد مؤمنی
- نام و نام خانوادگی همکاران: بهنام دقوقی - محمد درویشی - عبدالواحد پهبوری - کورش خواجه نوری - محمدرضا صادقی - نادر کرمی - مسعود بارانی - عبدالمجید مقصودی - علی کریمی
- نام و نام خانوادگی مشاور(ان): احسان کامرانی - غلامعباس زرشناس
- محل اجرا: استان هرمزگان
- تاریخ شروع: ۸۵/۱۰/۱
- مدت اجرا: ۲ سال و ۶ ماه
- ناشر: مؤسسه تحقیقات شیلات ایران
- شمارگان (تیراژ): ۲۰ نسخه
- تاریخ انتشار: سال ۱۳۸۹
حق چاپ برای مؤلف محفوظ است - نقل مطالب تصاویر، جداول، منحنیها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری»

طرح / پروژه: بررسی مسیر حرکت و محاسبه رشد میگو موزی (*Penaeus merguieusis*) رهاسازی شده در آبهای خلیج فارس و دریای عمان (استان هرمزگان)

کد مصوب: ۴-۰۲۹-۲۰-۰۲-۸۶۰۳۹

شماره ثبت (فروست): ۸۹/۱۹۳

با مسئولیت اجرایی جناب آقای محمد مؤمنی دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در رشته شیلات می باشد.

طرح/پروژه توسط داوران منتخب بخش بیولوژی و ارزیابی ذخایر آبزیان در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۲ مورد ارزیابی و با نمره ۱۵/۸ و رتبه متوسط تأیید گردید.

در زمان اجرای طرح یا پروژه، مجری در:

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت کارشناس ارزیابی ذخایر پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان مشغول بوده است.

به نام خدا

عنوان	«فهرست مندرجات»	صفحه
چکیده	۱
۱- مقدمه	۲
۱-۱- تاکسونومی میگوی موزی	۵
۱-۲- پراکنش، تولید و صید	۶
۱-۳- مروری بر ریخت شناسی میگو	۹
۱-۴- مروری بر چرخه زیست میگو	۱۱
۱-۵- مختصری بر جوامع حرا و نقش آن در مراحل زیستی آبزیان	۱۵
۱-۶- مروری بر مطالعات گذشته در مورد جنبه های زیستی و صید و صیادی میگو	۱۷
۱-۷- تاریخچه رهاسازی و تگ زنی در آبزیان	۳۲
۱-۸- معرفی تگ الاستومر تزریقی	۳۳
۲- مواد و روش ها	۳۶
۲-۱- منطقه بررسی	۳۶
۲-۲- ابزار کار	۳۷
۳- نتایج	۴۴
۳-۱- تغییرات درجه حرارت و شوری در خوریات	۴۴
۳-۲- بررسی تراکم پست لارو میگو و ایکتیوپلانکتون در خوریات	۴۵
۳-۳- بررسی تراکم بچه میگو در خوریات	۴۷
۳-۴- بررسی تراکم شکارچیان در خوریات	۵۱
۳-۵- رهاسازی میگوهای موزی تگ زده به خوریات	۵۲
۳-۶- ردیابی میگوهای نشان دار	۵۴
۴- بحث	۵۹
۴-۱- رهاسازی و مفهوم احیاء ذخیره	۵۹
۴-۲- مقایسه رهاسازی میگو در هرمزگان با کشورهای دیگر	۶۰
۴-۳- مقایسه صرفه اقتصادی در رهاسازی میگو	۶۱
۴-۴- اهمیت خوریات در رهاسازی میگوی موزی	۶۳
۴-۵- رهاسازی به منظور افزایش تعداد مولدین	۶۴

صفحه	عنوان
۷۴.....	پیشنهادها.....
۷۸.....	منابع.....
۸۵.....	پیوست.....
۱۰۷.....	چکیده انگلیسی.....

چکیده

هدف از اجرای این پروژه تعیین مسیر حرکت میگوی موزی از خوریات تا صیدگاه و همچنین تعیین رشد میگو از زمان رها سازی تا صید مجدد میگوهای موزی بوده است که با استفاده از علامتگذاری و صید مجدد میگوهای علامت دار امکان پذیر می گردد. میگوی موزی مرحله پست لاروی تا جوانی را در خوریات حرا می گذراند. پست لارو میگو در خوریات کولغان، تیاب و کلاهی در فروردین ماه و در خور خمیر در اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ به بیشترین تراکم رسید. تراکم زوآسخت پوستان و کوبه پودآ نیز که غذای پست لارومیگو می باشند در این دو ماه افزایش یافت. متوسط طول کاراپاس بچه میگوی موزی که بصورت طبیعی تا خرداد ماه در خوریات صید شدند برابر ۱۴/۶ میلیمتر و وزن آنها ۲/۹ گرم می باشد. بنابراین چنانچه بخواهیم از طبیعت الگوبرداری کنیم بهترین زمان رهاسازی بچه میگوی موزی در خرداد ماه با وزن حدود ۳ گرم می باشد. طبق این بررسی پس از این زمان ، تراکم بچه میگوها در خوریات کاهش و در آبهای ساحلی افزایش می یابد. در مدت بررسی خوریات، درجه حرارت و شوری آب سطحی خوریات از ۲۷ درجه سانتیگراد و ۳۷/۵ ppt در فروردین ماه به ۳۲ درجه سانتیگراد و ۴۰ ppt در تیر ماه رسید. این تغییر وضعیت در تراکم میگوها متناسب با افزایش درجه حرارت و شوری آب در خوریات است. از تعداد ۱۸۷ معده ماهی مورد بررسی (۲۲ گونه) تعداد ۵۶ عدد (۲۹/۹٪) دارای معده پر یا نیمه پر بوده اند. تعداد ۱۲ معده (۶/۴٪) حاوی میگو بوده است که بیشترین آن متعلق به گونه سرخو حرا (*Lutjanus argentimaculatus*) بود (شامل ۶ عدد یا ۵۰٪ معده های پر). تعداد ۱۰۴۷۸۹ قطعه میگو تگ زده در سال ۱۳۸۶ با میانگین وزنی ۱/۴ گرم و تعداد ۵۱۴۰۱ قطعه در سال ۱۳۸۷ با میانگین وزنی ۱/۳ گرم رهاسازی گردیدند. بیشترین میزان رها سازی در این زمان در خوریات تیاب و از ۲ تا ۲۵ تیر ماه بود. در زمان رها سازی میگوها مستقر در خور بزرگتر از میگوهای رها سازی شده بودند. این امر ممکن است بقاء میگوهای رهاسازی شده را در رقابت با میگوهای مستقر در خوریات کاهش دهد. در تیرماه میگوهای موزی که از خوریات خارج شده اند در آبهای ساحلی مستقر می شوند. عملیات رد یابی در صیدگاه میگو طی ۳۸۶ مورد توراندازی در ۴۹/۳ کیلومتر مربع در تیر، مرداد، شهریور و آذر ماه سالهای ۱۳۸۶ و ۸۷ انجام گردید. همچنین در طول فصل صید حدود ۱۰ درصد از شناورهای صیادی و شرکتهای جمع آوری میگو بررسی گردیدند اما هیچ میگوی تگ زده یافت نشد. اگر میزان صید مجدد (Recapture) میگوهای موزی در هر مزرگان را برابر با بهترین

وضعیت رها سازی میگو در ژاپن که همان ۱۰ درصد بقاء است فرض کنیم، نه تنها سودی از رها سازی حاصل نخواهد شد بلکه با زبانی برابر ۴۴۰ میلیون ریال مواجه خواهیم شد. در صورتی که نرخ بقاء در این رها سازی تا زمان فصل صید حداقل ۱۸ درصد (۰/۱۸) باشد هزینه های مصرف شده در رها سازی برابر با هزینه های تولید می گردد. بر اساس آمار صید شیلات استان، میزان صید میگو در هرمزگان در سالیان اخیر با کاهش مواجه نبوده است. بنابراین ذخیره میگو از بین نرفته است که بخواهیم آن را بازسازی نماییم. متأسفانه با همه تلاشهای انجام گرفته بعلت عدم صید میگو تگک زده نمی توان میزان رشد و یا مسیر حرکت میگوها و نیز تاثیر رها سازی در افزایش ذخیره را محاسبه نمود اما با توجه به مدل های موجود در گزارش می توان به بی تاثیر بودن رها سازی در افزایش صید میگو اشاره نمود.

۱- مقدمه

امروزه استفاده از منابع دریائی جایگاه خود را در سبد غذایی مردم پیدا کرده است و سیاست کلی دولت نیز بر افزایش سرانه مصرف آبزیان در کشور می باشد. بر این اساس تکثیر و پرورش آبزیان از یک طرف و اعمال مدیریت صید جهت حفظ ذخائر و احیاء ذخیره های تحت فشار از طرف دیگر در اولویت کاری مدیران ارشد شیلاتی کشور قرار گرفته است. آبهای استان هرمزگان که قسمتی از آن در خلیج فارس و قسمتی در دریای عمان قرار دارد دارای تنوع اکولوژیک بالائی می باشد. این تنوع محیطی خود عامل مهمی در تنوع جانوری شده که سخت پوستان دریائی نیز از این امر مستثنی نیستند. میگو از جمله این سخت پوستان است که از سالیان گذشته یکی از اقلام غذایی اصلی مناطق جنوب بخصوص بندرعباس بوده و صیادان این منطقه علاوه بر صید سایر آبزیان دریایی به صید میگو نیز مبادرت می ورزیدند. در سالیان بعد به علت گسترش مصرف آبزیان در بازار داخلی و همچنین صادرات میگو، تقاضا برای میگو به مانند آبزیان دیگر افزایش یافت که نتیجه آن افزایش صید و فشار بیشتر بر ذخائر این آبزیان بود. از این رو ضرورت بهره برداری میگو همراه با مدیریت صحیح ذخائر امری بود که مورد توجه بیشتر قرار گرفت. بر این اساس شیلات استان هرمزگان با اعمال ممنوعیت صید میگو و همچنین نظارت دقیق بر صید این میگو در فصل صید با کمک پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان اقدام به مدیریت صید ذخائر میگو نمود. در راستای این امر هر ساله پروژه های تحقیقاتی برای تعیین میزان قابل برداشت و نیز تعیین بهترین زمان بازگشائی و خاتمه صید میگوهای تجاری در پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان به انجام می رسد که این امر خود عامل مهمی در پایداری ذخیره میگو می باشد. به علت اعمال مدیریت در صید، سالانه بطور متوسط حدود ۱۵۰۰ تن میگو از صیدگاه های بندر عباس (حد فاصل سیریک تا قشم) از اوایل مهر ماه تا اواخر آبان ماه صید می گردید (صفایی و همکاران، ۱۳۸۳ و صفایی، ۱۳۷۷).

معمولاً رهاسازی آبزیان یکی از راه های احیاء ذخائر آسیب دیده می باشد (Bell, 2008). بنابراین شیلات هرمزگان برای کمک به بازسازی ذخایر میگو در سالیان اخیر اقدام به رهاسازی بچه میگو به زیستگاه های دریایی می نماید. میگو موزی اصلی ترین گونه میگوی استان هرمزگان است (زرشناس، ۱۳۷۰). شیلات استان در سالیان اخیر اقدام به رهاسازی این گونه کرده است، از این رو مقرر شده است تا در صدی از بچه میگوها پس از علامت گذاری (tagging) در خوریات رهاسازی گردند. باتوجه به اینکه در طول فصل صید میگو در استان هرمزگان

امکان دستیابی به میگوهای علامت گذاری شده وجود دارد، می توان براساس درصد میگوهای تگ دار بدام افتاده در صید میگو، نرخ بقاء آنها را تعیین کرد. باتوجه به رنگ تگ بکار برده شده برای میگوها در هر خور، می توان به تاثیر رهاسازی بچه میگوها در میزان صید، اهمیت هر کدام از خوریات مورد رهاسازی نسبت به ذخیره میگو و همچنین تعیین مسیر حرکت میگوها در آبهای استان هرمزگان بعنوان یکی از اهرمهای مهم مدیریت صید دست یافت.

باید توجه داشت که اولین هدف از رهاسازی، بازسازی ذخیره یک آبرزی می باشد. علاوه بر این می توان جنبه های مختلف زیستی آبرزیان مانند مسیر حرکت و درصد بقاء را نیز مورد بررسی قرار داد. لذا علاوه بر برشمردن موارد مهم در رهاسازی سعی شده است ذخیره میگوی موزی که گونه مورد رها سازی در هرمزگان بوده از جنبه های مختلف مورد بررسی قرار دهیم. از طرفی رها سازی این گونه در هرمزگان در خوریات پوشیده از جنگل های حرا انجام می گیرد. بنابراین بررسی محیط این مناطق و نحوه زیست میگو در آنجا و همچنین اثر این خوریات بر ذخائر میگو بسیار مهم است. در این خصوص بیشترین رجوع به ذخیره میگوی موزی خلیج کارپنتاریا در شمال استرالیا بوده است. در این کشور ذخیره خوبی از میگوی موزی وجود دارد (Vance, et. al., 1985) و محققین، تحقیقات بسیاری را از سالیان گذشته بر ذخایر میگو در استرالیا انجام داده اند (Crococ, 1983; Vance et al., 1998; Kenyon et al., 2004; Meager, et. al., 2003; Meynecke et. al., 2008). همچنین با توجه به نقش مهم خوریات در چرخه زیستی میگوی موزی در مرحله پست لاروی و جوانی، سعی شده تا آنجا که در رابطه با موضوع این گزارش بوده از آن منابع استفاده گردد.

پژوهش حاضر دربردارنده اهداف زیر می باشد:

- ۱- تعیین نسبت میگوهای رهاسازی شده در صید میگوی استان .
- ۲- تعیین مسیر حرکت میگوهای رهاسازی شده موزی در محدوده آبهای استان هرمزگان (خلیج فارس و دریای عمان)
- ۳- تعیین میزان رشد میگوهای رهاسازی شده در دریا.

۱-۱- تاکسونومی میگوی موزی

میگوی موزی (Banana shrimp) با نام علمی *Penaeus merguensis* De Man, 1888 از خانواده Penaeidae می باشد .

جایگاه این میگو از نظر طبقه بندی بشرح زیر است (FAO,1980):

شکل ۱ - میگو موزی (*Penaeus merguensis*)

Kingdom: Animalia
Phylum: Arthropoda
Subphylum: Crustacea
Class: Malacostraca
Subclass: Eumalacostraca
Superorder: Eucarida
Order: Decapoda
Suborder: Natantia
Superfamily: Penaeoidea
Family: Penaeidae
Genus: *Penaeus*
Species: *merguensis*

بیشتر میگوهای مهم از جنس *Penaeus* می باشند و نحوه زیست آنها تقریباً مشابه است. اما از لحاظ ژنتیکی

تفاوتهایی دارند (Zhi Yong Wang, 2004). برخی از محققین، میگوی موزی را همراه با گونه های دیگر شامل *P.*

chinensis و *Penicillatus*, *P. silasi*, *P. indicus* در جنس و یا زیر جنس *Fenneropenaeus* قرار می دهند (Lavery

et al., 2004; Voloch et Al., 2005). هر چند که گونه های این جنس از نظر ظاهری بسیار شبیه هم هستند اما وجود

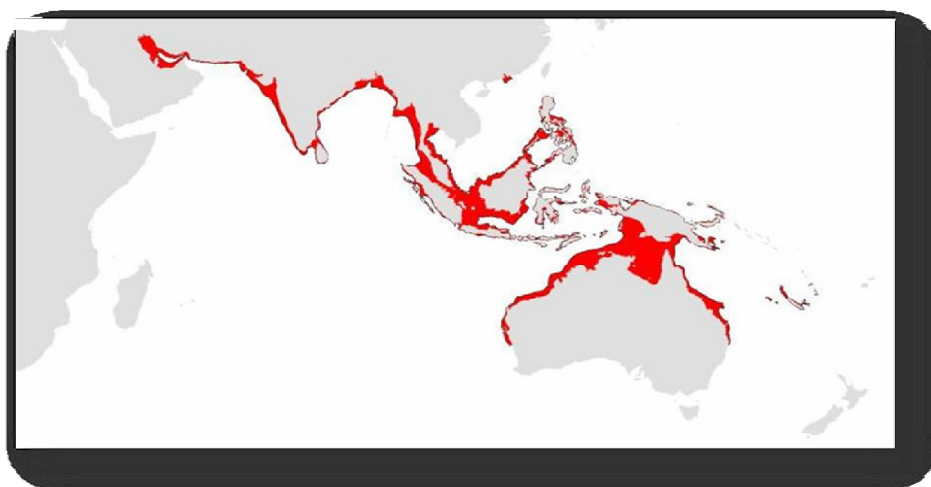
برخی رفتارهای گروهی باعث جداسازی آن به چندین جنس شده است (Perez-Farfante *et al.*, 1997). از طرفی برخی از محققین مانند Flegel قویاً این نامگذاری را رد کرده و بطور مستدل بیان میکند که این تقسیم بندی براساس تفاوت‌های تاکسونومی نمی باشد (Flegel, 2007). همچنین Lonergan بیان می دارد که تحقیقات ژنتیکی که بر میگوهای پنائید انجام داده مشخص نموده است که تفاوتها در میگوهای این جنس در حدی نیست که بتوان آنها را در حد جنس از هم مجزا کرد. با این حال بعضی از نشریه ها مانند نشریه Aquaculture دستورالعملی ارائه داده اند تا از نام علمی معمول میگوهای جنس *Penaeus* استفاده گردد و چنانچه شخصی قصد استفاده از نام دیگری دارد در پرائنتر استفاده نماید (Alderman *et al.*, 2007).

۱-۲- پراکنش، تولید و صید

میگو موزی در نواحی مختلف دنیا اسامی متفاوتی دارد از جمله Jaira در پاکستان، Udang kaki merah در مالزی، Udang putih در اندونزی، Pakha در هنگ گنگ و White shrimp در استرالیا. پراکنش آن از تنگه هرمز در خلیج فارس تا سواحل هند و سریلانکا و نیز در آسیای شرقی تا فیلیپین گسترش دارد (FAO, 1980) (شکل ۲). این گونه با نام انگلیسی Banana shrimp در ایران به اسامی مختلف مانند میگوی موزی یا میگوی صورتی می نامند. در استان هرمزگان این گونه، غالبترین گونه میگو بوده و به نام میگ گپ معروف است. پراکنش میگوی موزی در استان هرمزگان منطبق بر پراکنش خوریات مهم استان شامل خوریات مناطق شرق و غرب جاسک، خور سیریک، خوریات کلاهی و تیاب، خور کولغان و خور خمیر می باشد.

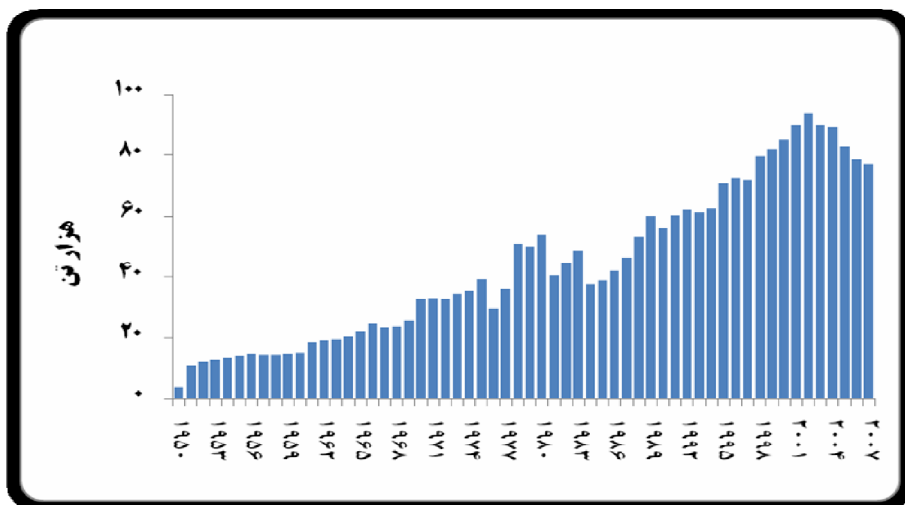
این گونه یکی از گونه های مهم تجاری در خلیج فارس و سواحل پاکستان است. در هندوستان میگوی موزی با گونه سفید هندی (*Penaeus indicus*) اشتباه گرفته می شود. از این جهت میزان واقعی ارزش اقتصادی این گونه کاملاً مشخص نیست. اما به هر حال برداشت اقتصادی از این گونه در سواحل غربی هند صورت می گیرد. صید میگوهای موزی جوان نیز در خوریات مناطق ساحلی هند انجام می گیرد. گزارشی از صید این گونه در بنگلادش داده نشده است. اما ممکن است در این کشور نیز با گونه سفید هندی اشتباه گرفته شود. میگوی موزی یکی از گونه های مهم سواحل شمال غربی مالایا و سواحل غربی تایلند و فیلیپین می باشد. این گونه در اندونزی،

سوماترا، سواحل جنوبی جاوا، بورنیو و دریای آرافورا^۱ زیست کرده و با شناورهای ترالر صید می گردد. در استرالیا یکی از گونه های مهم اقتصادی بخصوص در کوئینزلند و همچنین سواحل غربی استرالیاست. در پاپوآ این گونه بوسیله ترال صید شده و بصورت منجمد نگهداری می شود. این میگو گونه مهمی در امر پرورش در برخی از کشورها از جمله در تایلند و اندونزی محسوب می گردد. کل میزان صید این گونه در سال ۱۹۹۹ برابر ۷۸۷۴۳ تن بوده است. در این سال بیشترین میزان صید این گونه در کشورهای اندونزی و تایلند به ترتیب به ۶۵۲۳۰ و ۹۲۰۰ تن می رسد (FAO.orgwww, 30, March, 2009). میزان صید و تولید پرورشی این گونه در شکل های ۳ و ۴ نمایش داده شده است.

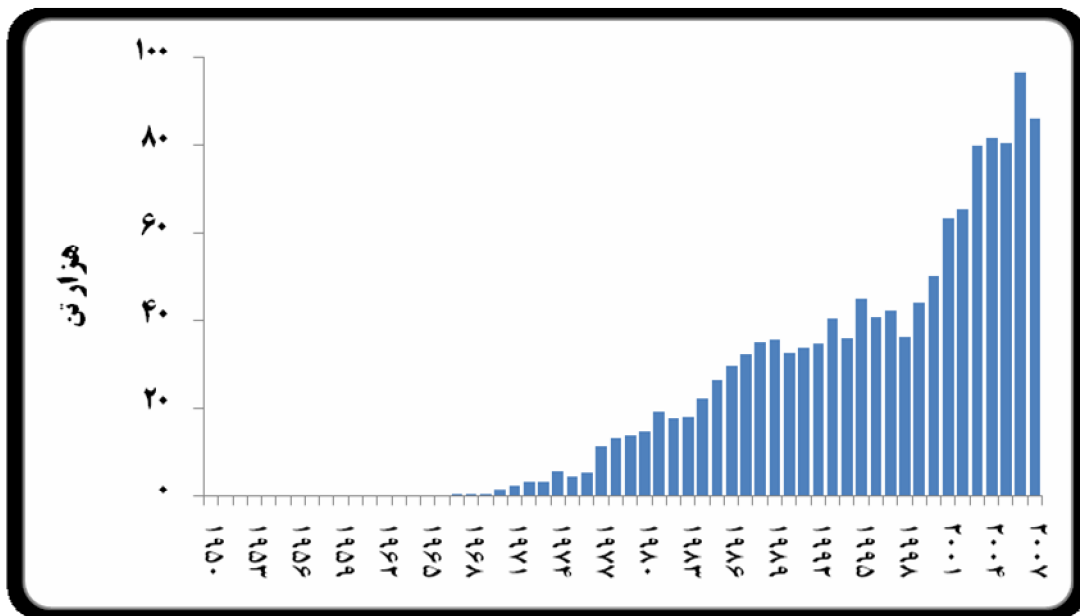

شکل ۲ - پراکنش میگوی موزی *Penaeus merguensis* در جهان
(اقتباس از FAO, 2009)

¹- Arafura

شکل ۳ - میزان صید میگوی موزی در جهان
(اقتباس از FAO, 2009)

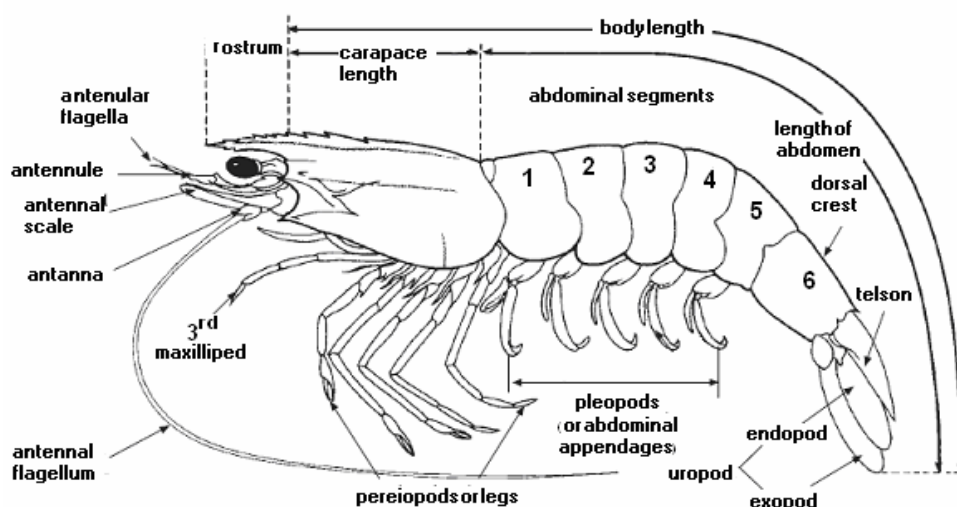

شکل ۴ - میزان پرورش میگوی موزی در جهان
(اقتباس از FAO, 2009)

۳-۱- مروری بر ریخت شناسی میگو

بدن میگوها از دو قسمت سرسینه^۱ و بخش دمی^۲ تشکیل شده است. در ابتدای قسمت سرسینه رستروم^۳ قرار دارد. رستروم یکی از قسمت‌های مهمی بوده که معمولاً در شناسائی میگوها استفاده می‌گردد. رستروم در میگوهای موزی بالغ دارای برآمدگی مثلثی شکلی است که آن را از سایر گونه‌ها متمایز می‌کند. رستروم در میگوهای موزی جوان، به نسبت بلند تر بوده و فاقد قسمت مثلثی شکل می‌باشد. چشمها در زیر رستروم قرار گرفته و بوسیله پایه چشمی به کاراپاس متصل است. در زیر کاراپاس زوائد متعددی شامل یک جفت آنتن بزرگ و یک جفت آنتن کوچک و زوائد ماگزلیپود قرار دارد که در گرفتن و بردن غذا بطرف دهان و نیز برای تنظیف (Alexander, 1980) استفاده می‌شود. پنج جفت پای حرکتی^۴ که سه تای ابتدائی آن بیشتر بعنوان انبرک های گرفتن غذا استفاده شده و معمولاً دوتای آخری برای حرکت میگو روی بستر بکار می‌رود. البته حرکت میگو روی بستر حالتی شبیه به سر خوردن دارد (Kirkegaard, 1970). عضو جنسی ماده^۵ در میان پاهای حرکتی چهارم و پنجم قرار دارد. قسمت خلفی میگو شامل شش بند است که پنج بند آن هر کدام دارای یک جفت پای شنا^۶ بوده و عضو جنسی نر^۷ در بین اولین جفت پای شنا قرار دارد. میگو در توده آب از پاهای شنا برای حرکت به جلو استفاده می‌کند. روده در ناحیه فوقانی در قسمت خلفی قرار دارد. در جنس ماده در امتداد روده یک جفت تخمدان قرار دارد که از کاراپاس آغاز شده و تا انتهای قسمت خلفی ادامه می‌یابد. در آخرین بند قسمت خلفی که بدون زائده است منفذ خروجی روده و تخمدان قرار دارد. قسمت انتهایی بدن نیز شامل تلسون^۸ و یوروپود^۹ هستند که میگو در هنگام فرار و حرکتهای ناگهانی و جهنده از آنها استفاده میکند. معمولاً قسمت خلفی بدن گوشتی بوده و مورد مصرف غذائی انسان قرار می‌گیرد. این قسمت به علت عضلانی بودن، توانائی حرکتهای انفجاری میگو به عقب را به کمک یوروپودها فراهم می‌کند (Dall, 1990).

1- Carapace
2- Abdomen
3- Rostrum
4- Pereopods
5- Thelycum
6- Peleopods
7- Petasma
8- Telson
9- Uropods

شکل ۵ - قسمت‌های مختلف بدن میگو (اقتباس از Carpenter et al., 1998)

از آنجائی که میگوی موزی از نظر شکل ظاهری^۱ بسیار شبیه میگوی سفید هندی (*Penaeus indicus*) است (Ronback, 2002)، در ابتدای هر کار تحقیقاتی باید بتوانیم آنها را از هم تشخیص دهیم (شکل ۵). اگر چه قسمت فوقانی و تحتانی رستروم این دو گونه خار دار بوده، اما در میگوی موزی بالغ قسمت بالائی رستروم آن دارای لبه بزرگتر و مثلثی شکل است در حالی که در میگوی سفید هندی لبه بالائی روستروم کوچکتر می باشد. در قسمت کاراپاس میگوی سفید هندی خط ناحیه چشمی - شکمی^۲ مشخص تر از میگوی موزی است (Phongdara, 1999). معمولاً رنگ آنتن میگوی سفید هندی کمی روشنتر (سفیدتر) از میگوی موزی است. همچنین در میگوی موزی نر آخرین قطعه (زائده انگشتی)^۳ در سومین ماگزلیپود کوچکتر از میگوی سفید هندی می باشد (FAO, 1980).

1- Morphology
2- Gastro-Orbital Carina
3- Dactyl

۴-۱- مروری بر چرخه زیست میگو

میگوها بر اساس منطقه ای که در هر مرحله از زیست خود را در آن سپری می کنند دارای چهار نوع مختلف چرخه زیستی هستند (Chong, 1995):

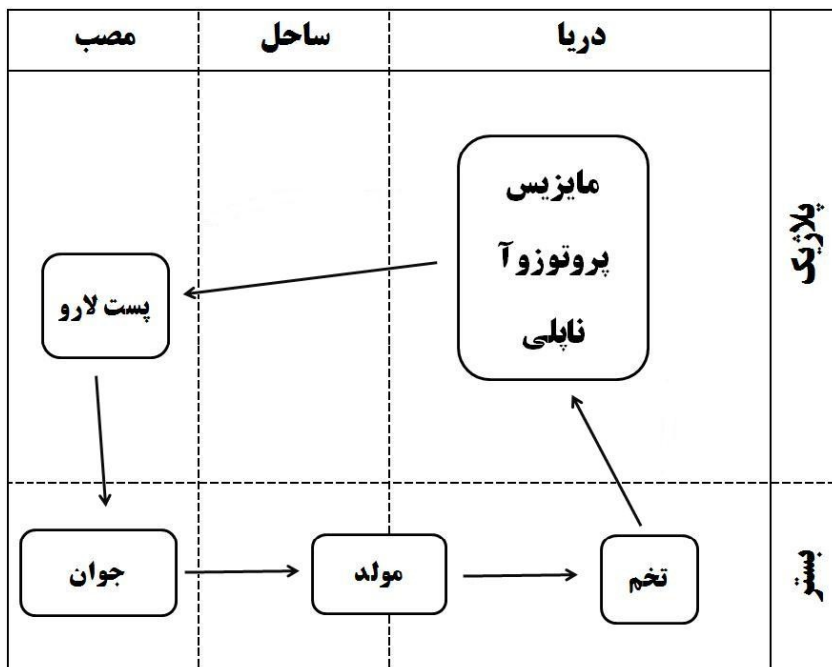
نوع ۱ - همه مراحل زیستی در مصبها بوده و تخمها ممکن است در ستون آب بوده و کاملاً در بستر نباشند. برخی یا همه اعضاء جمعیت ممکن است برای تخمیزی به مناطق داخلی مصبها مهاجرت کنند.

نوع ۲ - پست لاروها (Post Larvae) به مناطق نوزادگاهی واقع در نواحی مصبی می روند. زمانی که میگوهای جوان بالغ شدند از مصبها مهاجرت می کنند. در این زمان برخی از گونه ها در آبهای مناطق ساحلی و برخی در آبهای عمیقتر منطقه فلات قاره تخمیزی می کنند. برخی از گونه ها ممکن است تخم های پلاژیک داشته باشند (شکل ۶).

نوع ۳ - پست لاروها به آبهای کم عمق ساحلی که معمولاً پوشش علوفه دریایی یا جلبکی داشته و شوری نسبتاً بالایی دارند مهاجرت می کنند. مهاجرت به آبهای عمیقتر مشابه نوع ۲ می باشد. برخی از گونه ها ممکن است تخم های غوطه ور در آب داشته باشند.

نوع ۴ - همه مراحل زیستی در دریا سپری می شود: الف) گونه ها همگی در ستون آب بوده و کفزی نیستند. ب) گونه هایی که همه مراحل زیستی را در بستر سپری می کنند. هر دو این دسته ها احتمالاً تخم های پلاژیک تولید می کنند.

میگوی موزی از گونه هایی است که از چرخه زیستی نوع ۲ طبیعت می کنند (Chong, 1995).

شکل ۶- مراحل زیست میگوی موزی بر اساس نوع منطقه (اقتباس از Chong, 1995)

برخی از گونه های میگوهای پنائید^۱ چون در جنس ماده، تلیکوم بسته دارند متعاقباً بعد از پوست اندازی جفت گیری کرده و میگوی ماده اسپرم نر را تا زمان تخم ریزی در تلیکوم نگهداری می کند (Primavera, 1979). تخم ریزی عموماً در بستر دریا انجام شده و میگوی ماده همزمان تخمک و اسپرم را رها کرده و لقاح خارجی صورت می گیرد. پس از چند ساعت تخم ها شکفته می شوند. لاروهای خارج شده از تخم طی چندین مرحله رشد می یابند که شامل ناپلی^۲، پروتوزوآ^۳ (زوآ)، مایزیس^۴ و پست لارو است. در این مرحله شرایط محیطی به شدت بر بقاء لاروها اثر می گذارد. گاهی شکوفائی برخی از فیتوپلانکتونها می تواند بر فراوانی این لاروها موثر باشد. برای مثال شکوفایی^۵ نوعی از سیانو باکتری ها از جنس *Trichodesmium spp.* در محیط آبی باعث از بین رفتن لارو میگوهای موزی می گردد (Preston et al., 1998). در صورتی که شکوفائی *Tetraselmis suecica* باعث بقاء آنها می شود (Burford, 1998). بنابراین تولید تخم بیشتر بوسیله مولدین نمی تواند متضمن فراوانی پست لارو و در نهایت فراوانی ذخیره میگو باشد (Crococ and Kert, 1983). پست لاروها از نظر شکل ظاهر کاملاً شبیه

1- Penaeid Shrimp Species

2- Nauplii

3- Protozoae

4- Mysis

5- Bloom

میگوهای بالغ هستند فقط اختلاف آنها در تعداد خارهای روی رستروم است که در پست لارو کمتر می باشد (Garcia et al., 1981). معمولاً طول کاراپاس لارو میگوی موزی کمتر از ۳ میلی متر بوده و در پست لاروها بیشتر از ۳ میلی متر می باشد (Vance et al., 1998). مهمترین مکانیزم مهاجرت^۱ پست لارو میگو از دریا به مناطق ساحلی و مصبی جریانات دریایی است (Khorshidian, 2002). معمولاً در این حالت شرایط محیطی مانند درجه حرارت، شوری، فراجوشنده ها^۲ و بارندگی بر اندازه و فراوانی میگوها در مناطق ساحلی تاثیر گذار است (Garcia, 1988). میگوهای جوان در بستر مناطق ساحلی و مصبی که بعنوان نوزادگاه شناخته می شوند، به رشد خود ادامه می دهند. در این خصوص هر کدام از میگوها، مناطق مناسب خود را برای نوزادگاهی انتخاب می کنند. برخی از گونه ها مثل *P. penicillatus*، *P. indicus*، *P. merguensis*، *Penaeus monodon* از خوریات پوشیده از حرا استفاده کرده و برخی از گونه ها مانند *P. duorarum*، *P. esculentus*، *P. semisulcatus* و *Metapenaeus endeavouri* خود را به خوریات حرا محدود نکرده و در مناطق ساحلی بخصوص رویشگاه های ماکروفیت مثل علوفه دریایی و بسترهای جلبکی تجمع می یابند (Coles, 1993 و Liu et al., 1997). برخی از گونه ها از قبیل *Metapenaeus ensis* و *M. monoceros* در مناطق متنوعی شامل بسترهای مناطق گلی، علوفه دریایی^۳ و خوریات حرا پراکنش دارند. معمولاً میگوهای هندی و موزی که وابستگی زیادی به خوریات دارند چنانچه نتوانند وارد خوریات شوند از بین می روند. بنابر این می توان گفت که نقش جریانات دریایی در انتقال میگوها به خوریات دارای اهمیت زیادی است (Ronnback, 2002). پس از چند ماه، میگوهای جوان از مناطق ساحلی خارج شده و برای کامل کردن چرخه زیست خود به سمت آبهای عمیقتر، جایی که میگوهای بالغ هستند مهاجرت می کنند. وقتی فرم خارهای رستروم میگوها شبیه بالغین گردید به آنها میگوی جوان^۴ میگویند. در این هنگام ارگان های جنسی (تلیکوم^۵ در ماده و پتاسما^۶ در نر) هنوز شکل کامل خود را نگرفته اند. وقتی این ارگان ها توسعه یافته و شکل کامل خود را گرفتند میگو در مرحله نابالغ^۷ قرار دارد. میگوی بالغ^۱ مرحله ای است که توانایی تولید مثل را دارد (Garcia et al., 1981) (شکل ۷).

1- Immigration

2- Upwelling

3- Sea grass

4- Juvenile

5 - Thelycum

6 - Petasma (petasmata)

7- Sub Adult

میگوی موزی بیشتر از میگوهای دیگر تحت تاثیر شرایط محیطی قرار می گیرد (Vance *et al.*, 1985). تخمیزی میگوی موزی تحت تاثیر درجه حرارت آب است و مناسب ترین دما حدود ۲۷ درجه سانتیگراد می باشد (Tung, 2002). میگوها در مراحل اولیه زیستی شامل پروتوزوآ و مایزیس، در دریا بوده و عمدتاً از پلانکتونهای گیاهی و جانوری استفاده می کند. میگو موزی در مرحله پروتوزوآ شدیداً از دیاتومه ها و در درجه بعدی از جلبک های سبز و دیتریتوس^۲ حاصل از علوفه های دریایی تغذیه می کنند (Preston, *et al.* 1992). میگوی موزی بوسیله جریانات دریای به سوی خوریات آورده شده و در هنگام مد وارد خوریات می گردد (Vance, 1996). میگوهای موزی در خوریات معمولاً در حاشیه و کناره های خور بیشتر از وسط پراکنش دارند (Kenyon *et al.*, 2004). میگوی موزی اغلب در انشعابات خوریات حاوی حرا زیست می کند اما میگوی هندی بیشتر در حاشیه بدنه اصلی خور که بستر گلی و رویش درخت حرا باشد زیست می کند (Kenyon *et al.*, 2004) و کمتر در قسمت دهانه خوریات یافت می شوند (Vance, 1990). معمولاً این میگوها ممکن است در قسمتهای کوچکی از حاشیه های خور که بدون پوشش حرا باشد نیز یافت شوند (Meager *et al.*, 2003) ولی تراکم آنها کم است (Vance *et al.*, 2002). میگو موزی کوچک در هنگام وجود شکارچیان و خطر به قسمتی که پوشیده از ریشه های عمودی درخت حرا^۳ می باشد پناه می برند (Meager *et al.*, 2005). این در حالی است که بچه میگوها در هنگام جزر و مد با بالا و پایین رفتن آب خور بین قسمتهای کناری یا انشعابات کوچکتر و قسمتهای وسط خور مهاجرت می نمایند (Vance *et al.*, 1990). تغذیه میگوی موزی در خوریات با توجه به سایز میگو متفاوت است. پست لارو میگو پس از ورود به خوریات و شروع زندگی کفزی از مواد گیاهی و جانوری تغذیه می کنند که شامل فیتوپلانکتونها (مانند دیاتومه ها)، ذرات دیتریت، ماکروفیتها، روزنه داران^۴، کرمهای حلقوی^۵، پارو پایان^۶ و لارو نرمتنان می باشند. در مراحل بعدی نیز باینرگتر شدن آنها بیشتر تمایل به تغذیه از جورپایان^۷، پرتاران^۸، نرمتنان^۹ سخت پوستان^{۱۰}، جلبک های رشته ای سبز و سایر موجودات دارند (Sheaves *et*

¹ - Adult

² - Detritus

³ - Pneumatophores

⁴ Foraminifera

⁵ - Annelida

⁶ - Copepoda

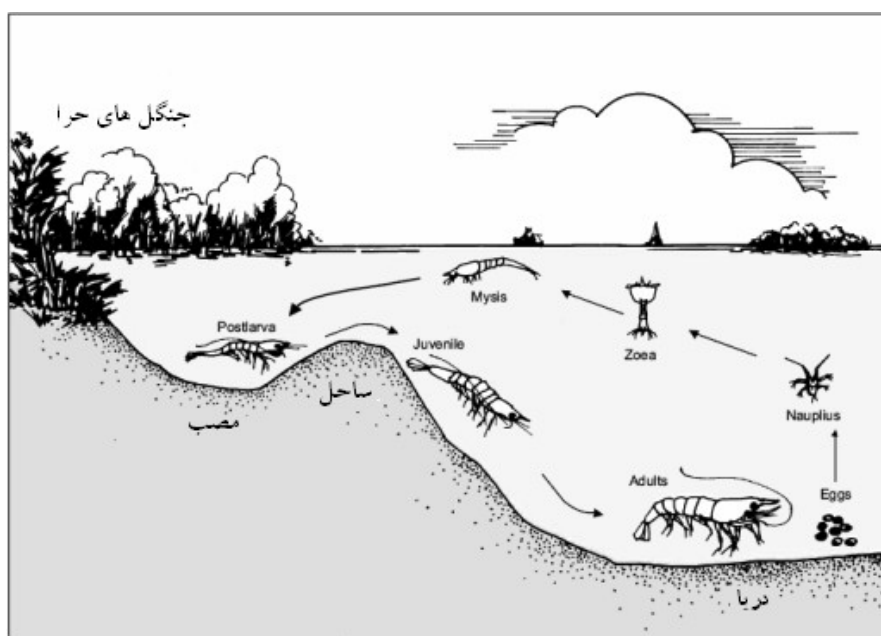
⁷ - Amphipod

⁸ - Polychaetes

⁹ - Mollusca

¹⁰ - Crustacea

توان گفت که میگوی موزی از درخت حرا برای تغذیه استفاده می کند (Meager, 2003). البته در یک بررسی ثابت شده است که اجزاء درختان حرا که با جریانات دریایی از خوریات وارد زیستگاه دریایی میگوها می شوند مورد تغذیه میگوهای بالغ قرار می گیرند (Loneragan et al., 1997). میگوها بین یک تا سه ماه در خوریات مانده و سپس به دریا مهاجرت می کنند (Sultan, 2000). میزان میگوی صید شده در زیستگاه اصلی آنها در دریا رابطه مستقیم با میزان خروج میگوی موزی از خوریات دارد (Vance, et al., 1998).

شکل ۷ - چرخه زیست میگو موزی (اقتباس از WWF, 1992)

۵-۱- مختصری بر جوامع حرا و نقش آن در مراحل زیستی آبزیان

حرا^۱ در منطقه بین جزر و مدی^۲ در نواحی گرمسیری و نیمه گرمسیری زیست میکنند. از خصوصیات این جوامع وجود شوری بالا، جزر و مد متوسط یا زیاد، بادهای شدید، درجه حرارت بالا و بستر گلی و بی هوایی است که در این شرایط گروههای دیگر درختان قادر به رشد نیستند (Kathiresan and Bingham, 2001). بخاطر این شوری زیاد، درختان حرا باید بتوانند آب را با مکانیزم های خاص توسط خاصیت اسمزی، جذب و استفاده نمایند.

^۱ - Mangrove

^۲ - Intertidal Zone

برخی از جوامع حرا با گرفتن آب شور، نمک آن را توسط غده های مترشحه که روی برگها قرار دارند دفع می کنند. برخی نیز نمک را به برگ های پیر یا پوسته تنه انتقال می دهند. برخی نیز نمک را به ذخیره آب نگهداری شده در گیاه انتقال داده و شوری آن آب را بالا ببرند (Kathiresan and Bingham, 2001). درختان حرا دارای ریشه های هوایی هستند که تبادلات گازی با محیط را انجام می دهند. همچنین ریشه های جانبی دارند که سبب استحکام آنها می گردد. این جوامع به همراه پیکره آبی که در آن رویش می کنند با موجودات زنده و غیر زنده آن تشکیل اکوسیستم حرا را می دهند (Kathiresan and Bingham, 2001). با این شرایط حرا تشکیل محیط اکولوژیکی می دهد که پذیرای موجودات متنوعی است. محیط گلی یا ماسه ای حرا مکان مناسبی برای زیست اپی بنتیکها و بی مهرگانی در رو یا درون بستر می باشد. در خوریات حرا انواع فیتوپلانکتونها، زئوپلانکتونها و ماهی ها زیست می کنند. از آنجایی که در خوریات حرا، بستر محکم و ثابت نیست ریشه های حرا محیط مناسبی را برای چسبیدن جوامع اپی فونا مثل باکتریها، قارچها، جلبک ها و بی مهرگان فراهم می کنند. بسیاری از خرچنگها، خزندگان، حشرات، دوزیستان و حتی پرندگان و پستانداران در این محیط زیست می کنند (Kathiresan and Bingham, 2001). در خلیج فلوریدا از نظر تنوع انواع میکرو بنتوزها، جنگل های حرا بعد از رویشگاه های علوفه دریایی قرار دارند اما تراکم میکرو بنتوزها در جنگل های حرا بیشتر است (Sheridan, 1997). معمولاً خوریات و رودخانه های واجد پوشش گیاهی حرا به علت داشتن سه خصوصیت شوری، درجه حرارت و گل آلودگی باعث مهاجرت انواع آبزیان به آنجا می شود (Whitfield, 1994). برخی از آبزیان دوره ای از مرحله زیست خود را در جنگل های حرا می گذرانند. گاهی حرا بعنوان نوزادگاه و یا مکان گذراندن مرحله جوانی ماهی هایی است که در زمان بلوغ در سایر جوامع مانند صخره های مرجانی و مناطق علوفه دریای زیست می کنند. چندین گونه میگو شامل *Penaeus indicus*، *Penaeus merguensis* و *Penaeus monodon* در جنگل های حرا و انشعابات آن سپری می کنند (Ronback, 2002). میگوهای موزی در انشعابات خوریات حرا معمولاً چندین برابر بیشتر از دهانه خور یافت می شوند (Vance et al., 1990). میگوی موزی در برخی از خوریات مانند Alligator در شمال استرالیا در برخی فصول حتی بیشتر از سایر پوستان پراکنش دارند (Robertson, 1987).

اهمیت خوریات بعنوان زیستگاه برخی از میگوها مبتنی بر سه فرضیه است (Manson et al., 2005):

(۱) حفاظت در برابر شکارچیان

(۲) وجود مواد غذایی

(۳) پناهگاه در برابر مخاطرات فیزیکی.

میگوهای جوان در خوریات در برابر شکارچیان حفاظت بیشتری می شوند زیرا در خوریات عمق آب کم بوده، شفافیت آب کم است و رسوبات کف نرم بوده و برای حفر نقب توسط برخی از میگوها مناسب است. همچنین وجود ریشه های هوایی، شاخه برگهای ریخته شده از درخت حرا و حتی رویش های گیاهی کوچک می تواند محیط مناسبی را برای حفاظت آنها فراهم نماید (Chong, 1995).

خوریات بعلت بالا بودن میزان تولید^۱، مهمترین عامل در جذب میگوها برای سپری کردن در آنجا می باشد. تولید اولیه مناطق رویشگاهی حرا بعلت وجود سه نوع جوامع تولید کننده می باشد که شامل، درختان حرا، جوامع فیتوپلانکتون و جوامع کف است. تولید این جوامع به ترتیب برابر ۹۵۳/۲، ۳۰۶/۵ و ۲۳۷/۵ گرم کربن در متر مکعب در سال می باشد (Chong, 1995).

از آنجایی که این جوامع معمولاً نزدیک جوامع انسانی هستند و دسترسی به آنها راحتتر از سواحل است، به شدت تحت تاثیر فعالیت های انسانی قرار گرفته که می تواند اثر منفی بر اکوسیستم آن داشته باشد. وجود تاسیسات صنعتی در کنار جوامع حرا آلاینده هایی را مانند پسماندها و فلزات سنگین به رسوبات کف خوریات حرا منتقل می کنند. انواع تولیدات نفتی در خوریات باعث از بین رفتن اکوسیستم حرا می گردد. همچنین وجود مزارع پرورش آبزیان در کنار جنگل های حرا عامل تهدید کننده ای برای آنها محسوب می گردد (Kathiresan and Bingham, 2001).

۶-۱- مروری بر مطالعات گذشته در مورد جنبه های زیستی و صید و صیادی میگو

Travis و همکاران (1998) در تحقیقات خود که بر نحوه رها سازی آبزیان انجام داده بیان داشته که آبرزی با اندازه کوچک با حجم زیاد رها سازی دارای مرگ و میر بالایی پس از رها سازی می باشد در مقابل حجم کم رها سازی آبزیان با اندازه بزرگتر مرگ و میر کمتری پس از رها سازی دارد. بنابراین باید در رها سازی به پویای

¹ - High Productivity

جمعیتی آبرزی توجه نمود. رها سازی باید در زمانی باشد که بیشترین حجم غذا با کمترین میزان شکارچی در طبیعت وجود داشته باشد. اندازه یا حجم رهاسازی به جای اینکه در بیشترین میزان خود باشد باید در بهینه ترین سطح انجام شود. زیرا افزایش حجم رهاسازی باعث خواهد شد که شکارچیان بیشتری به محیط وارد شده و آبرزی بیشتر در معرض صید قرار بگیرد. همچنین در این حالت رقابت غذایی بین آبرزیان رهاسازی شده باعث می گردد که اندازه آنها کاهش یافته و در اندازه کوچکتر به بلوغ جنسی برسند. در این حالت کیفیت تخم های تولید شده کم شده و جمعیت به درستی احیاء نمی گردد. از این رو در نظر گرفتن منفعت اقتصادی در رهاسازی باید با توجه به اندازه آبرزی رهاسازی شده باشد. در این حالت باید شرایط محیطی منطقه مورد رهاسازی بررسی گردد و بهترین شرایط با کمترین هزینه انتخاب شود.

Ikejima و همکاران (2003) بر خصوصیات خورهای حرا و جوامع موجود در آن در تایلند کار کرده اند. آنها به این نتیجه رسیده اند که خوریات و نواحی ساحلی پوشیده از جنگل های حرا دارای تراکم بیشتری از آبرزیان به نسبت سایر مناطق بوده و بعنوان نوزادگاه برخی از آبرزیان می باشد. آنها بیان داشتند که شوری در خوریات مهمترین فاکتور تغییر پذیر در مدت یک سال است اما بیشترین اهمیت را برای آبرزیان ندارد زیرا آبرزیانی که در خوریات هستند معمولاً دامنه شوری زیادی را تحمل می کنند (Euryhaline) و حساسیت زیاد نسبت به تغییر شوری ندارند.

در بررسی که Meynecke و همکاران (2006) در مناطق ساحلی استرالیا انجام دادند به این نتیجه رسیدند که بسیاری از آبرزیان مهم تجاری از مناطق مصبی مانند نواحی جزر و مدی، جنگل های حرا و علوفه دریای بعنوان مناطق نوزادگاهی یا محلی برای تخم ریزی استفاده می کنند. علاوه بر این آبرزیان در این مرحله تحت تاثیر عوامل محیطی مانند بارندگی و روان آبهای وارد شده به مناطق مصبی و همچنین درجه حرارت محیط قرار گرفته و در نهایت این عوامل می تواند بر ذخیره این آبرزیان موثر باشد. برای مثال ذخیره میگوی موزی در خلیج کارپنتاریا در استرالیا به شدت تحت تاثیر روان آب جاری شده از مناطق خشکی به مناطق مصبی قرار دارد. همچنین طی بررسی های بعمل آمده در تانزانیا مشخص شد که عوامل محیطی بر چرخه زیستی میگوها موثر بوده و با افزایش بارندگی میزان صید میگوهای پنائیده نیز افزایش می یابد (Teikwa, 2003).

Franco در سال ۲۰۰۶ مشخص کرد که افزایش درجه حرارت تا حد معینی موجب افزایش بیوماس ذخائر آبری می گردد (Franco, 2006). Saldanha (2000) دریافت که رشد میگو در استخرهای پرورشی در شوری های کم با افزایش شوری، بیشتر می گردد. اما Staples و Vance مشخص کردند که بهترین رشد میگوی موزی در شوری ۲۵PPT و درجه حرارت ۲۵ درجه سانتی گراد اتفاق می افتد (Staples and Vance, 1986).

در یک بررسی دیگر که Staples و Vance در سال ۷۹-۱۹۷۵ بر مهاجرت میگو موزی از خوریات حرا و پیوستن آنها به جمعیت اصلی^۱ در خلیج کارپنتاریا در استرالیا داشته اند دریافتند که میزان بارندگی تابستانه، کاهش شوری آب و درجه حرارت بر میزان مهاجرت موثر است. بارندگی حتی باعث می شود میگوهای با اندازه کوچک نیز از خوریات خارج شود. این تحقیق مشخص کرد که زمان و نوع جزر و مد (کهکشند^۲ یا مهکشند^۳) و همچنین تاریکی شب در مهاجرت میگوهای جوان موثر است. معمولاً میگوهای جوان ۸ هفته پس از خارج شدن از خوریات به زیستگاه اصلی خود در دریا می رسند (Staples and Vance, 1986).

در مطالعه ای که توسط Adnan و همکاران (۲۰۰۲) بر ذخیره میگوی موزی در Matang مالزی انجام شد نشان داد که بر خلاف استرالیا، چون تغییرات شرایط محیطی در این نواحی بسیار کم است نمی توان رابطه ای بین تغییرات زیست محیطی و صید میگو را بدست آورد.

در مطالعه ای که Zhou و همکاران (۲۰۰۷) بر بررسی ذخیره میگو در استرالیا انجام داد به دست آورد که حدود ۸۵ درصد میگوهای موزی در فصل صید (April-May)، استحصال می گردد. همچنین او بیان داشت که تخمیزی که از آن، جمعیت سال بعد احیاء می شود چند ماه پس از فصل صید (در ماه های August-september) انجام می گیرد. این تخمیزی بوسیله همان گروهی از میگوها انجام می شوند که در فصل صید به دام نیافتاده اند. این امر در کنترل و مدیریت صید میگو دارای اهمیت زیادی است بطوریکه در استرالیا هر ساله حدود ۱۵ درصد از بیوماس برای احیای ذخیره در سال بعد حفظ می گردد.

Meager و همکاران (۲۰۰۵) در یک بررسی بر میگوی موزی بیان می دارند که پوشش گیاهی حرا بعنوان پناهگاه باعث محافظت میگوهای جوان از شکارچیان می شود. آنها دریافتند که مهمترین قسمت حرا به عنوان

¹ - Recruitment

² - Neap tide

³ - Spring tide

پناهگاه، ساختار ریشه های هوایی است که بصورت عمودی بوده و میگوهای کوچکتر در روز با چسبیدن به آنها خود را در برابر شکارچی حفظ می کند. اما میگوهای موزی بزرگتر عموماً زیر ساختارهای افقی ریخته شده در کف درختان حرا پناه می گیرند. میگو موزی معمولاً بیشترین فعالیت خود را در شب دارد و در روز، بیشتر ساکن است (Meager et al., 2005). همین محقق در سال ۲۰۰۳ به این نتیجه رسیده بود که میگوی موزی در خوریات دارای تحرک بسیار بالایی است و پراکنش آنها در خوریات بیشتر در کناره های خور در نزدیکی درختان حرا می باشد و نواحی مرکزی خور فاقد توزیع میگوی موزی است (Meager, 2003). او در گزارش دیگری در سال ۲۰۰۳ تاکید می کند که میزان بارندگی در ماه های March و November و عواملی که در پی آن می آید مثل کاهش شوری آب می تواند بر مهاجرت میگوهای جوان از خوریات به دریا در خلیج کارپنتاریا تاثیر گذار باشد (Meager et al., 2003)، اما اگر میزان بارندگی بسیار زیاد باشد اثر منفی بر مهاجرت بچه میگوها گذاشته و باعث کاهش ذخیره می گردد (Toscas et al., 2009). اثر بارندگی بر میگوهای موزی در غرب شبه جزیره مالزی که تقریباً سرتاسر سال بارندگی یکنواخت وجود دارد تاثیر کمتری دارد (Chong, 1995).

Kenyon و همکاران (2004) معتقدند که میگوی موزی و هندی دارای چرخه زیست مشابه هستند. از این رو در تحقیقی که Esmaili و Omar (2003) بر میگوی سفید هندی در منطقه جاسک در سال ۲۰۰۳ انجام دادند مشخص کردند که افزایش بارندگی تاثیر مثبت و معنی داری در افزایش میزان صید بر واحد تلاش^۱ میگوی مولد سفید هندی دارد. آنها گفته اند که تاثیر بارندگی بر کاهش یا افزایش ذخیره بستگی به گونه و محیط زیست آنها دارد. در منطقه جاسک میزان درجه حرارت و شوری نسبتاً بالا بوده و برای رشد و تولید مثل میگو مناسب نمی باشد. با افزایش بارندگی میزان شوری کاهش یافته و میگوهای هندی مولد آماده اند برای باروری و تخمیزی به دریا مهاجرت کنند.

البته شایان ذکر است، تغییرات میزان صید بر واحد تلاش، نمی تواند بیانگر تغییرات فراوانی ذخیره باشد زیرا عوامل مختلفی مانند انتخاب پذیری ابزار صید، اندازه و سن آبی، انتشار عمودی یا افقی در توده آب و مهارت صیادان در صید می تواند در افزایش میزان صید در واحد تلاش تاثیر گذار باشد (Maunder, 2006).

در تحقیق دیگری که Rothlisberg و Preston (1991) بر میگوی موزی در جنوب شرقی خلیج کارپنتاریا استرالیا انجام دادند مشخص گردید که سن تخم‌ریزی میگوها حدود شش ماه است. آنها دریافتند که شرایط محیطی بر ذخیره میگوها بسیار تاثیر گذار است. در استرالیا هرچند که میزان میگو مولد در بهار بیشتر از پاییز است اما بیشترین میزان تخم‌ریزی که منجر به احیاء ذخیره می شود مربوط به تخم‌ریزی پائیزه است. آنها علت این امر را تلفات بالا در مراحل مختلف لاروی ناشی از نامساعد بودن شرایط محیطی پس از تخم‌ریزی بهاره می دانند.

Dredge (1986) در تحقیقی بر میگو موزی در کوئینزلند داشته، دو اوج تخم‌ریزی را تشخیص داد که یکی در February تا May دیگری August تا December میباشد. همچنین دو مرحله ورود میگوهای جوان به صیدگاه در May و Jun و دیگری در November و December اتفاق می افتد که طی آن میگوهای جوان به جمعیت اصلی می پیوندند.

دریک تحقیق که Manson و همکاران (۲۰۰۵) در کوئینزلند استرالیا داشته مشخص نموده است که وسعت رویشگاه های حرا در ارتباط مستقیم با میزان صید انواع آبزیانی است که دوران نوزادگاهی خود را در این محیط می گذرانند. تاثیر درختان حرا در نوسانات CPUE میگوی موزی حدود ۷۰ درصد می باشد. این تاثیر برای نوعی خرچنگ گلی به نام *Scylla serrata* حدود ۵۳ درصد است. این در حالی است که این همبستگی بین آبزیانی که در مناطق دور از ساحل (offshore) زیست می کنند بسیار کم بوده یا وجود ندارد. آنچه که باعث بالا بردن ضریب همبستگی در رابطه بین جنگل حرا و صید گردیده وجود یک سری از فاکتورهای موجود در زیستگاه حرا می باشد. این فاکتورها از قبیل درجه حرارت، شوری، عمق و غیره است که نوسانات آنها می تواند بر میزان CPUE موثر باشد اما میزان بارش که در خلیج کارپنتاریا عامل اصلی در میزان بقاء و درنهایت میزان صید بچه میگوها است در این جایی معنی است. این امر از این جهت که شبیه محیط خلیج فارس است دارای اهمیت می باشد.

Kenyon و همکاران گزارشی را در سال ۲۰۰۴ منتشر کرده اند که بیان می دارد میگوی هندی در حاشیه بدنه اصلی خوریات پوشیده از حرا بسر می برد اما میگوی موزی بیشتر در انشعابات فرعی خور قرار دارد. میگوی موزی و هندی به تعداد کمی نیز در کف خور در قسمتهای میانی بدنه اصلی خور صید شده است. فاصله این قسمت تا حاشیه خور فقط ۱۰۰ متر بوده که نشان دهنده عدم انتخاب این ناحیه توسط این دو گونه می باشد. بیشترین صید حاصل از ترال هر دو گونه مربوط به زمان جزر آب بوده است که بچه میگوها از قسمت رویشگاهی حرا که خارج از آب مانده خارج شده اند. وی فاصله بین خوریات محل نوزادگاهی میگوی سفید تا

محل زیست بالغین را حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ متر مشاهده کرده که پست لارو میگو باید این فاصله را برای رسیدن به خور به کمک جریان‌های آبی و جزر و مد طی نماید.

Costanzo و همکاران (2004) در بررسی مشخص کردند که خروجی آب استخرهای پرورشی باعث تغییرات فیزیکی و شیمیایی محیط خور می‌گردد. بر این اساس یون آمونیوم^۱ از تراکم طبیعی $0.3 \pm 1.3 \mu M$ به میزان $8.0 \pm 18.5 \mu M$ رسیده و کلروفیل a از میزان طبیعی $0.6 \pm 1.2 \mu g/l$ به میزان $1.9 \pm 5.5 \mu g/l$ رسیده است. این امر می‌تواند بر محیط زیست خوریات و موجودات آن از جمله میگوها اثرات منفی داشته باشد. همچنین بار پساب مغذی که از استخرها خارج می‌شود می‌تواند جمعیت فیتوپلانکتون‌ها را افزایش داده و باعث شکوفایی^۲ آنها گردد.

Walton و همکاران (2007) در یک بررسی از خرچنگ حرا با نام *Scylla olivacea* بعنوان اندیکاتور یا شاخصی برای سلامت محیط جنگل حرا یاد کرده است و کاهش میزان صید در واحد تلاش این گونه بعنوان زنگ خطر برای از بین رفتن جنگل‌های حرا بر شمرده است.

Sultan (2000) بیولوژی و اکولوژی انواع میگوهای مهم در پاکستان را بررسی کرده است. بصورت عملی میگوها زمانی که هنوز دستگاه تولید مثلی خارجی آنها توسعه پیدا نکرده است نا بالغ و جوان حساب می‌شوند. برای تشخیص بچه میگوهای جوان موزی با سفید هندی میتوان از خارهای روی روستروم استفاده کرد. معمولاً فاصله بین اولین و دومین خار روستروم بیشتر از فاصله بین دومین و سومین خار روستروم است. در حالی که این امر در میگوی سفید هندی تقریباً یکسان است. او دریافت که اصلی ترین منبع غذایی برای میگوی موزی سخت بوستان و پلی‌کت‌ها می‌باشد (Sultan, 2000).

Hoang و همکاران (۲۰۰۲) دریافتند که میگوهای ماده مراحل ۳ و ۴ باروری، به شدت نور بسیار حساس بوده و وادار به تخم‌ریزی می‌شوند. معمولاً میگوهای تخم‌ریزی کرده در هچری ۶ تا ۷ روز طول می‌کشد تا دوباره آماده تخم‌ریزی گردند.

1- NH_4^+

2- Bloom

در تحقیق دیگری که بر تخم‌ریزی میگوهای تجاری پاکستان توسط Ayub (1998) انجام گردید، مشخص شد که اگر یک جفت پتاسما به هم چسبیده در میگوی نر نشانه بلوغ باشد، این نشانه در میگوی موزی در سایز حدود ۹۶ میلی متر طول کل دیده شده است. بلوغ در ماده‌ها بر اساس توسعه ماکروسکوپی تخمدانها در سایز ۱۲۵ میلی متر طول کل رخ داده اما بیشترین فراوانی تخمدانهای مرحله چهار^۱ در سایز ۱۴۱ تا ۱۵۰ میلی متر دیده شده است. او زمان تخم‌ریزی میگوی موزی را تقریباً در سرتاسر سال اعلام کرد اما دو اوج تخم‌ریزی را مشخص کرد که اولی و مهمترین آن در March تا May و دومی در October می باشد. او از یافته‌های Garcia (1977) بیان میکند که هرچند دو اوج تخم‌ریزی بهاره و زمستانه در میگو وجود دارد اما بر خلاف اوج بهاره که تقریباً در فاصله زمانی ثابتی رخ می دهد، اوج پائیزه ممکن است با توجه به منطقه و سال بررسی در زمانهای مختلفی از پائیز تا زمستان انجام پذیرد. بر خلاف استرالیا که منطقه تخم‌ریزی برای میگوی موزی در آبهای عمیق دور از ساحل فرض کرده اند، در آبهای پاکستان میگوی موزی به همراه میگوی سفید سرتیز (*Metapenaeus affinis*) و *P. penicillatus* در آبهای ساحلی تخم‌ریزی می کنند. او هماوری میگوی موزی در سایز ۱۵۳ میلی متر طول کل را برابر ۹۸۱۱۴ و در طول ۱۷۹ میلی متر طول کل را بابر ۲۹۸۴۷۵ تخم بدست آورد. او از یافته‌های Crocos & Kerr (1983) بیان می کند که تخمهای مانده و ریخته نشده میگوها پس از زمان تخم‌ریزی جذب تخمدان می شود و میگو به جای رفتن به مرحله ۱ وارد مرحله ۲ رسیدگی جنسی می گردد. درحقیقت میگوهای ماده در چرخه زیستی خود فقط یک بار در مرحله ۱ تخم‌ریزی قرار می گیرند (Ayub, 1998).

Vance بررسی بر تاثیر دوره نوری و جزرو مد بر زیست میگوها پرداخت. او مشاهده کرد که میگوی موزی و *P. esculentus* شب هنگام فعالیت بیشتری دارند و روزها (بیشتر در ساعات اولیه صبح و ساعات انتهائی عصر) و مخصوصاً در زمان مد بیشترین فعالیت را در آب دارند. اما در شب و هنگام مد آب اوج فعالیت می باشد. او همچنین در تحقیق دیگری بیان کرده است که بیشترین صید میگوها توسط تور ترال در روز است که در کمترین فعالیت خود هستند (Vance et al., 1992). در تحقیقی که بر میگو موزی در استرالیا انجام گردید مشخص شد که این گونه چندین دوره در سال تخم‌ریزی دارد اما بقاء لاروها فقط یک دوره آن بیشتر بوده و باعث احیاء ذخیره می گردد (Vance et al., 1998).

^۱ - Full Ripe

در تحقیقی که در سال ۲۰۰۵ توسط Loneragan و همکاران (2005) در مالزی انجام شد مشخص شد که صید میگو موزی در رابطه با وسعت منطقه حرا و همچنین طول خط ساحلی رابطه مستقیم و قوی داشته اما با میزان بارندگی به مانند نقش آن در استرالیا اهمیت ندارد.

Chong (1981) در تحقیقی بر رژیم غذایی میگوی موزی در مالزی بیان کرده که ترکیب غذایی این گونه بر اساس نوع منطقه و وفور غذای آن متفاوت است. این میگوها از ترکیبات غذایی متنوعی استفاده کرده اما معمولاً همگی از بقایای گوشتی^۱ مختلف به همراه برخی از سخت پوستان و کرمهای پر تار و نرمندان مصرف می کنند. در تحقیقی که Hill و Wassenberg (1993) بر تغذیه میگوی موزی در استرالیا داشته به این نتیجه رسیده است که میگوهای جوان در خوریات معمولاً در شب و در زمان مد آب تغذیه می کنند. بیشترین میزان تغذیه در میگوهای بوده که حدود ۲ ساعت از زمان مد آب گذشته بود. مهمترین ترکیب غذایی برای میگوهای جوان و بالغ شامل سخت پوستان، دوکفه ای ها، شکم پایان و پرتاران بود. در میگوی جوان صید شده در شب بیشترین ترکیب غذایی شامل کوبه پودها و دیگر سخت پوستان بود. با افزایش سایز میگوها فرامینوفرها، نماتودها و جلبکها کمترین فراوانی را در ترکیب غذایی میگوها داشتند. در این تحقیق مشخص شد که جزر و مد آب، نور خورشید و سایز میگو بیشترین تاثیر را بر ترکیب غذایی میگو موزی دارند.

در تحقیقی که Brewer (1991) بر میگوهای پنائیده در کوئینزلند استرالیا انجام داد مشخص کرد که میگوهای شکار شده بوسیله ماهی های شکارچی چندین برابر آن مقداری است که بوسیله صیادان صید می گردد. میگو معمولاً مهمترین ترکیب غذایی است که در معده ماهی هایی که از میگو تغذیه می کنند یافت شده است. این میگوها حدود ۱۸ گونه می باشند که در این منطقه بررسی گردید.

در بررسی که Blaylock بر بازسازی ذخایر آبزیان داشت سه محور اصلی را در رهاسازی مورد تاکید قرار داد: (۱) شناخت دقیق از محیطی که قرار است در آن بازسازی ذخیره انجام گردد. (۲) تولید آبزیان سالم و قوی و سازگار با رهاسازی. (۳) سنجش اثرات رهاسازی (بیولوژی، اکولوژی، اقتصادی و غیره) (Blaylock, 2000). البته Travis بیان داشته است که هرچند قبل از رهاسازی مطالعات اولیه محیطی لازم بوده و چرخه زیست آبرزی مورد رهاسازی مهم است اما تضمین کننده موفقیت رهاسازی نخواهد بود (Travis et al., 1998).

^۱ - Carnivorous Detritivores

در سال ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۰ تعداد ۱۱۱۱ قطعه میگوی موزی جوان تگ زنی گردیده و در آبهای ساحلی خلیج Papua رها سازی شدند. از این تعداد ۱۲۱ قطعه مجدداً صید گردید. همچنین ۷۰۰۸ قطعه میگوی جوان در مناطق نوزادگاهی خلیج Papua رها سازی گردید که ۱۱۳ قطعه از آنها مجدداً صید گردید. در این تحقیق کاهش میزان صید مجدد میگوهای رهاسازی شده در نوزادگاه نسبت به مناطق ساحلی بعلت کوچک بودن سایز میگوها در زمان تگ زنی بوده که باعث شده فاصله زمانی بین تگ زنی و صید مجدد میگوها افزایش یافته و میگوهای بیشتری از بین بروند. در این تحقیق بیشترین مدت زمانی بین رهاسازی و صید مجدد حدود ۱۵۰ روز بوده است. در این بررسی فاصله بین محل رهاسازی و منطقه صید میگوهای تگ زده بین ۸۰ تا ۱۵۰ کیلومتر بوده است (Frusher, 1985).

در مقاله ای که Leber (۱۹۹۹) منتشر کرد آورده است که فاکتورهای مهم در شروع هر طرح بازسازی ذخائر شامل تعیین میزان بازماندگی، رشد و اثرات ژنتیکی گونه مورد رها سازی می باشد. که برای رسیدن به این عنوانها ده عامل مهم شیلاتی باید مورد ارزیابی قرار گیرد که شامل تکثیر و پرورش، ژنتیک، بهداشت و بیماری ها، اکولوژی دریا، بیولوژی دریا، ارزیابی مخاطرات زیست محیطی^۱، طراحی آزمایش، اقتصاد شیلاتی و پرورش آبرزی، مدل های ریاضی و آنالیز قطعیت آماری می باشد.

Rothlisberg و Preston (1991) گفته اند که برای میگوها بعلت جثه کوچک باید از تگهای مناسبی استفاده گردد. با استفاده از تگ زنی می توان به نتایج خوبی مانند تعیین تراکم پست لاروها و میگوهای جوان اقدام کرد. پراکنش زمانی و مکانی آنها را با توجه به خصوصیات نوزادگاه و زیستگاه طبیعی آنها تعیین نمود. همچنین می توان قابلیت صید و ظرفیت زیست محیطی زیستگاه آبی را بدست آورد. آنها تاکید دارند که در برنامه بازسازی ذخایر آبرزیان در زمان رها سازی، تگ زنی نیز انجام گردد تا اثر رها سازی بر ذخیره مشخص گردد.

در مقاله ای که Bell (۲۰۰۸) به چاپ رسانده است عنوان کرد که در مدیریت صید آبرزیان، رها سازی با مضامین مختلف بیان می شود که شامل موضوع های زیر است:

Stocking, Restocking, Stock enhancement, Supplementation, Sea ranching, Sea farming, Reseeding, Culture-based fisheries و Enhancement.

همه این موارد در مدیریت صید آبرزیان تحت سه موضوع زیر خلاصه می گردد:

^۱ - Environmental Risk Assessment

۱- **Restocking**: اصطلاحی است که برای اضافه شدن آبزبان جوان تولید شده در مراکز تکثیر به جمعیت اصلی برای بازسازی ذخیره ای که شدیداً از بین رفته است می گویند. در این حالت ذخیره مولدین آنقدر کاهش یافته که نمی تواند ذخیره را احیاء نماید^۱ (Pauly *et al.*, 1989). بنابراین هدف، اضافه نمودن اعضای جوان و فرصت دادن به آنها برای رشد کافی و رسیدن به اندازه مناسب جهت تولیدمثل به منظور بازسازی توده زنده مولدین به سطحی است که بتوانند حداقل یک بار ذخیره از دست رفته را احیاء نمایند. این روش حتی برای احیاء ذخیره یک گونه تجاری که در اثر صید بیش از حد^۲ از بین رفته و یا اضافه کردن آبزبان جوان برای کمک به بازسازی ذخائر در حال نابودی^۳ یا در معرض خطر^۴ اطلاق می شود (Bell, 2008).

۲- **Stock enhancement**: اصطلاحی است که برای رهاسازی آبزبان جوان تولید شده در مراکز تکثیر به جمعیت اصلی برای افزایش طبیعی جمعیت و افزایش میزان صید بکار می رود. به این منظور آبزبان جوان را باید از سد محدودیت های طبیعی که موجب عدم رکروت شدن آبزبان جوان به جمعیت اصلی می گردد گذرانند. توجه داشته باشید که محدودیت های طبیعی زیادی در ریکروت شدن آبزبان جوان به جمعیت اصلی وجود دارد مانند بسیاری از گونه های ساحلی که دارای دوران لاروی پلاژیک بوده و شدیداً تحت تاثیر اثرات اکوسیستم قرار گرفته و از بین میروند. در این حالت اضافه کردن آبزبان جوان که دوره لاروی را پشت سر گذاشته اند می تواند اعضای زیادی را به جمعیت مادری اضافه کند. ریکروت نشدن آبزبان جوان حتی در زمانی که توده زنده مولدین در سطح قابل قبولی هستند ممکن است وجود داشته باشد (Bell, 2008). در این حالت مولد به اندازه کافی وجود دارد اما شرایط محیطی به گونه ای است که اعضا جوان توانایی پیوستن به جمعیت مادری را نداشته و از بین رفته و یا اینکه صید بیش از حد از جمعیت جوان صورت گرفته است^۵ (Pauly *et al.*, 1989).

۳- **Sea ranching**: اصطلاحی است که برای آبزبان تولید شده در مراکز تکثیر و رهاسازی آنها به مناطق باز دریایی و یا محیطهای مصبی اطلاق می گردد. هدف از آن پرورش تا رسیدن به سایز بزرگتر و اقتصادی جهت صید می باشد. نباید انتظار داشت که این روش بتواند جمعیت مولدین را احیاء نماید. در این روش اگر زمان

1- Recruit Overfishing
 2- Overfishing
 3- Endangered Species
 4- Threatened Species
 5- Growth Overfishing

استحصال، متناسب با سایز رسیدگی جنسی آبزبان باشد^۱ و یا اگر قسمتی از آبزبان در زمان مورد نظر برداشت نشوند رشد کرده و به سایز تولید مثل رسیده و می توانند اعضاء جدید را به جمعیت اضافه نمایند (Bell, 2008). ذخائر میگو در برخی نقاط شدیداً مورد بهره برداری قرار گرفته است. بر این اساس بعضی از کشورها مانند چین و ژاپن در مقیاس بسیار وسیع رهاسازی میگو را انجام دادند. همچنین کشور استرالیا بعلت کاهش ذخائر میگو، اقدام به بازسازی آن کرده است. سایر موارد از قبیل بازسازی ذخایر میگوی *P. setiferus*، *P. aztecus* و *P. duorarum* در ایالات متحده آمریکا، *P. semisulcatus*، *P. japonicus*، *Metapenaeus affinis* در کویت و *monodon* در تایوان و سریلانکا بوده که بیشتر جنبه تحقیقاتی داشته است (Loneragan et al., 2006). در زیر اشاره ای به بازسازی ذخائر میگو در ژاپن، چین و استرالیا شده است.

میگوی کوراما^۲ (*Penaeus japonicus*) سالانه بین ۱۳۰۰ تا ۳۷۰۰ تن در ژاپن صید می گردد. رهاسازی این میگو در جزیره ستو^۳ در غرب ژاپن از سال ۱۹۶۴ آغاز شد. از آن پس سالانه این گونه رهاسازی گردید تا به میزان ۳۰۰ میلیون قطعه رسید. پس از آن کاهش یافته و به میزان ۱۴۰ میلیون قطعه در سال ثابت ماند. با بررسی که Kitada و Hamasaki بر ذخائر این میگو در ژاپن انجام دادند به این نتیجه رسیدند که ذخیره این میگو تحت تاثیر محیط زیست سواحل مخصوصاً نواحی جزرو مدی بوده که میگوهای جوان در آن زیست می کنند. درحقیقت تخریب محیط آبهای ساحلی باعث از بین رفتن ذخیره این گونه شده بود. آنها بر روی ۴۰ مورد رها سازی این میگو در سالیان اخیر کار کرده اند و از دو روش برای نشانه گذاری میگوها استفاده کردند. تگ های لوله ای کد دار^۴ و قطع کردن یوروپود. میزان صید مجدد^۵ میگوهای تگ زده در این موارد بین صفر تا ۲۲/۱ درصد (بطور متوسط حدود ۱۰ درصد) بوده است (Hamasaki and Kitada, 2006). در این بررسی مشخص گردید که از ۴۰ مورد رها سازی انجام گرفته فقط ۵ مورد دارای منفعت اقتصادی بوده است (Loneragan, 2006). رها سازی باعث افزایش ذخیره میگوی کوراما نگردیده است. همچنین آنها به این نتیجه مهم رسیدند که باید محیط سواحل را اصلاح نمایند تا ذخیره بازسازی گردد. برای بررسی بقاء میگوها پس از رها سازی باید مطالعات کافی صورت پذیرد تا با افزایش بازماندگی بتوان به منفعت اقتصادی رسید (Hamasaki and Kitada, 2006).

¹- Length Of Maturity

²- Kurama

³- Seto Island

⁴- Code Wire Tags

⁵- Recapture

صید میگوی *Penaeus chinensis* در چین از حدود ۴۰ هزار تن در سال ۱۹۷۹ به میزان ۱۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۰ رسید. بازسازی ذخائر میگو در چین برای این گونه به مدت ۲۰ سال ادامه یافت. رهاسازی این گونه در مناطق زیست طبیعی و یا در مناطق دیگر که زیستگاه طبیعی آن نبود انجام گرفت. بیشترین میزان رهاسازی بیش از ۵ میلیارد قطعه و در سال ۱۹۹۱ بوده و پس از آن سالانه بطور متوسط حدود ۶۰۰ میلیون قطعه رهاسازی شد. این رهاسازی به دو صورت تکثیر مولدین و رهاسازی پست لارو و یا صید بچه میگو در مناطق نوزادگاهی و انتقال آن به مناطقی خارج از زیستگاه طبیعی بوده است (Wang et al., 2006). همچنین Wang و همکاران به این نتیجه رسیدند که میزان صید میگوی حاصل از رهاسازی، سالانه حدود ۷۲۰ تن بوده و بیشترین میزان بازدهی آن (صید میگوی رهاسازی شده به نسبت میگوی طبیعی) حدود ۹۰ درصد بود که مربوط به یکی از مناطق رهاسازی در دریای Bohai می باشد. اما میزان متوسط بازدهی آن در مناطق مختلف رهاسازی شده بین ۵/۴ تا ۹/۲ درصد در نوسان بوده است. میزان منفعت سرمایه در این امر برای صید بچه میگو و رهاسازی در مناطق دیگر ۸/۵:۱ بوده و در تکثیر و رهاسازی به ۵/۶:۱ رسید. در چین صید شدید ذخایر میگو در قبل از تخمیریزی مولدین توانایی احیای ذخیره را از بین برده است. بنابراین اگر این اجازه را به میگوها می دادند تا قبل از صید، ابتدا تخمیریزی می کرد آنگاه ذخیره توانایی احیاء را داشت. بنابراین رهاسازی امری است که در شرایط اضطراری به کمک مدیران شیلاتی می آید تا ذخیره را به هر شکل ممکن احیاء نماید. در چنین حالتی باید محیط زیست طبیعی میگو احیاء گردد، تلاش صیادی تا بازسازی کامل ذخیره متوقف گردد و رهاسازی باید به منظور افزایش توده زنده مولدین صورت گیرد تا مولدین بتوانند ذخیره را احیا نمایند.

در استرالیا میگوی *Penaeus esculentus* در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری استرالیا پراکنش داشته و دوره تخمیریزی طولانی دارد (Keys, 2003). صید این گونه در خلیج Exmouth در دهه ۱۹۷۰ بصورت طبیعی سالانه ۷۲۰ تن بود. در اوایل دهه ۱۹۸۰ صید آن به شدت کاهش یافت و در سال ۱۹۸۰ با کاهش صید، اقدام به رهاسازی گردید. در این هنگام میزان صید بسیار متغیر بوده و بین ۶۵۰ تن در سال ۹۴ تا ۸۲ تن در سال ۲۰۰۰ رسید. متوسط تولید در این سالها حدود ۳۹۰ تن بوده است. عقیده بر این است که تولید پایدار این گونه حدود ۶۰۰ تن (برابر با متوسط تولید در دهه ۷۰) می باشد. بر این اساس مدلی طراحی شد که با افزایش ۱۰۰ تن در صید سالیانه از طریق رهاسازی، میزان صید از ۳۹۰ به ۴۹۰ تن برسد. از آنجایی که این میزان صید کمتر از میزان صید پایدار

یعنی حدود ۶۰۰ تن می باشد، ظرفیت زیست محیطی^۱ این خلیج می تواند این میزان افزایش را در خود تحمل کند. بر اساس مدل پیشنهادی ارائه شده توسط Yea، برای افزودن حدود ۱۰۰ تن به ذخیره فعلی احتیاج به اضافه کردن حدود ۲۴ میلیون قطعه بچه میگو ۱ گرمی با بقاء ۲۵ درصد می باشد. او محاسبه کرد که با احتمال ۳۶ درصد، میزان صرفه اقتصادی جوابگوی هزینه های مصرفی خواهد شد. او بیان می کند که حتی اگر به فرض رها سازی بازده اقتصادی داشته باشد این امر به عنوان راهی موقت در برابر بحران های تاثیر گذار بر ذخائر می باشد و نباید یک روش دائمی تلقی گردد. در چنین مواردی باید با مدیریت صحیح بر ذخایر و صید میگو نسبت به احیاء ذخیره اقدام کنیم (Yea et al., 2005).

در کویت تعداد ۱۳۳۱۰ قطعه میگوی ببری سبز (*Penaeus semisulcatus*) در سال ۱۹۷۹ تگ زنی و در مناطق مختلف سواحل این کشور رهاسازی گردید. تگ های استفاده شده از نوع پلی اتیلن نواری بودند (Al Hosseini, 1982). در نتیجه این بررسی مشخص گردید که میگوی ببری سبز کویت یک گونه بومی بوده و به مناطق دیگر مهاجرت نمی کند از این رو می توان به مدیریت ذخائر آن در محدوده آبهای این کشور اقدام کرد (Al-Shoushani, 1983).

در ژاپن خرچنگ (*Scylla paramamosain*) مورد رها سازی قرار گرفت. در این رها سازی از تگ های ژنتیکی برای نشانه گذاری استفاده شد. میزان تگ زنی از ۹۸۳۰۰ قطعه در سال ۱۹۹۷ تا ۱۴۹۰۰۰ قطعه در سال ۲۰۰۱ متغیر بوده است (Obata et al. 2006).

در استرالیا لابستر گونه (*Jasus edwardsii*) مورد رها سازی قرار گرفت. این گونه معمولاً دوران لاروی طولانی (۱۸ تا ۲۴ ماه) دارد از طرفی بقاء نوزادان در پرورش بالاتر از طبیعت است (حدود ۹۰ درصد). بنابراین برای بازسازی ذخیره، نوزاد این گونه را از محیط دریایی جمع آوری شده و به مراکز پرورش انتقال داده و پس از رسیدن به وزن ۴۰ گرم رهاسازی گردیدند (Gardner et al., 2006).

علاوه بر سخت پوستان و میگو آبزیان دیگر نیز بازسازی ذخائر شده اند که مهمترین آنها در ژاپن می باشد.

در هوکایدو ژاپن رها سازی سالانه حدود ۲ میلیارد نوزاد صدف اسکالوپ (*Patinopecten yessoensis*) از سال ۱۹۶۷ آغاز گردید (Uki, 2006). در ژاپن از سال ۱۹۶۳ ماهی جوان شانک (*Pagrus major*) و کفشک

^۱ - Carrying capacity

(*Paralichthys olivaceus*) به دریا رها سازی گردید. میزان رها سازی این ۲ گونه در سال ۲۰۰۲ به ترتیب برابر ۱۹/۶ و ۲۵/۹ میلیون قطعه بوده است (Kitada and Kishino, 2006).

Sulikowski (2006) در یک بررسی مشخص کرد که در هنگام انتقال آبزبان از محل پرورش به مناطق رها سازی استرس زیادی به آنها وارد می گردد. او سطح هرمون کورتیزول را برای نشان دادن میزان استرس در ماهی کفشک (*Pseudopleuronectes americanus*) مورد بررسی قرار داد. او در مراحل مختلف انتقال آبزبان (به نسبت شرایط انتقال) با توجه به میزان استرس وارده به آبی، به ارزیابی شرایط محیطی پرداخت و نسبت به اصلاح آن اقدام کرد. سپس با الگو گرفتن از این شرایط، به انتقال آن گونه اقدام کرد (Sulikowski, 2006). او همچنین دریافت که تگ های الاستومر^۱ دارای استرس بالاتری نسبت به تگ های سیمی^۲ است (Sulikowski, 2005).

Leber با رها سازی ماهی *Mugil cephalus* در آبهای هاوایی مطالعاتی در زمینه میزان مرگ و میر این آبی داشته است. او دریافت که با گذشت زمان بقاء ماهی ها کاهش یافته بطوریکه در هفته پنجم تعداد ۳۳/۴ درصد ماهی های تگدار صید گردیدند. در هفته ۲۳ فقط ۱/۹ درصد از ماهی های تگ زده صید گردیدند. او همچنین مشاهده کرد که از هفته نهم پس از رها سازی، میزان بقاء در ماهی های بزرگ بیشتر می باشد (Leber, 1995). او در مطالعه ای دیگر بر تاثیر اندازه بچه ماهی *Mugil cephalus* رها سازی شده به میزان بهره اقتصادی در صید پرداخت. معمولاً با افزایش اندازه ماهی، میزان بقاء نیز افزایش می یابد که این خود موجب افزایش صید و در نتیجه افزایش بهره وری رها سازی می گردد. او از ماهیان تگ زده با طول کل ۴۵ تا ۱۳۰ میلی متر برای رها سازی استفاده کرد. با توجه به ساینز بچه ماهی ها و هزینه های صرف شده در زمینه پرورش تا رسیدن به اندازه مناسب برای رها سازی، بهترین ساینز در رها سازی ۸۵ تا ۱۱۰ میلی متر تعیین کرد (Leber, 2005).

در تحقیقی که Brennan بر بقاء ماهی *Centropomus undecimalis* در فلوریدا انجام داد، دسته های مختلفی از این ماهی را در دهانه خور، تگ زنی و رها سازی کرد. او گروهی از ماهی ها را جهت سازگاری با محیط با تگ های متفاوت نسبت به سایرین حداقل سه روز در درون محفظه هایی با جداره توری نگهداری و سپس رها سازی نمود. او ملاحظه کرد که ماهی های سازگار شده با محیط، نزدیک به ۲ برابر از بازماندگی بالاتری برخوردارند.

¹ - Visible Elastomer Tag (VIE)

² - Decimal Coded Wire Tags (DCWT)

از این رو دریافت که در زمان رهاسازی در صورت سازگاری این ماهی با محیط، هزینه های انجام شده در زمینه رهاسازی با توجه به افزایش بقاء و در نتیجه اضافه شدن به ذخیره تا ۴۴ درصد کاهش می یابد (Brennan, 2006). Liao و همکاران در مقاله ای بیان داشته اند که در رهاسازی آبزیان باید مواردی مانند خصوصیات فیزیولوژیکی، مورفولوژیکی و اکولوژیکی گونه مورد رهاسازی از مرحله تکثیر لارو تا مرحله رهاسازی مورد بررسی قرار گیرد. در این زمینه باید به روش های تکثیر لارو کاملاً مسلط بود. استراتژی رهاسازی را (مانند سایز مناسب رهاسازی برای افزایش بقاء و یا منطقه رهاسازی و غیره) باید از قبل مشخص کرد. لاروهای عاری از آلودگی و بیماری را تامین نمود. مطالعات ژنتیکی برای تناسب ذخیره بومی با آبزیان مورد رهاسازی باید انجام پذیرد. مدل ریاضی برای تعیین میزان بقاء و نرخ بازگشت بوسیله تگ زنی طراحی گردد و بالاخره منفعت اقتصادی رهاسازی که بیشترین تاثیر را در امر رهاسازی دارد باید مشخص گردد (Liao et al., 2003).

۷-۱- تاریخچه رهاسازی و تگ زنی در آبزیان

مهمترین رهاسازی آبزیان در دنیا شامل موارد زیر است:

در ژاپن رهاسازی سالانه حدود ۲ میلیارد نوزاد صدف اسکالوپ (*Patinopecten yessoensis*) در هوکایدو از سال ۱۹۶۷ آغاز گردید (Uki, 2006). رهاسازی میگو (*Penaeus chinensis*) و تگ زنی بخشی از آن در دریای زرد چین که بیشترین میزان رهاسازی حدود ۵ میلیارد قطعه در سال ۱۹۹۳ بوده است (Wang et al., 2006). در ژاپن رهاسازی سالانه حدود ۳۰۰ میلیون قطعه میگو (*Penaeus japonicus*) و تگ زنی بخشی از آن که از سال ۱۹۶۴ آغاز گردید (Hamasaki and Kitada, 2006). در استرالیا میگوی (*Penaeus esculentus*) بعثت صید بی رویه در دهه ۱۹۷۰ کاهش شدید یافت و از اواخر دهه ۱۹۸۰ اقدام به رهاسازی همراه با مدیریت صید نمودند (Yea et al., 2005). در ژاپن از سال ۱۹۶۳ ماهی جوان شانک گونه (*Pagrus major*) و کفشک گونه (*Paralichthys olivaceus*) به دریا رهاسازی گردید. میزان رهاسازی در سال ۲۰۰۲ به ترتیب برابر ۱۹/۶ و ۲۵/۹ میلیون قطعه بوده است (Kitada and Kishino, 2006). در ژاپن خرچنگ (*Scylla paramamosain*) مورد رهاسازی قرار گرفت. در این رهاسازی از تگ های ژنتیکی برای نشانه گذاری استفاده شد. میزان تگ زنی از ۹۸۳۰۰ قطعه در سال ۱۹۹۷ تا ۱۴۹۰۰۰ در سال ۲۰۰۱ بوده است (Obata et al. 2006). در استرالیا لابستر گونه (*Jasus edwardsii*) مورد رهاسازی قرار گرفت. این

گونه معمولاً دوران لاروی طولانی (۱۸ تا ۲۴ ماه) دارد از طرفی بقاء نوزادان در پرورش بالاتر از طبیعت است (حدود ۹۰ درصد). بنابراین برای بازسازی ذخیره، نوزاد آن را که در بستر مسقر می شود از محیط دریای جمع آوری کرده و به مراکز پرورش انتقال داده و پس از رسیدن به وزن ۴۰ گرم رهاسازی گردیدند (Gardner et al., 2006).

مهمترین مشکل در تگ زنی سخت پوستان این است تگهای نصب شده روی بدن با پوست اندازی از بدن جدا می شد. تگ زنی در سخت پوستان اولین بار بر لابستر و خرچنگ در دهه ۱۹۳۰ با استفاده از تگ های صفحه ای شکل انجام شد. این تگ پس از پوست اندازی بر بدن نصب شده و برای مطالعه رفتارهای مهاجرتی استفاده گردید در دهه ۱۹۵۰ تگ هائی برای سخت پوستان معرفی شد که با سوراخ کردن قسمتی از بدن سیمی از جنس استیل ضد زنگ از داخل آن عبور داده و سپس صفحه دیسک شکل به آنها متصل می شدند. این حالت از روش اول مناسبتر بوده اما بعد از یک یا دو بار پوست اندازی قطر سوراخهای ایجاد شده بیشتر شده و سیاه می شدند که در نهایت باعث آسیب دیدن بافت اسکلت خارجی می گردید. با قرار دادن رشته های پلاستیکی به جای سیمی این عارضه کمتر شده اما هنوز میزان تلفات حدود ۵۰ درصد بوده بطوری که نمی توانست برای تخمین اندازه جمعیت مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین روش های دیگر برای تگ زنی ابداع شد که به جای اتصال تگ به اسکلت خارجی می بایست به قسمت گوشتی بدن متصل باشد. این قبیل تگ ها مانند تگهای قلاب دار^۱ بوده که می توانست بجای قلاب، حالت T شکل هم داشته باشد. این قلاب به یک قطعه ی لوله ای شکل پلاستیکی باریک متصل شده و وارد قسمت دم^۲ میگو میگردد. برخی از تگها که توسعه یافته تر از این نمونه بودند به گونه ای بوده که بجای استفاده از قطعه لوله ای شکل پلاستیکی از نوارها یا ریبون استفاده شده بود که به آن تگ پرچی^۳ می گفتند. این تگ در مقابل جریان آب مقاومت کمتری از خود نشان می دهد. این قبیل تگ ها بعلاوه اینکه بدن میگو را سوراخ می کند مناسب نبوده زیرا میگوها دارای سیستم جریان خون باز هستند و باعث می شود که خون از بدن تراوش کند. پس از آن استفاده از تگ های اسپاگتی^۴ رایج گردید که در ناحیه بین کاراپاس و ناحیه شکمی میگو نصب شده و اثرات کمتری نسبت به تگهای گذشته دارد. پس از آن، تگهای

^۱- Anchor Tag

^۲- Abdominal

^۳- Streamer Tags

^۴- Spaghetti Tags

سیمی^۱ بوجود آمد که میتوانست کدهای اختصاصی برای هر یک موجود درج کند. پس از آن، تگهای شیمیائی ساخته شد که می توان با تزریق، به بدن میگو وارد کرد (Thorsteinsson, 2002).

۸-۱- معرفی تگ الاستومر تزریقی

تگ های الاستومر توسط زیست شناسان شرکت تکنولوژی دریای شمال غربی^۲ در اوایل دهه ۱۹۹۰ در ایالات متحده آمریکا طراحی و ساخته شد. مشخصات این نوع تگ به همراه نحوه تگ زنی از این شرکت دریافت گردید (<http://www.nmt.us/support/appnotes/ape06.pdf>). ترکیبات اصلی این تگ شامل دو قسمت مواد رنگی و کاتالیزور است که به نسبت یک به ده با هم ترکیب می گردند (البته اخیراً شرکت سازنده به علت سیال بودن مناسب محلول اجازه استفاده از ترکیب این مواد به نسبت ۱:۱ را نیز داده است). این دو ماده پس از ترکیب، تشکیل الاستومر مایع را می دهند که همان تگ تزریقی می باشد. تگ را می توان با سرنگ مخصوص به بدن آبزی تزریق نمود. تزریق در نقاط شفاف بدن انجام می گردد و از بیرون به سادگی قابل دیدن است. پس از تزریق تگ از حالت مایع خارج شده و در بدن آبزیان بصورت الاستومر که همان پلیمر لاستیک مانند است در می آید. مواد الاستومر موجود در تگ با بدن موجودات سازگار می باشد. ماده الاستومر میتواند ماده رنگی را به خوبی در بدن آبزی حفظ کرده و حتی از تخریب بافتهای زنده اطراف تگ نیز جلوگیری کند. این تگ ها در زیر پوست یا نقاط عمیقتر بدن نیز قابل تزریق بوده و هیچ گونه تخریب یا زخم ایجاد نمی کند. بنابراین حداقل اثرات جانبی بر بقاء، رشد و رفتار آبزی دارند. انواع رنگها را می توان در این تگ مورد استفاده قرارداد. برخی از این رنگ ها حالت فلوروسنس دارد و می توانند در برابر نور آبی به خوبی قابل تشخیص باشند.

در این روش نمی توان از سیستم کد دهی به گونه ای که در تگ های دیگر وجود دارد استفاده کرد. اما هر چقدر تعداد رنگها و همچنین مکان تزریق تگ در بدن آبزی بیشتر باشد امکان تفاوت در تگ زنی (Code) بیشتر خواهد بود. بر این اساس انواع تگ زنی های متفاوت که می توان استفاده کرد به روش زیر قابل محاسبه است:

$$\text{تعداد تگ های یگانه تولید شده} = L! / (L - N!) N!$$

^۱- Coded Wires Tags

^۲- Northwest Marine Technology (NMT)

که در این فرمول C تعداد رنگ مورد استفاده، L تعداد مناطق استفاده شده برای تگ زنی در بدن آبی و N تعداد تگ مورد استفاده در هر آبی می باشد.

البته $(L - N)!$ باید همواره بزرگتر از صفر باشد.

از محاسن این نوع تگ می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- نگهداری آن آسان است.
- در جانوان کوچک نیز قابل تزریق است.
- حداقل تاثیر بر بقاء، رشد و رفتار آبی دارد.
- قیمت کم مواد اولیه باعث شده که هزینه تولید کم و متعاقب آن قیمت فروش نسبت به تگهای دیگر کم باشد.
- به سرعت می توان آن مواد را ترکیب و آماده تزریق کرد.
- تگها در نور معمولی در بدن جانور قابل تشخیص است.
- می توان با نور آبی درخشندگی آن را بیشتر کرده و حتی در شب قابل دیدن است.

این نوع تگ دارای نواقصی است که مهمترین آنها شامل:

- محدودیت در کد دهی برای هر تگ (اگر چه می توان از نوع رنگ و مکان تزریق برای متفاوت ساختن تگ در هر عضو اقدام کرد اما محدودیت کد دهی نسبت به تگ های دیگر وجود دارد).
- اگر آبیان جوان بوده و رشد سریع داشته باشند ممکن است تگ در زیر بافتهای تازه تشکیل مخفی شود.
- با توجه به اینکه در زمان صید مجدد باید بصورت چشمی دنبال آبی تگ دار بگردیم و از دستگاه های تشخیص تگ استفاده نمی شود ممکن است آبی تگ دار از دید افراد رد شوند.

۲-۲- ابزار کار

۱. خط کش بیومتری
۲. کولیس ورنیه
۳. ابزار تشریح شامل (قیچی، اسکالپل، پنس، ...)
۴. ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۱ گرم
۵. قایق موتوری مجهز به تور ترال کف
۶. موتور لنج صیادی مجهز به تور ترال کف
۷. تور ترال کف (جدول ۱)
۸. موقعیت یاب ماهواره ای (GPS)
۹. دماسنج و شوری سنج
۱۰. تگ الاستومر تزریقی^۱ رنگی

جدول ۱- مشخصات تور ترال کف قایق و موتور لنج

موتور لنج	قایق		
۲/۵	۱/۵	بدنه (Cm)	اندازه چشمه تور
۱/۵	۱/۰	ساک (Cm)	
۴۱ - ۴۹	۷	طول طناب بالائی تور (m)	
۱۶۵ - ۵۴۰	۹۶	قدرت موتور (hp)	

۱-۲-۲- نمونه برداری از پست لارو میگو و ایکتیوپلانکتون در خوریات

خوریات مجاور صیدگاه میگوی تجاری هرمزگان شامل خوریات کلاهی، تیاب (شمالی و جنوبی)، کولغان، لافت و خمیر می باشد. این خوریات قبل و پس از آغاز رهاسازی بچه میگو های پرورشی از فروردین ماه و به مدت ۴ ماه با استفاده از یک فروند قایق موتوری با تور ویژه با چشمه تور ۳۵۰ میکرون برای نمونه برداری از خوریات مذکور استفاده گردید. نمونه های آبزیان صید شده توسط این تور پس از قرار دادن در فرمالین با غلظت ۱۰ درصد به آزمایشگاه پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان انتقال داده شد. لارو میگو و

¹- Visible Implant Elastomer

همچنین کوپه پودا و مرحله زوآ سخت پوستان با استفاده از منابع موجود در آزمایشگاه شناسایی شده و تراکم آن با استفاده از حجم آب فیلتر شده بوسیله تور، محاسبه گردید و اطلاعات آن ثبت شد (Brusca, 2003; Conway, 1985; Heales *et al.*, 2003).

۲-۲-۲- نمونه برداری از آبزیان (ماکروفونا) موجود در خوریات

همزمان با نمونه برداری با تور چشمه ۳۵۰ میکرون، عملیات صید میگو و سایر آبزیان موجود در خوریات جهت شناسایی و تراکم آنها با تور ترال کف انجام پذیرفت. این عملیات قبل و پس از آغاز رهاسازی بچه میگوهای پرورشی از فروردین ماه و به مدت ۴ ماه با استفاده از یک فروند قایق موتوری مجهز به تور ترال کف (جدول ۲) انجام پذیرفت. نمونه های میگو و آبزیان صید شده به آزمایشگاه پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان انتقال داده شد. در آزمایشگاه، میگوهای صید شده بطور دقیق شناسائی (Carpenter, 1998) و مورد زیست سنجی قرار گرفت. ماهیان صید شده نیز ابتدا شناسائی شده (اطلس ماهی ها خلیج فارس، اسدی و دهقانی، ۱۳۷۵، اطلس فائو منطقه ۵۱، Fischer and Bianchi, 1984، اطلس منطقه غرب اقیانوس آرام، Carpenter and Niem, 1998، اطلس پاکستان، Bianchi, 1985 و همچنین سایت Fishbase) و سپس زیست سنجی شده و محتویات معده آنها جهت ارزیابی وضعیت تغذیه مورد بررسی قرار گرفت.

۲-۲-۳- نمونه برداری با استفاده از تور ترال کف

هم زمان با خاتمه رها سازی میگو در خوریات، عملیات ردیابی میگوهای تگک زده در دهانه خوریات مورد رها سازی و نیز آبهای دریایی در مناطق زیست میگو موزی از سیریک تا شمال جزیره قشم با استفاده از یک فروند شناور موتور لنج صیادی مجهز به تور ترال کف در اعماق مختلف مورد بررسی قرار گرفت. در این مرحله در صورت صید میگوهای تگک زده آنها را زیست سنجی نموده و اطلاعات طولی و وزنی به همراه عمق، محل و تاریخ صید ثبت می گردد. این عملیات تا شهریور ماه دنبال شده و ادامه آن پس از خاتمه فصل صید میگو در آذر ماه دنبال گردید. در طول فصل صید میگو با استفاده از یک فروند قایق موتوری، حدود ۱۰ درصد از شناورهای فعال در صیدگاه را بازدید تا در صورت صید میگوی تگک زده اطلاعات صید آن ثبت و به آزمایشگاه

منتقل گردد. همچنین جهت بررسی بیشتر پس از فصل صید نیز با استفاده از یک فروند شناور صیادی اقدام به جستجوی میگوهای تگ دار گردید.

۴-۲-۲- تگ زنی

با آغاز فعالیت پرورش بچه میگوی های موزی در استخرهای خاکی که توسط بخش خصوصی انجام می گردد ، تعدادی از بچه میگوی موزی ۱-۲ گرمی به استخرهای بتونی منتقل شده و حد اقل یک روز جهت سازگاری با محیط حوضچه های بتنی و کاهش تلفات ماندگار شدند. سپس با استفاده از تگ های الاستومر رنگی که حالت فلورسانس دارند اقدام به تگ زنی گردید. از چهار رنگ شامل قرمز، آبی، صورتی و زرد در تگ زنی استفاد شد. این تگ ها با یک قطعه سرنگ با سرسوزن ریز در ششمین بند شکمی میگوها تزریق شدند. میگوهای تگ زده به مدت حد اقل یک روز جهت کاهش استرس ناشی از تگ زنی در استخرهای بتنی یا فایبرگلاس نگهداری شدند. علامت گذاری و رهاسازی در خرداد ماه تا اوایل تیر ماه می بایست ادامه می داشت اما با توجه به عدم آمادگی شرکت طرف قرار داد شیلات، رهاسازی در نیمه اول تیر ماه انجام گردید.

۵-۲-۲- رهاسازی بچه میگوهای علامت گذاری شده در خوریات

همزمان با شروع فعالیت رهاسازی بچه میگوی موزی در خوریات توسط بخش خصوصی و طرف قرار داد شیلات هرمرزگان، بچه میگوهای علامت گذاری شده در هر استخر بتونی یا فایبرگلاس مورد وزن قرار گرفته تا وزن تقریبی هر قطعه برای هر استخر مشخص گردد. میگوهای تگ زده را همراه با کم کردن آب اسخر با ساچوک صید نموده و هر ساچوک را با ترازوی دیجیتال وزن نموده و از وزن ساچوک کم نمودیم تا وزن تقریبی میگوها بدست آید. با توجه به وزن تقریبی هر قطعه بچه میگو، تعداد میگو درون هر ساچوک مشخص می گردد. هر ساچوک را در یک سطل آب قرار داده و درون تانکر آب مستقر در وانت حمل به آرامی تخلیه گردید. آب داخل تانک از قبل هوادهی شده و درجه حرارت آب با استفاده از یخ اضافه شده به تانک، که درون پلاستیک قرار داشته کاهش می یابد تا دمای آب تانک به دمای آب خور نزدیک گردد. محل رها سازی منطبق با رنگ تگی است که برای آن منطقه در نظر گرفته شده است. در محل رها سازی میگوهای تگ زده را با

استفاده از ساچوک از داخل تانک خارج کرده و به آرامی درون جعبه توری درون خور وارد نموده تا میگوهای تلف شده مشخص و از جعبه خارج گردند. سپس میگوها را با آرامی از جعبه مذکور به خور رها می شدند. در نهایت رنگ تگ، وزن متوسط میگوهای رهاسازی شده و محل رهاسازی به همراه زمان و تاریخ رها سازی هر محموله ثبت گردید. همچنین تعداد میگوهای بدون تگ رها سازی شده توسط اداره کل شیلات به همراه زمان و منطقه رها سازی جهت محاسبات بعدی ثبت گردید.

۶-۲-۲- ردیابی میگوهای علامت گذاری شده

از تیرماه و به مدت ۶ ماه هم زمان با خاتمه رها سازی میگو در خوریات، عملیات ردیابی میگوهای تگ زده در دهانه خوریات مورد رها سازی و نیز آبهای دریایی در مناطق زیست میگو موزی از سیریک تا شمال جزیره قشم با استفاده از شناور موتور لنج صیادی مجهز به تور ترال کف در اعماق مختلف مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این با تهیه بروشور و پوسترهایی از میگوهای علامت گذاری شده و همزمان با آغاز فصل صید میگو در استان هرمزگان که در ماه های مهر و آبان صورت گرفت آنها را در اختیار صیادان میگو گیر ، تعاونی صیادان، کارگاهها و شرکت های جمع آوری کننده میگو قرار داده تا در صورت مشاهده میگوهای علامت دار و تحویل آنها به پژوهشکده پاداش افراد مذکور نیز پرداخت شود. همچنین در طول فصل صید میگو در استان هرمزگان با استفاده از یک فروند قایق موتوری وبه صورت روزانه با استقرار بر روی شناورهای میگو گیر، تعدادی شناور بصورت تصادفی (حدود ۲۰ درصد از کل شناورها) انتخاب و ضمن بررسی میزان و ترکیب صید و حضور احتمالی میگوهای علامت گذاری شده ، اطلاعات مربوط به زیست سنجی طول بدن، طول کاراپاس ، وزن و مراحل باروری تخمدان آنها ثبت و وارد فرم های مربوطه میگردد. از طرفی پس از انتقال میگوها به کارگاه های عمل آوری و سردخانه ها، تعدادی از کارگاه های عمل آوری میگو کنترل گردید تا میگوهای علامت دار موجود در صید را یافته و جهت بررسی بیشتر به آزمایشگاه پژوهشکده انتقال داده شوند. با استفاده از تعداد میگوی نشانه دار صید شده در طول دوره های مختلف صید، به کمک مدلها و فرمولهای موجود که به شرح ذیل می باشد ، نرخ رشد میگوهای علامت گذاری شده در صید استان و همچنین نسبت رهاسازی بچه میگو در صید استان قابل محاسبه می باشد.

۷-۲-۲- محاسبات

۱-۷-۲-۲- تعیین نرخ رشد

$$\text{Growth Rate} = (L2-L1)/(T2-T1) \quad (\text{king, 1995}) \quad \text{معادله (۱)}$$

در این معادله :

$$L1 = \text{طول کاراپاس میگو در زمان رهاسازی (mm)}$$

$$L2 = \text{طول کاراپاس میگو در زمان صید مجدد (mm)}$$

$$T1 = \text{سن میگو در زمان رهاسازی (سال)}$$

$$T2 = \text{سن میگو در زمان صید مجدد (سال)}$$

۲-۷-۲-۲- مساحت تورکشی

محاسبه مساحت تورکشی (بر حسب مایل دریایی^۱) توسط تور ترال به روش زیر عمل می کنیم (شکل ۹):

$$a_{nm} = V \cdot t \cdot h / 1825 \cdot X_2 \quad (\text{Sparre \& Venema, 1992}) \quad \text{معادله (۲)}$$

که در این معادله:

$$V = \text{سرعت شناور مجهز به تور ترال در زمان تورکشی (بر حسب گره دریایی)}$$

$$t = \text{مدت زمان تورکشی (ساعت)}$$

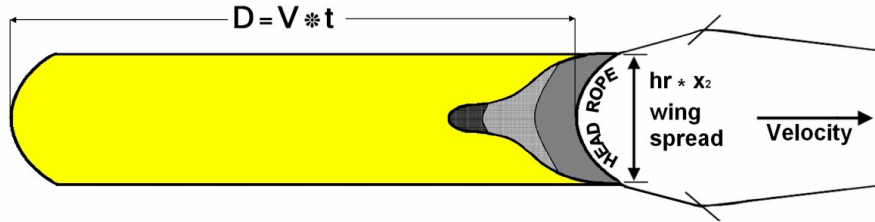
$$h = \text{طول طناب بالائی تور ترال (متر)}$$

X_2 = ضریب باز شدگی دهانه تور که برابر عرض منطقه جاروب شده تقسیم بر طول طناب بالائی تور است. این

میزان در آبهای جنوب شرق آسیا بین ۰/۴ تا ۰/۶۶ گزارش شده است.

برای تبدیل مساحت بر حسب مایل مربع دریایی به کیلومتر مربع از ضریب ۳,۴۲۹۹ در a_{nm} استفاده می کنیم.

¹ - Nautical Mile

شکل ۹- مساحت جاروب شده توسط تور ترال (اقتباس از Sparre and Venema, 1992)

۳-۲-۲- تعیین نسبت میگوهای رهاسازی شده در صید میگوی استان

چنانچه میزان بقاء میگوهای تگ زده و غیر تگ زده پس از رهاسازی برابر فرض شود، تاثیر میزان رهاسازی بر افزایش صید استان یا همان تعیین نسبت میگوهای رهاسازی شده به کل صید میگوی موزی استان با بدست آوردن نسبت میگوهای تگ زده صید مجدد شده در فصل صید به کل میگوهای تگ زده رهاسازی شده قابل محاسبه است:

$$Rc = Nc/Nr \quad \text{معادله (۳)} \quad \text{: (Ulltang, 1977; Brennan, 2005)}$$

در این معادله:

$$Nc = \text{تعداد میگوهای تگ زده ی صید شده}$$

$$Nr = \text{تعداد کل میگوی تگ زده ی رهاسازی شده}$$

۴-۲-۲- تعیین مسیر حرکت میگوهای رهاسازی شده موزی در محدوده آبهای استان هرمزگان (خلیج فارس و دریای عمان)

در صورت صید میگوهای نشانه دار، موقعیت صید (طول و عرض جغرافیایی)، تاریخ و زمان صید و عمق منطقه، ثبت می گردد. با توجه به نوع رنگ تگ میگوی یافت شده، خور رهاسازی شده را مشخص کرد و مسیر حرکت مشخص نمود.

با توجه به صید میگوهای تگ دار در هر زمان میتوان حضور میگوهای نشانه دار را در هر ماه مشخص و مسیر حرکت آنها را از خوریات به صیدگاه در زمانهای مختلف مشخص نمود. همچنین از رنگ تگ پیدا شده می

توان فهمید که میگوهای موجود در یک صیدگاه مشخص از کدام خور خارج شده است. به عبارت دیگر کدام خور می تواند ذخیره میگوی یک صیدگاه مشخص را تامین کند.

۵-۷-۲-۲- تعیین میزان رشد میگوهای رهاسازی شده در دریا

برای تعیین میزان رشد میگوها در دریا از فرمول زیر استفاده می گردد:

$$G = \frac{L_2 - L_1}{t_2 - t_1} \quad \text{معادله (۴) (King, 2007)}$$

در این معادله :

L_1 = طول کاراپاس میگو در زمان رهاسازی

L_2 = طول کاراپاس میگو در زمان صید مجدد

t_1 = زمان رهاسازی میگو

t_2 = زمان صید مجدد میگوها

با توجه به مکانهای تعیین شده جهت رهاسازی بچه میگوها می بایست علامتهای رنگی بکار برده شده برای خورهای واقع در هر منطقه متفاوت باشد، آنالیز آماری ذیربط با استفاده از نرم افزار SPSS انجام می گیرد.

۶-۷-۲-۲- تعیین میزان منفعت اقتصادی رهاسازی میگو در دریا و ارائه مدل اقتصادی

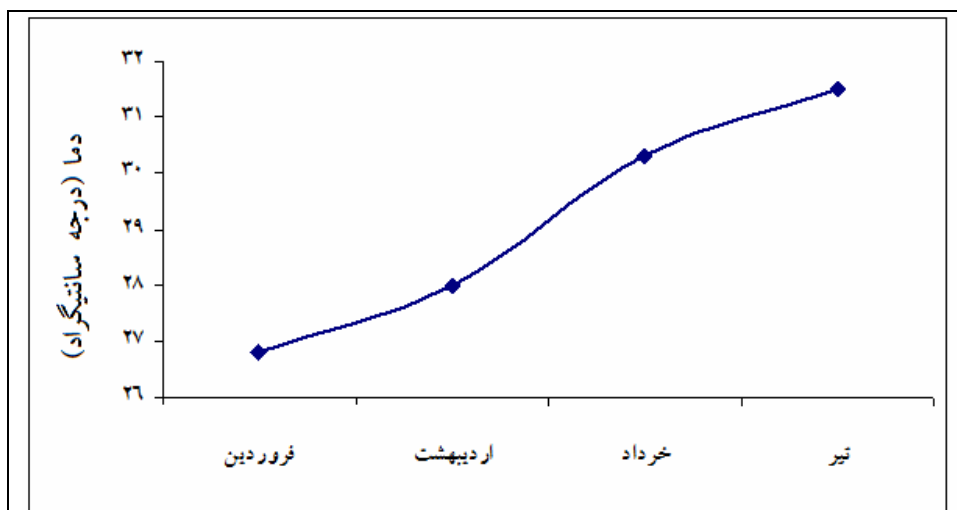
در این مرحله با توجه به میزان هزینه کرد ها و همچنین ارزش میگوهای رهاسازی شده در فصل صید با توجه به حجم رهاسازی و میزان بقاء میگوها تا فصل صید سود یا زیان اقتصادی حاصل از رهاسازی بدون در نظر گرفتن سایر شرایط مانند اثرات زیست محیطی رهاسازی تعیین خواهد گردید.

۳- نتایج

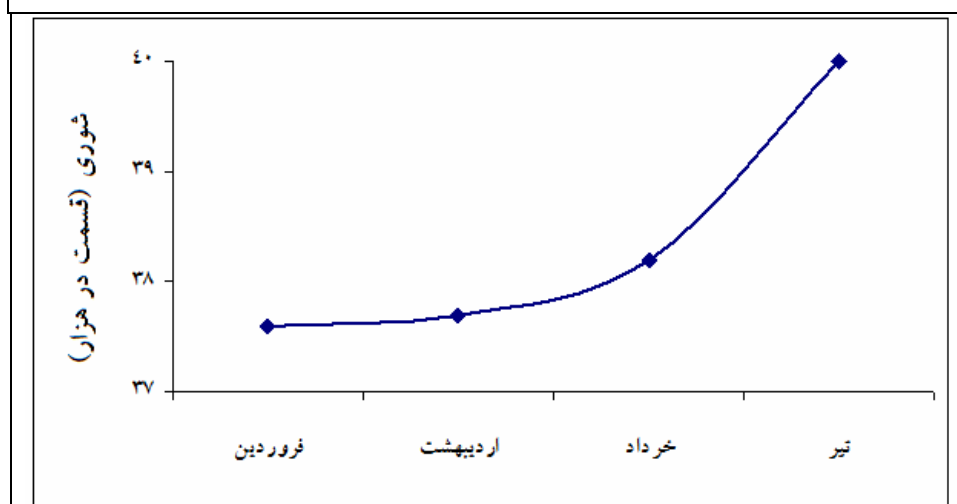
۳-۱- تغییرات درجه حرارت و شوری در خوریات

در خوریات مورد بررسی بین ساعات ۸ تا ۱۲ ظهر در چندین مرحله درجه حرارت و شوری آب سطحی اندازه گیری و ثبت گردید. تغییرات متوسط درجه حرارت آب سطحی خوریات نشان می دهد که دمای آب از ۲۷ درجه در فروردین ماه تا ۳۱/۵ درجه سانتی گراد در تیرماه در نوسان بوده است (شکل ۱۰).

میزان متوسط شوری آب سطحی خوریات در ماه های مختلف نشان می دهد که از فروردین تا تیر ماه با افزایش درجه حرارت میزان شوری آب نیز تغییر می کند. این تغییر از فروردین به اردیبهشت ماه حدود ۰/۳ قسمت در هزار بوده است در صورتیکه از تیر ماه به مرداد ماه این تغییر حدود ۱/۷ قسمت در هزار می باشد (شکل ۱۱).

شکل ۱۰ - تغییرات میزان دما در خوریات در ماه های مختلف نمونه برداری (۱۳۸۶)

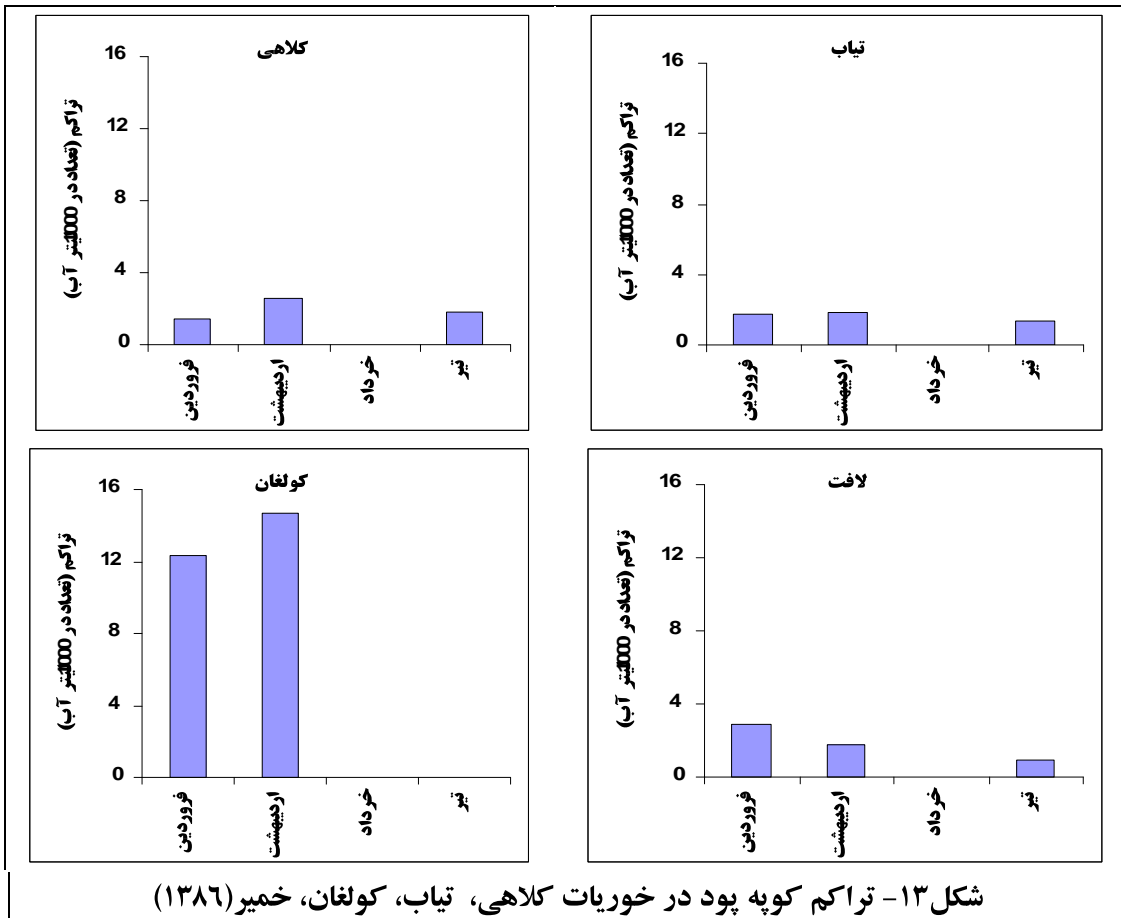
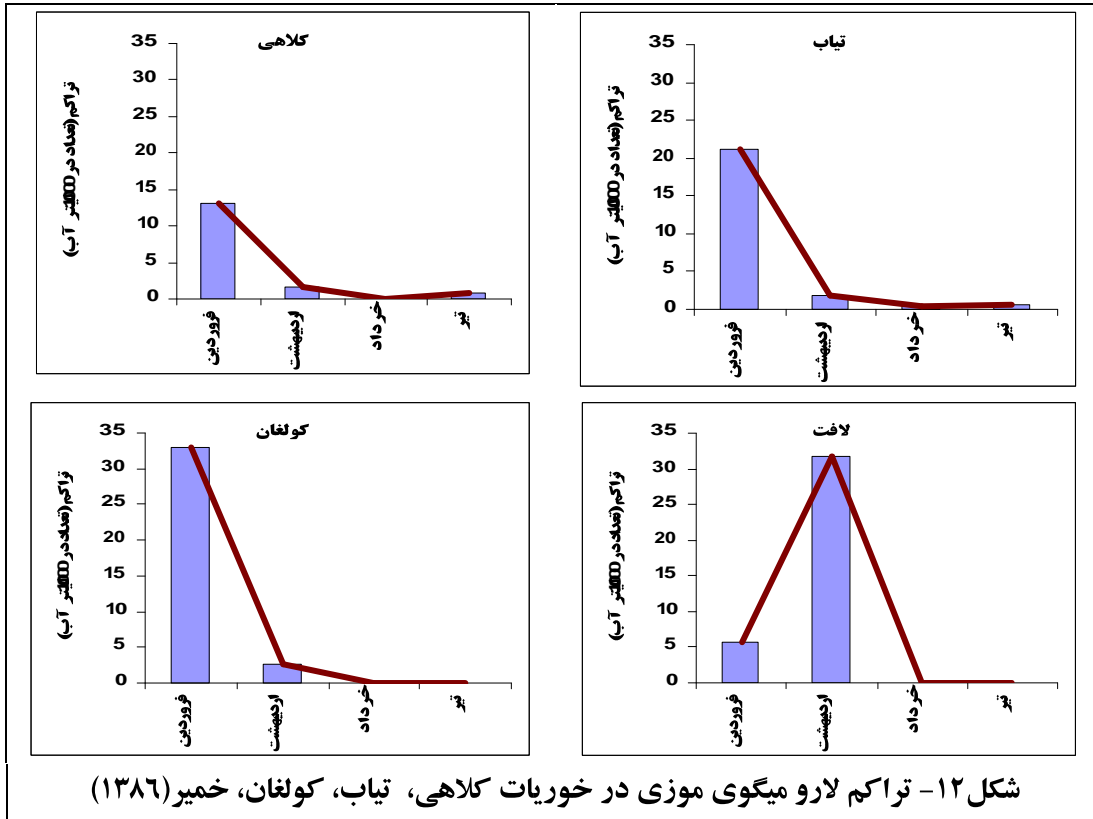

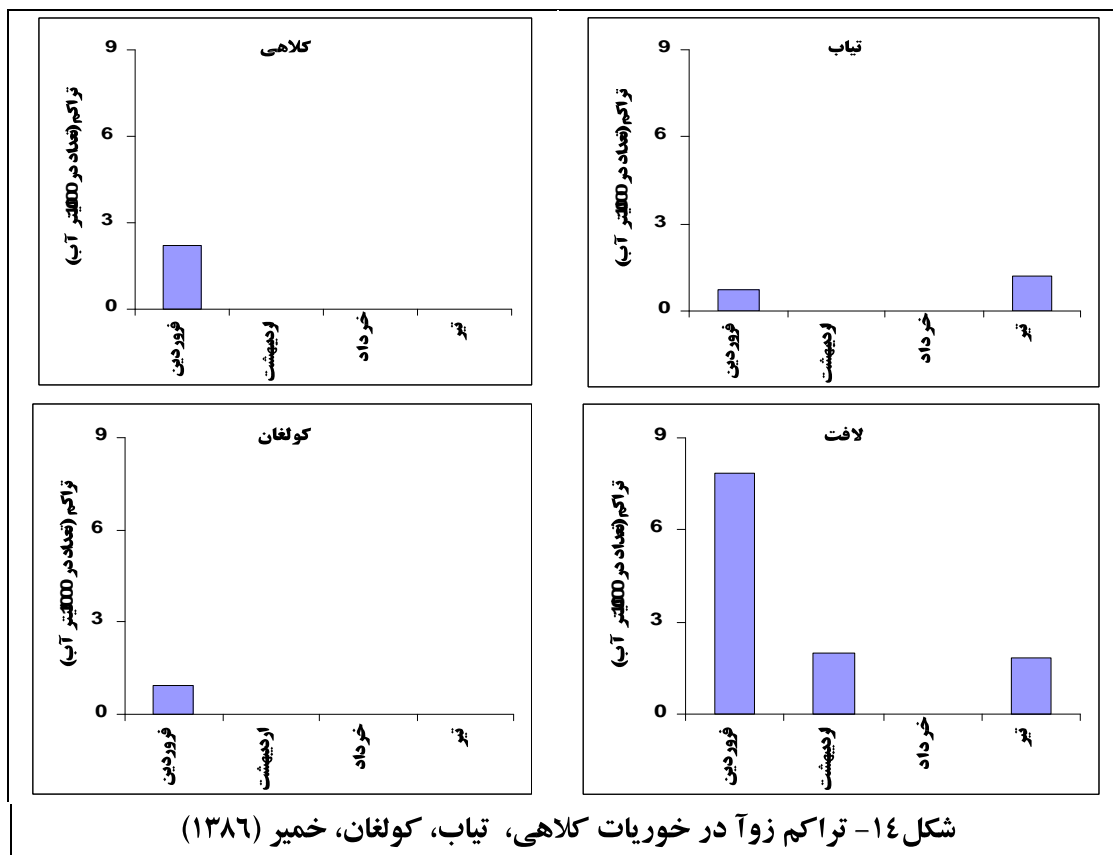
شکل ۱۱ - تغییرات میزان شوری در خوریات در ماه های مختلف نمونه برداری (۱۳۸۶)

۲-۳- بررسی تراکم پست لارو میگو و ایکتیوپلانکتون در خوریات

با توجه به نمونه برداری با استفاده از تور با چشمه ۳۵۰ میکرون ویژه صید پلانکتون در خوریات کلاهی، تیاب، کولغان و خمیر، تراکم پست لارو میگو در ماه های فروردین تا تیر ۱۳۸۶ تعیین گردید. همانطور که از شکل ۱۲ مشخص است تراکم پست لارو در خوریات مناطق شرقی شامل کلاهی، تیاب و کولغان در فروردین ماه افزایش داشته و از اردیبهشت ماه به بعد کاهش یافته است. در خور خمیر که در قسمت غربی صیدگاه میگو قرار دارد این تراکم در اردیبهشت ماه افزایش داشته و پس از آن کاهش می یابد. این امر نشان می دهد که میگوهای خوریات شرقی زودتر از خور خمیر تخمیزی شده و زودتر مراحل رشدی خود را سپری کرده و به جمعیت اصلی در دریا می پیوندند (شکل ۱۲).

همزمان با نمونه برداری از پست لارو میگو، تراکم کوبه پودآ که غذای بچه میگوها در بخشی از مرحله زیستی آنها محسوب می شود و نیز تراکم زوآ سخت پوستان مورد بررسی قرار گرفت. بر این اساس در فروردین و اردیبهشت ماه که تراکم پست لارو میگو زیاد است تراکم کوبه پودها هم بیشتر شده است. با توجه به شکل ۱۳ تراکم کوبه پودها در خور کولغان چندین برابر خوریات دیگر می باشد (شکل ۱۳). تراکم زوآ در خوریات در شکل ۱۴ نمایش داده شده است. زوآ در خوریات کلاهی و کولغان فقط در فروردین ماه دیده شده است در حالی که در خور تیاب در فروردین و تیر ماه و در خور خمیر در فروردین، اردیبهشت و تیرماه دیده شده است. در این بررسی تراکم زوآ در فروردین ماه در خور خمیر چندین برابر میزان آن در زمان مشابه در سایر خوریات می باشد (شکل ۱۴).

شکل ۱۴- تراکم زوآ در خوریات کلاهی، تیاب، کولگان، خمیر (۱۳۸۶)

۳-۳- بررسی تراکم بچه میگو در خوریات

در بررسی که بوسیله تور ترال کف و با قایق موتوری در خوریات کلاهی، تیاب، کولگان و خمیر از فروردین ماه لغایت تیر ۱۳۸۶ انجام گردید تراکم بچه میگو در خوریات یاد شده بررسی گردید. میگوهای صید شده شامل میگوی موزی (*Penaeus merguensis*)، میگوی ببری (*P. semisulcatus*)، میگوی سفید سرتیز (*Metapenaeus affinis*) و میگوی استبنجی (*M. stebbengi*) بودند. به علت محدود بودن مجوز صید قایق در خوریات از سوی اداره کل شیلات و کاهش تعداد تور اندازی ها، گشتهای نمونه برداری از فروردین ماه انجام گردید در صورتی که قرار بود از بهمن ماه آغاز گردد. همچنین به دلیل مشکلات پیش آمده علاوه بر اینکه تعداد توراندازی ها در خوریات محدود بوده، نمونه برداری نیز فقط تا تیرماه میسر گردید. در این خصوص تعداد ۱۹ مورد توراندازی با قایق موتوری در خوریات و نواحی ساحلی انجام گردید.

با توجه به جدول های ۲ تا ۶ مشخص می گردد که تراکم و میزان میگوهای صید شده قابل ملاحظه نمی باشد. در خور خمیر بعلت اینکه از خوریات دیگر بزرگتر بوده عملیات صید ترال با کنترل بهتر و شرایط مطلوب تری انجام گردید. میگوی موزی در فروردین ماه به تعداد محدود ۵ قطعه در خور خمیراما با اندازه طول کاراپاس

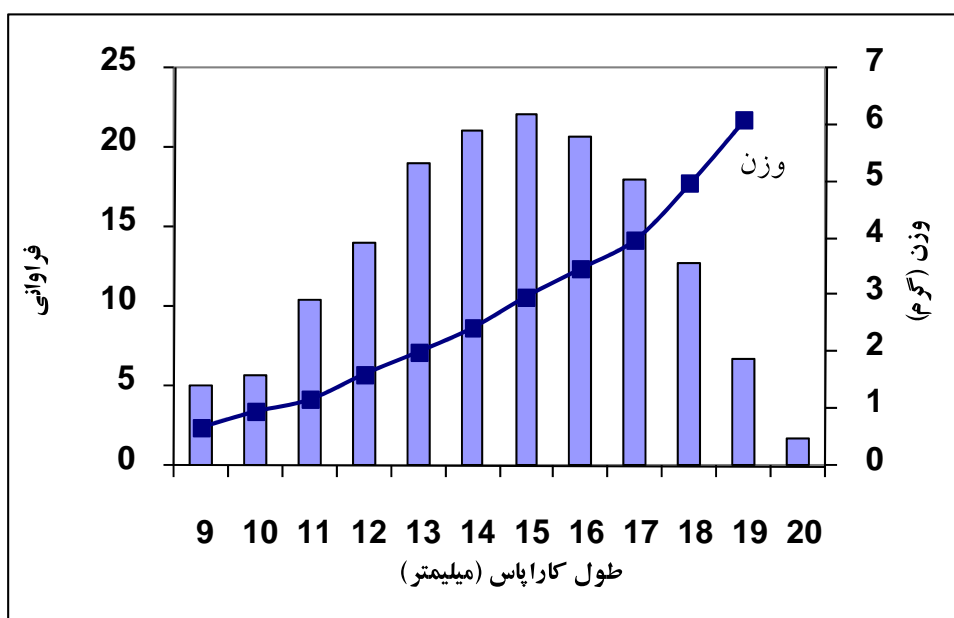
۲۰/۸ میلیمتر صید شده است که نشان می دهد این گروه متعلق به کوهورت تخمیزی شده در بهاره نمی باشد. همچنین در سایر خوریات در فروردین و اردیبهشت ماه هیچ میگوی موزی صید نگردید که علت آن عدم رشد کافی پست لاروها برای صید در تور ترال می باشد. در خرداد ماه تعداد ۹ قطعه میگو موزی در خور کلاهی با طول کاراپاس ۱۵/۲ میلیمتر و ۱۵۶ قطعه در خور خمیر با متوسط طول کاراپاس ۱۴/۶ میلیمتر (دامنه طولی ۹ تا ۱۹ و انحراف معیار ۲/۴ میلیمتر) و متوسط وزن ۲/۹ گرم (انحراف معیار ۱/۳ گرم) صید گردیدند (شکل ۱۵). این امر نشان دهنده رشد بچه میگوهای موزی در خرداد ماه به اندازه ای است که قابلیت صید در تور ترال را پیدا می کنند. در این ماه صید میگو موزی در خوریات تیاب و کولغان صفر بوده است. در صید تیرماه در خوریات کولغان و خمیر، به ترتیب تعداد ۱۳ و ۱۲ قطعه میگوی موزی صید شده اند. همچنین تعداد ۲۳ قطعه میگوی موزی در آبهای دریایی مجاور دهانه خور کولغان صید شده است. این روند نشان می دهد در تیر ماه از تراکم میگوها در خوریات کاسته شده و به تراکم آنها در آبهای ساحلی افزوده می گردد. درحقیقت در این زمان میگوها از خوریات به آبهای ساحلی مهاجرت داشته اند. لازم به ذکر است عملیات تورکشی در دهانه خروجی خور خمیر بعلت وجود پستی و بلندی های شدید کف دریا انجام نگردید. روند مهاجرتی ذکر شده با ترکیب کردن اطلاعات خوریات در یک جدول، بهتر قابل تفسیر می باشد (جدول ۶). بنابراین اگر خور خمیر را بعنوان الگو در نظر بگیریم نشان می دهد که خرداد ماه زمان حضور بچه میگوهای موزی با وزن ۲/۹ گرم در خوریات است. این میگوها که دوران پست لاروی خود را نیز در این خوریات سپری می کنند در تیرماه از خوریات به سوی آبهای ساحلی مهاجرت می کنند. کاهش تراکم این گونه در تیر ماه در خور کولغان و افزایش صید آنها در مناطق دریایی روبروی خور نشان دهنده مهاجرت آنها می باشد. ۲۳ قطعه میگوی موزی صید شده در دهانه خور کولغان مربوط به عمق بین ۲-۳ متر می باشد.

جدول ۵ - میزان صید و اندازه متوسط گونه های مختلف میگو در خور خمیر

فرودین (خور)		اردیبهشت (خور)		خرداد (خور)		تیر (خور)		
تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	
-	-	-	-	۲۵	۱۲/۷	۱۵۶	۱۴/۶	موزی
۳	۱۵	-	-	-	-	-	-	ببری
۲	۱۶	۶	۱۹/۸	-	-	-	-	سر تیز
۲	۱۱	۶	۱۱/۵	-	-	-	-	استبنجی

جدول ۶ - میزان صید و اندازه متوسط گونه های مختلف میگو در کل خوریات مورد بررسی

فرودین (خور)		اردیبهشت (خور)		خرداد (خور)		تیر (خور)		تیر (دهانه خور)		
تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	تعداد	CL (mm)	
۵	۲۰/۸	۰	۰/۰	۱۶۵	۱۴/۶	۳۸	۱۳/۰	۲۳	۱۳/۹	موزی
۱۱	۱۶/۰	۱۶	۱۹/۱	۰	۰/۰	۰	۰/۰	۴	۱۶/۸	ببری
۴	۱۸/۸	۶	۱۱/۵	۰	۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۰	سر تیز
۵۵	۱۶/۹	۰	۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۰	۳۲	۱۴/۸	استبنجی

شکل ۱۵ - فراوانی طول کاراپاس میگوی موزی در خور خمیر

۴-۳- بررسی تراکم شکارچیان در خوریات

چهار ماه نمونه برداری با استفاده از تور ترال کف در فروردین، اردیبهشت، خرداد و تیر سال ۱۳۸۶ در خوریات کلاهی، تیاب، کولغان و خمیر علاوه بر میگو، بر ماهی های صید شده که رژیم غذایی گوشتخوار یا همه چیز خوار داشتند نیز انجام گردید. ماهیان صید شده پس از تطبیق با مراجع معتبر مانند اطلس ماهی ها خلیج فارس (اسدی و دهقانی، ۱۳۷۵)، اطلس فائو منطقه ۵۱ (Fischer and Bianchi, 1984)، اطلس منطقه غرب اقیانوس آرام (Carpenter and Niem, 1998)، اطلس پاکستان (Bianchi, 1985) و Fishbase جهت آزمایش محتویات معده مورد بررسی قرار گرفتند. لیست ماهی های مورد بررسی در جدول ۷ آورده شده است.

در این تحقیق تعداد ۱۸۷ معده از ۲۲ گونه ماهی مورد بررسی قرار گرفت. از این میزان ماهی مورد بررسی، تعداد ۵۶ عدد (۲۹/۹٪) دارای معده پر یا نیمه پر بوده و معده های دیگر کاملاً خالی بوده اند. همچنین از این تعداد معده بررسی شده تعداد ۱۲ معده (۶/۴٪) دارای حداقل یک عدد میگو بوده اند. البته با توجه به میزان هضم غذا در معده تشخیص گونه میگو امکان پذیر نبوده است. همچنین در ماهی هایی که غذای هضم شده در معده داشته اند نمی توان مشخص کرد که میگو در ترکیب غذایی آنها وجود داشته است.

همانطور که از جدول ۷ مشخص است تعداد ماهی های صید شده برای تعیین رژیم غذایی بسیار کم می باشد و نمی توان با استفاده از آنها مشخص کرد که کدام گونه ماهی از میگو بعنوان غذا اصلی یا انتخابی استفاده کرده است. بنابر این اطلاعات جدول فقط شامل ماهی های مورد بررسی بوده و قابل تعمیم نمی باشد.

در بین این ماهی ها بیشترین نسبت تغذیه از میگو متعلق به سرخو حرا (*Lutjanus argentimaculatus*) می باشد. از ۲۱ قطعه ماهی سرخو حرا بررسی شده ۹ عدد دارای معده پر یا نیمه پر بوده که ۶ عدد (۲۹ درصد از کل) این ماهی از میگو تغذیه کرده اند. پس از آن هامور معمولی (*Epinephelus coioides*) با ۱۳ قطعه فقط ۳ معده (۲۳ درصد از کل) دارای میگو بوده است. ، عروس منقوط (*Drepane punctata*)، سرخو معمولی (*Lutjanus johni*) و حسون معمولی (*Saurida tumbil*) در رده های بعدی قرار دارند. به جز میگو عمده آبزبان موجود در معده این ماهی ها عبارت بودند از انواع ماهی ها، خرچنگ، و بقایای صدف.

۵-۳- رهاسازی میگوهای موزی تگ زده به خوریات

همزمان با رهاسازی بچه میگوهای موزی در خوریات توسط اداره کل شیلات استان هرمزگان، عملیات تگ زنی و رها سازی میگو موزی انجام گردید. بعلت مشکلات پیش آمده در زمینه تامین اعتبار، خرید و ارسال تگ های الاستومر در سال ۱۳۸۶ و همچنین خود داری شرکت مورد قرارداد شیلات در رهاسازی، عملیات تگ زنی در سال ۱۳۸۷ کمی دیرتر از موعد مقرر شروع گردید.

میزان رهاسازی میگو در سال ۱۳۸۶ برابر ۱۰۴۷۸۹ قطعه با تگهای قرمز و صورتی رنگ و میانگین وزنی ۱/۴ گرم (جدول ۸) و در سال ۱۳۸۷ برابر ۵۱۴۰۱ قطعه با تگهای آبی و صورتی با میانگین وزنی ۱/۳ گرم رهاسازی گردید (جدول ۹). با توجه به اینکه شیلات استان عمده رهاسازی میگوی موزی در خور تیاب (تیاب شمالی و جنوبی) متمرکز کرده بود، رهاسازی میگوهای نشانه دار نیز در این خور انجام گردید.

به علت اینکه برنامه زمان بندی در امر رها سازی میگو بسیار مهم بوده و می بایست همزمان با طبیعت انجام پذیرد، مراحل مختلف پرورش لارو و رهاسازی بچه میگوها را باید به گونه ای تنظیم کرد تا بچه میگوهای ۲ تا ۳ گرمی حداکثر در اواخر خرداد ماه در خوریات رها سازی گردند. بنابر بررسی های به عمل آمده در خوریات و همچنین حجم بالای عملیات تکثیر و رها سازی، می توان گفت بهترین زمان صید مولد برای کارگاه تکثیر از اوایل اسفند تا اوایل فروردین ماه می باشد. بهترین زمان تکثیر لارو از اواخر اسفند تا اواخر فروردین ماه می باشد. البته باید درجه حرارت محیط سالن را برای تکثیر کنترل نمود. برای انتقال پست لاروهای ۱۵ روزه^۱ به استخرهای حاکی بهترین زمان از اواخر فروردین تا اواخر اردیبهشت می باشد. جهت رها سازی بچه میگوها در خوریات نیز بهترین زمان از اوایل خرداد تا اوایل تیر ماه می باشد. از حدود یک هفته قبل از رها سازی تعدادی از میگوها نیز برای اجرای تگ زنی به کارگاه منتقل شده تا پس از سازگاری با محیط جدید، تگ زنی شده و هم زمان و در محلی که برای رها سازی میگوها از قبل در نظر گرفته شده است رها سازی گردند. از این رو منطقه و محل رها سازی باید از قبل مشخص گردد تا بچه میگوها با رنگ تگ مشخص شده برای آن منطقه آماده گردند.

جدول ۸ - وضعیت تگ زنی و رهاسازی میگوی موزی در سال ۱۳۸۶

رنگ تگ	منطقه رهاسازی	وزن تقریبی هر میگو (گرم)	تعداد تگ زنی رهاسازی شده	تلفات تگ زنی	تلفات قبل از تگ زنی	تعداد تگ زنی	تاریخ رهاسازی
قرمز	تیاب جنوبی	۱/۳	۱۵،۴۸۶	۱۱۰	۳۹۶	۱۵۵۹۶	۱۳۸۶/۰۴/۰۲
قرمز	تیاب جنوبی	۰/۹	۱۱،۸۶۷	۹۲۹	۳۵۸۲	۱۲۷۹۶	۱۳۸۶/۰۴/۰۷
صورتی	تیاب شمالی	۱/۵	۷۷،۴۳۶	۳۰۸۵	۱۴۵۳۵	۸۰۵۲۱	۱۳۸۶/۰۴/۱۶
قرمز	تیاب جنوبی	۱/۱	۲۷۳۵۳	۱۰۳۹	۳۹۷۸	۲۸۳۹۲	مجموع تیاب جنوبی
صورتی	تیاب شمالی	۱/۵	۷۷۴۳۶	۳۰۸۵	۱۴۵۳۵	۸۰۵۲۱	مجموع تیاب شمالی
		۱/۴	۱۰۴،۷۸۹	۴،۱۲۴	۱۸،۵۱۳	۱۰۸،۹۱۳	کل

جدول ۹ - وضعیت تگ زنی و رهاسازی میگوی موزی در سال ۱۳۸۷

رنگ تگ	منطقه رهاسازی	وزن تقریبی هر میگو (گرم)	تعداد تگ زنی رهاسازی شده	تلفات تگ زنی	تلفات قبل از تگ زنی	تعداد تگ زنی	تاریخ رهاسازی
صورتی	تیاب جنوبی	۱/۲	۹،۴۶۴	۱۰۲۱	۳۰۰۹	۱۰۴۸۵	۱۳۸۷/۰۴/۲۱
صورتی	تیاب جنوبی	۱/۲	۹،۱۳۳	۳۰۰۰	۲۹۲۳	۱۲۱۳۳	۱۳۸۷/۰۴/۲۲
صورتی	تیاب جنوبی	۱/۰	۱۴،۴۹۹	۱۱۵۳	۲۱۱۸	۱۵۶۵۲	۱۳۸۷/۰۴/۲۳
آبی	تیاب شمالی	۱/۵	۱۵۶۴۹	۲۶۵۴	۲۳۵۰	۱۸۳۰۳	۱۳۸۷/۰۴/۲۴
آبی	تیاب شمالی	۱/۹	۲۶۵۶	۱۹۴	۲۸۴	۲۸۵۰	۱۳۸۷/۰۴/۲۵
صورتی	تیاب جنوبی	۱/۱۳	۳۳۰۹۶	۵۱۷۴	۸۰۵۰	۳۸۲۷۰	مجموع تیاب جنوبی
آبی	تیاب شمالی	۱/۷	۱۸۳۰۵	۲۸۴۸	۲۶۳۴	۲۱۱۵۳	مجموع تیاب شمالی
		۱/۳	۵۱،۴۰۱	۸۰،۲۲	۱۰،۶۸۴	۵۹،۴۲۳	کل

۶-۳- ردیابی میگوهای نشان دار

۱-۶-۳- ردیابی ماهانه با تور ترال کف

عملیات ردیابی میگوهای تگ زده با استفاده از لنج صیادی و در آبهای ساحلی تا عمق ۲۰ متر از تیر ماه آغاز گردید و در مرداد، شهریور و آذر ماه ادامه یافت. در سال ۱۳۸۶ به تعداد ۱۷۱ مورد تور اندازی در ۲۰ روز دریانوردی صورت گرفت و طی آن ۲۳/۱ کیلومترمربع (۲/۰ درصد از کل ۱۱۵۳/۳ کیلومتر مربع صید گاه تجاری میگو موزی) کنترل گردید. در سال ۱۳۸۷ نیز تعداد ۲۱۵ مورد تور اندازی در ۲۰ روز دریانوردی صورت گرفت و طی آن ۲۶/۲ کیلومترمربع (۲/۳ درصد از کل صید گاه تجاری میگو موزی) کنترل گردید. در این اقدام هیچ گونه میگو نشانه دار یافت نگردید. در شهریور ماه کوهورت اصلی بهاره به جمعیت مادری می پیوندد. در این زمان با استفاده از تعداد بیشتری شناور صیادی اقدام به ردیابی گردید تا احتمال صید میگوهای تگ دار در صیدگاه افزایش یابد. جداول ۹ و ۸ بیان کننده تعداد تور اندازی و مساحت مناطق مورد بررسی برای یافتن میگوهای تگ دار می باشد.

اگر در شناوری با طناب بالائی تور به طول ۴۵ متر (h) و ضریب بازشدگی تور ۰/۵ (X₂)، چنانچه سرعت تورکشی برابر ۲/۷ nm/h (V) و زمان تورکشی ۱ ساعت (t) باشد، مساحت تورکشی بصورت ذیل می باشد:

$$a_{nm} = V \cdot t \cdot h / 1825 \cdot X_2$$

$$a_{nm} = 2/7 * 1 * (45 / 1825) * 0/5 = 0/0328 \text{ nm}^2$$

که این میزان برابر ۰/۱۱۲۵ کیلومتر مربع می باشد: $3/4299 * 0/0328 = 0/1125$

این محاسبات جداگانه برای همه تورکشی ها محاسبه شده و مجموع آنها در جدولهای ۱۰ و ۱۱ آورده شده است. همچنین اطلاعات هر مورد تورکشی در جداول پیوست نمایش داده شده است.

عملیات صید میگو موزی برای صید و ردیابی میگوهای تگ زده در دریا در سال ۱۳۸۶ به شرح ذیل انجام گردید: در تیر ماه تعداد ۳۱ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۴/۵ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید. در مرداد ماه تعداد ۲۲ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۳/۸ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید. در شهریور ماه تعداد ۹۷ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۱۱/۸ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید.

در آذرماه تعداد ۲۱ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۳/۰ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید.

در مجموع تعداد ۱۷۱ مورد توراندازی در ۲۰ روز دریانوردی مساحتی حدود ۲۳/۱ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط هفت فروند شناور لنج صیادی در سال ۱۳۸۶ انجام گردید که هیچ میگوی نشانه دار صید نگردید.

عملیات صید میگو موزی برای صید و ردیابی میگوهای تگ زده در دریا در سال ۱۳۸۷ به شرح زیر انجام گردید:
در تیر ماه تعداد ۳۲ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۴/۰ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید.

در مرداد ماه تعداد ۲۸ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۳/۸ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید.

در شهریور ماه تعداد ۱۳۷ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۱۵/۵ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید.

در آذرماه تعداد ۱۸ مورد توراندازی در ۵ روز دریانوردی مساحتی حدود ۲/۹ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط یک فروند شناور لنج صیادی انجام گردید.

در مجموع تعداد ۲۱۵ مورد توراندازی در ۲۰ روز دریانوردی مساحتی حدود ۲۶/۲ کیلومتر مربع از آبهای صیدگاه میگو واقع در منطقه بین سیریک تا شمال جزیره قشم توسط هشت فروند شناور لنج صیادی در سال ۱۳۸۷ انجام گردید که هیچ میگوی نشانه دار صید نگردید.

جدول ۱۰ - مساحت مناطق تورکشی در ردیابی میگوهای تگ زده سال ۱۳۸۶

تعداد میگوی نشانه دار یافت شده	مساحت مورد بررسی (کیلومتر مربع)	تعداد روز دریاروی	تعداد توراندازی	تعداد شناور	زمان بررسی
۰	۴,۵	۵	۳۱	۱	تیر ماه
۰	۳,۸	۵	۲۲	۱	مرداد ماه
۰	۱۱,۸	۵	۹۷	۴	شهریور ماه
۰	۳,۰	۵	۲۱	۱	آذر ماه
۰	۲۳,۱	۲۰	۱۷۱	۷	مجموع

جدول ۱۱ - مساحت مناطق تورکشی در ردیابی میگوهای تگ زده سال ۱۳۸۷

تعداد میگوی نشانه دار یافت شده	مساحت مورد بررسی (کیلومتر مربع)	تعداد روز دریاری	تعداد توراندازی	تعداد شناور	زمان بررسی
۰	۴,۰	۵	۳۲	۱	تیر ماه
۰	۳,۸	۵	۲۸	۱	مرداد ماه
۰	۱۵,۵	۵	۱۳۷	۵	شهریور ماه
۰	۲,۹	۵	۱۸	۱	آذر ماه
۰	۲۶,۲	۲۰	۲۱۵	۸	مجموع

۲-۶-۳- تهیه پوسترهای تبلیغاتی

قبل از آغاز فصل صید میگو یک سری پوسترهای تبلیغاتی برای شناسایی و ثبت اطلاعات صید میگوهای تگ زده تنظیم و در جوامع صیادی پخش گردید تا در صورت رویت میگوهای تگ دار، با ثبت تاریخ، موقعیت صید و عمق صید گاه یابنده آن را تحویل پژوهشکده نموده و پاداش دریافت نماید. در این اقدام هیچ گونه میگو نشانه دار توسط صیادان یافت نگردید.

۳-۶-۳- ردیابی توسط شناورهای صیادی در فصل صید میگو

در فصل صید میگو با استقرار بر شناورهای صیادی اقدام به جستجو میگوهای نشانه دار احتمالی در صید نمودیم. در این خصوص در سال ۱۳۸۶ در ۱۴ روز بررسی، تعداد ۱۹۳ شناور مورد بازرسی و کنترل صید قرار گرفت. متوسط تعداد شناور مورد بررسی روزانه ۱۴ فروند با انحراف معیار ۴/۷ فروند شناور می باشد (جدول ۱۲). همچنین در سال ۱۳۸۷ در ۱۶ روز بررسی، تعداد ۲۱۴ شناور مورد بررسی قرار گرفت. متوسط تعداد شناور مورد بررسی روزانه ۱۳ فروند با انحراف معیار ۳/۸ فروند شناور می باشد (جدول ۱۳). در این مدت هیچ میگو نشانه دار پیدا نگردید. در این بررسی ها تکرار شناورها در روزهای مختلف بلا مانع فرض شده است.

جدول ۱۲ - تاریخ و تعداد شناور مورد بررسی در فصل صید سال ۱۳۸۶

ردیف	تاریخ	تعداد شناور مورد بررسی	منطقه مورد بررسی
۱	۱۳۸۶/۰۷/۲۲	۱۱	دارسرخ تا جزیره هرمز
۲	۱۳۸۶/۰۷/۲۳	۱۵	دارسرخ تا جزیره هرمز
۳	۱۳۸۶/۰۷/۲۴	۱۰	هرمز تا کشتی سوخته بندرعباس
۴	۱۳۸۶/۰۷/۲۸	۱۳	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۵	۱۳۸۶/۰۷/۳۰	۲۰	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۶	۱۳۸۶/۰۸/۰۱	۲۴	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۷	۱۳۸۶/۰۸/۰۵	۱۳	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۸	۱۳۸۶/۰۸/۰۶	۱۴	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۹	۱۳۸۶/۰۸/۰۸	۹	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۰	۱۳۸۶/۰۸/۱۶	۱۲	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۱	۱۳۸۶/۰۸/۱۷	۵	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۲	۱۳۸۶/۰۸/۱۹	۱۸	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۳	۱۳۸۶/۰۸/۲۰	۱۴	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۴	۱۳۸۶/۰۸/۲۱	۱۵	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
		مجموع	۱۹۳

جدول ۱۳ - تاریخ و تعداد شناور مورد بررسی در فصل صید سال ۱۳۸۷

ردیف	تاریخ	تعداد شناور مورد بررسی	منطقه مورد بررسی
۱	۱۳۸۷/۰۷/۱۵	۱۲	دارسرخ تا جزیره هرمز
۲	۱۳۸۷/۰۷/۱۶	۱۵	دارسرخ تا جزیره هرمز
۳	۱۳۸۷/۰۷/۱۷	۱۷	هرمز تا کشتی سوخته بندرعباس
۴	۱۳۸۷/۰۷/۲۰	۱۷	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۵	۱۳۸۷/۰۷/۲۷	۱۱	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۶	۱۳۸۷/۰۷/۲۸	۱۱	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۷	۱۳۸۷/۰۷/۲۹	۱۰	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۸	۱۳۸۷/۰۷/۳۰	۱۵	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۹	۱۳۸۷/۰۸/۰۱	۱۷	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۰	۱۳۸۷/۰۸/۰۵	۱۱	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۱	۱۳۸۷/۰۸/۰۶	۹	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۲	۱۳۸۷/۰۸/۰۷	۲۲	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۳	۱۳۸۷/۰۸/۰۸	۱۲	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۴	۱۳۸۷/۰۸/۱۱	۱۶	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۵	۱۳۸۷/۰۸/۱۲	۱۱	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
۱۶	۱۳۸۷/۰۸/۱۳	۸	کشتی سوخته بندرعباس تا طولا جزیره قشم
		مجموع	۲۱۴

۴-۶-۳- ردیابی توسط شرکتهای جمع آوری و عمل آوری آبزیان

برای یافتن میگوهای تگ زده در فصل صید، بامسئولان شرکت فراورده های دریایی مستعان هماهنگی لازم برای جستجو و پیدا کردن میگوهای نشانه دار انجام گردید. در این اقدام هیچ گونه میگو نشانه دار توسط شرکت عمل آوری یافت نگردید.

با توجه به اینکه تعداد هیچ میگوی تگ زده در صید یافت نشده بنابراین میزان نسبت میگوهای رهاسازی شده در فصل صید استان صفر خواهد بود:

$$Rc = Nc / Nr$$

$$Nc = ۰$$

$$Rc = ۰$$

همچنین بعلت عدم صید میگوی نشانه دار در در گشتهای ردیابی و حتی در فصل صید میگو، تعیین مسیر حرکت و میزان رشد میگوهای مورد رهاسازی امکان پذیر نخواهد بود.

۴- بحث

۴-۱- رها سازی و مفهوم احیاء ذخیره

معمولاً از اصطلاحات خاصی برای رها سازی استفاده می گردد که شامل سه مفهوم کلی *stock*، *sea ranching* و *restocking* است. همانطور که قبلاً نیز بیان گردید اصطلاح *sea ranching* در بر دارنده نوعی گله داری دریایی است که در آن، آبزیان در مناطق معین تا اندازه طولی یا وزنی مشخص پرورش یافته و سپس استحصال می گردند. اصطلاح *stock enhancement* زمانی اطلاق می گردد که در یک ذخیره به علت‌های مختلف مانند نامناسب بودن شرایط محیطی باعث کاهش بقاء اعضای یک جمعیت جوان شده و این اعضاء نمی توانند به اندازه کافی به جمعیت مادری بیوندند. در این صورت می توان با رها سازی جمعیت جوان، امکان بازسازی و احیاء ذخیره را فراهم آورد. حالت سوم یا *restocking* زمانی است که ذخیره در معرض خطر جدی از بین رفتن یا انقراض^۱ باشد. در این شرایط جمعیت مولدین قادر به احیاء نسل بعد نبوده و ذخیره به مرور از بین خواهد رفت. بنابراین به هر ترتیبی باید ذخیره را احیا نمود (Loneragan, 2006).

در ژاپن مناطق ساحلی بعنوان زیستگاه مرحله نوزادی و جوانی میگوی کوراما (*Penaeus japonicus*) می باشد. بخاطر تخریب زیستگاه ساحلی که در اثر فعالیتهای انسانی می باشد، بقاء میگوهای جوان کاهش یافته است بطوریکه باعث کاهش ذخیره این گونه از ۳۰۰۰ تن در سال ۱۹۶۵ به ۱۳۰۰ تن در سال ۱۹۷۰ شده است. به عبارت دیگر در مدت ۵ سال صید میگو بیشتر از نصف کاهش یافت (Hamasaki and Kitada, 2006). از این رو اقدام به رهاسازی میگوی جوان گردید تا میزان ذخیره به گذشته باز گردد (Loneragan, 2006). این برنامه مطابق با مفهوم *stock enhancement* برای بازسازی و احیاء ذخیره در جهت رساندن آن به میزان مورد انتظار می باشد. البته ژاپن در افزایش صید این گونه موفق نگردید (Masuda and Tsukamoto, 1998).

در چین در دریای زرد و دریای بوهائی^۲ صید میگوی *Penaeus chinensis* از میزان ۴۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۷۹ به حدود ۱۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۳ رسید. علت این کاهش شدید، صید بیش از حد توان و ظرفیت زیست محیطی زیستگاه بوده است. این روند نشاندهنده کاهش شدید صید در مدت ۲۵ سال می باشد. بنابراین دولت چین اقدام به رهاسازی میگو نمود (Wang et al., 2006). کاهش ذخیره این گونه به اندازه ای بود که جمعیت مولدین قادر به

^۱- Extinction

^۲- Bohai sea

احیاء نسل بعد نبوده و باید نسبت به بازسازی ذخیره از طریق احیاء جمعیت میگوهای مولد اقدام نمود (Loneragan, 2006). این نوع بازسازی مطابق با مفهوم restocking می باشد.

۲-۴- مقایسه رهاسازی میگو در هرمزگان با کشورهای دیگر

با توجه به شرایط ذکر شده در بالا مهمترین عامل تصمیم گیری در رهاسازی میگو کاهش صید میگو طی مدت چندین سال متوالی می باشد که این خود می تواند بر اثر دلایل مختلف از جمله تخریب زیستگاه های دریایی باشد. در مقایسه با این شرایط اگر وضعیت صید میگو در هرمزگان را بررسی کنیم مشخص می گردد که این شرایط در صیدگاه های استان برقرار نیست. در حقیقت آمار فصل صید چند ساله میگو در استان از یک روند کاهشی پیروی نمی کند. با بررسی این آمار مشاهده می گردد که میزان متوسط صید سالانه برابر ۱۳۳۰ تن و انحراف معیار ۴۰۰ تن می باشد. این میزان برابر با ظرفیت زیستگاه بوده که طی سالیان گذشته صید گردیده است (Field, 2002). لازم به ذکر است که می توانیم با کاهش آلودگی زیستگاه های میگو مانند خوریات با پوشش حرا، محیط مناسبی را برای زیست میگوها مهیا کنیم. اما در شرایط فعلی که آلودگی در زیستگاه های میگو وجود دارد (اکبرزاده، ۱۳۸۳) اندازه ذخیره از این سطح بیشتر نخواهد شد. البته افزایش یا کاهش موردی در میزان صید میگوی موزی نشان دهنده نوسان ذخیره بوده که بیشتر بخاطر تغییرات شرایط محیطی یا ناشی عدم مدیریت صحیح در فصل صید میگو باشد (Meager et al., 2003). در این حالت اضافه کردن اعضاء جدید به جمعیت، در حالی که بیشتر از میزان تحمل زیستگاه باشد موجب افزایش بیشتر صید نمی گردد (Bell et al, 2006). میزان صید میگو در استان هرمزگان در جدول ۱۴ آورده شده است.

جدول ۱۴ - میزان صید میگوی درشت (موزی و ببری) در فصل صید میگوهای تجاری هرمزگان (بر گرفته از آمار و اطلاعات صید میگو هرمزگان ۸۵ - ۱۳۷۹ خورشیدی و ۸۷ - ۱۳۸۶ افتخارنیا)

سال	۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴	۱۳۸۵	۱۳۸۶	۱۳۸۷
صید میگوی درشت (موزی و ببری) تن	۱۵۰۹	۱۰۰۹	۱۸۲۱	۱۰۸۷	۸۵۸	۱۹۸۷	۱۱۶۲	۱۲۲۴	۷۹۸

بر اساس این داده ها صید میگو تجاری در استان هرمزگان با کاهش همراه نبوده است. از این رو بازسازی ذخائر میگو موزی از طریق رها سازی که هدف اصلی شیلات استان بوده و از اهداف قبلی و تعدیل شده این پروژه نیز بوده، مطابق با هیچکدام از مفاهیم شناخته شده و ذکر شده در بالا نبوده و توجیه پذیر نمی باشد.

در کشور چین ذخیره میگو (*Penaeus chinensis*) به شدت کاهش یافته است. این روند باعث شد که احیای ذخیره طبیعی بطور سالانه کاهش یابد تا اینکه در سال ۲۰۰۳ فقط ۴ درصد از میگوها از ذخیره طبیعی استحصال گردیده است (Wang et al., 2006). در حقیقت طی سالیان گذشته ذخیره طبیعی میگو چین کاملاً از بین رفت. از این رو رها سازی میگو انجام گردید. تولید میگو در این روش شامل ۹۶ درصد از کل استحصال چین را شامل شده که نمی توان گفت رها سازی در چین با موفقیت همراه بوده است. از طرفی منابع مالی تامین کننده رها سازی بصورت دولتی بوده که در این حالت سرمایه گذار و استفاده کننده یکی نبوده و تعیین منفعت اقتصادی توجیه پذیر نمی باشد (Wang et al., 2006). حتی اگر فرض کنیم که رها سازی بازده اقتصادی داشته باشد این امر یک راه حل موقت در برابر بحران های تاثیر گذار بر ذخائرمی باشد و بعنوان یک روش دائمی تلقی نمی گردد. در چنین مواردی باید با مدیریت صحیح بر ذخایر و صید میگو نسبت به احیا ذخیره اقدام کرد (Yea et al., 2005).

قبل از رها سازی ابتدا باید به شناسایی مشکلی که باعث کاهش ذخیره شده اقدام نمود و پس از برطرف کردن آن مشکل، برای بازگشتن سریعتر به وضعیت مطلوب و ذخیره پایدار، رها سازی را انجام دهند. در چنین شرایطی باز اهمیت رها سازی کمتر از مدیریت صحیح صید جهت احیای ذخیره نمی باشد (Bell et al., 2006). در مقایسه می توان وضعیت ذخیره میگو در چین را مشابه با وضعیت ذخیره صدف مروارید ساز در سواحل بندرلنگه بر شمرد که برای احیاء ذخیره باید بازسازی ذخیره (restocking) صورت پذیرد در غیر این صورت چنانچه شرایط محیطی اصلاح گردد، ممکن است احیای ذخیره تا چندین سال ادامه داشته باشد.

۳-۴- مقایسه صرفه اقتصادی در رها سازی میگو

در بررسی که بر روی رها سازی انواع آبزیان در دنیا صورت گرفت همه موارد رها سازی بدون صرفه اقتصادی بودند. تنها موردی که باعث افزایش ذخیره شده و هزینه رها سازی کمتر از ارزش آبریان تولید شده بوده (صرفه اقتصادی داشته) متعلق به رها سازی ماهی آزاد ژاپن بوده است (Hilborn, 1998). در تحقیقی که بر روی ۴۰ مورد

رها سازی در ژاپن انجام گردید فقط ۵ مورد آن از نظر اقتصادی به صرفه بوده و تنها ۲ مورد از آنها دارای بازماندگی بیشتر از ۱۰ درصد بوده اند. در علت عدم صرفه اقتصادی می توان به کاهش صید مجدد میگوهای تگ زده اشاره کرد. در حقیقت کاهش صید میگوهای تگ زده بیانگر نسبت بسیار کم میگوهای رها سازی شده در صید بوده و نشان میدهد که رها سازی تاثیر مثبتی در افزایش ذخیره نداشته و هزینه رها سازی بیشتر از ارزش اقتصادی میگوهای بقاء یافته پس از رها سازی بوده است (Bell et al., 2006). بنابراین رها سازی میگوی موزی در هرمزگان نیز بعلت کاهش صید مجدد میگوهای تگ زده از لحاظ اقتصادی به صرفه نمی باشد.

اگر وزن میگوهای صید شده برابر ۱۶ گرم (مطابق طول کاراپاس ۲۸ میلیمتر سائز استاندارد صید میگوموزی) در نظر بگیریم و نیز میزان صید مجدد میگوهای موزی در هرمزگان را برابر با بهترین وضعیت رها سازی میگو در ژاپن که همان ۱۰ درصد است فرض کنیم، میزان بازگشت و منفعت اقتصادی حاصل از رها سازی بصورت زیر می باشد:

نرخ فرضی بقاء (برابر بهترین نرخ در ژاپن) ۰/۱۰

میزان رها سازی میگو ده میلیون قطعه

تعداد بقاء در میگوهای رها سازی شده قطعه $10000000 = 0.10 \times 100000000$

سائز اقتصادی میگو جهت صید برابر ۱۶ گرم (۰/۱۶ کیلوگرم) است (طول کاراپاس ۲۸ میلیمتر)

میزان صید میگوی رها سازی شده در فصل صید کیلوگرم $16000 = 0.16 \times 10000000$

اگر ارزش میگو برای یک کیلوگرم در فصل صید ۳۵۰۰۰ ریال باشد

ارزش رها سازی برابر ۵۶۰ میلیون ریال $35000 \times 16000 = 560000000$ ریال

با توجه به ده میلیون قطعه میگو برای رها سازی، اگر میزان رها سازی برای هر قطعه میگو ۱۰۰ ریال باشد (بدون احتساب هزینه های جانبی مانند هزینه ماموریت و حمل و نقل پرسنل و غیره) هزینه رها سازی برابر

ریال $10000000 \times 100 = 1000000000$

میزان زیان برابر چهارصد و چهل میلیون ریال $1000000000 - 560000000 = 440000000$

در حقیقت نه تنها سودی از رها سازی حاصل نخواهد شد بلکه با زیانی برابر ۴۴۰ میلیون ریال مواجه خواهیم شد. این میزان ضرر با این فرض است که نرخ بقاء میگوها در رها سازی در بهترین حالت و مطابق با کیفیت رها سازی در کشور ژاپن باشد.

در فصل صید تعداد میگو موزی در هر کیلو برابر ۶۳ ($\cong 16 / 1000$) قطعه می شود. اگر قیمت هر کیلو میگو را ۳۵۰۰۰ ریال فرض کنیم قیمت تمام شده هر قطعه میگو موزی ۱۶ گرمی در فصل صید برابر با ۵۵۶ (= $63 / 35000$) ریال خواهد گردید. در این صورت اگر هزینه رها سازی برای ۱۰۰ قطعه میگو ۱۰۰۰۰ ریال باشد با توجه به اینکه قیمت هر قطعه میگو در فصل صید ۵۵۶ ریال است، برای جلوگیری از زیان در امر رها سازی، تعداد میگو بقاء یافته از ۱۰۰ قطعه میگوی رها سازی شده یا درصد بقاء چقدر باید باشد؟

$$10000 / 556 = 17/9 \cong 18$$

در حقیقت چنانچه نرخ بقاء حداقل ۱۸ درصد ($0/18$) باشد هزینه های مصرف شده در رها سازی دارای منفعت اقتصادی می باشد.

بنابراین با توجه به محاسبات فوق رها سازی امری توجیه پذیر نخواهد بود.

۴-۴- اهمیت خوریات در رها سازی میگوی موزی

Lorenzen (2008) معتقد است رها سازی وارد شدن به یک سیستم صیادی پیچیده ای است که در آن باید همه جوانب زیست شناسی، اقتصادی، اجتماعی و مدیریت سازمانی را رعایت کرد.

از طرفی با تگ زنی و رها سازی آبزیان در مناطق نوزادگاهی می توانیم به مطالعه این مناطق پرداخته و تاثیر آن را بر ذخیره آبی مورد مطالعه بررسی نمود (Gillanders *et al.*, 2003).

پوشش حرا در منطقه غربی صیدگاه میگو در خور خمیر بیشتر از مناطق شرقی و خوریات کلاهی، تیاب و کولغان می باشد. در سالهای ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ میزان صید میگو در نواحی غربی صیدگاه که مُشرف بر جنگل های حرا در منطقه خمیر بوده بیشتر از میزان صید مناطق شرقی صیدگاه میگو است (افتخار نیا، ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷). بر این اساس حدود ۹۰ درصد میگو در صیدگاه غربی صید شده در حالی که فقط ۱۰ درصد مربوط به صیدگاه شرقی است. بنابراین وجود مناطق جنگلی حرا و وسعت آن عامل مهمی در پراکنش ذخیره میگو دارد. هر چند در

سالیان اخیر بیشترین میزان صید میگو مربوط به مناطق غربی صیدگاه بوده اما در سالیان گذشته صید میگو در مناطق شرقی صیدگاه بیشتر از میزان کنونی آن بوده است که در این زمینه باید تحقیقات بیشتری انجام گردد. رابطه مستقیم بین جنگل های حرا و عرض جغرافیایی با صید میگو وجود دارد. طی بررسی انجام شده در اندونزی، مالزی و استرالیا ضریب همبستگی بین وسعت جنگل های حرا و عرض جغرافیایی بیشتر از ۰/۸۹ ($r^2=0/89$) می باشد. با افزایش وسعت مناطق رویشی حرا و همچنین کاهش عرض جغرافیایی، صید میگو افزایش می یابد (Chong, 1995).

۵-۴- رهاسازی به منظور افزایش تعداد مولدین

مسئله بعدی که در بحث رها سازی مطرح است، رها سازی به منظور افزایش ذخیره مولدین است. این بحث که در شیلات استان مطرح می باشد بیان میکند که رها سازی باعث افزایش ذخیره میگو گردیده که این خود باعث افزایش ذخیره میگوهای مولد می گردد و چنانچه ذخیره مولدین افزایش یابد، لارو بیشتری تولید شده و میگوی بیشتری خواهیم داشت. باید متذکر گردید که رابطه بین حجم ذخیره و احیاء یکی از اصلی ترین مفاهیم شیلاتی است و عوامل تاثیر گذار بر این پدیده مستقیماً می تواند بر مدیریت صید ذخائر آبی موثر باشد (Munch *et al.*, 2005). درحقیقت باید چنین فرض کنیم که اگر فراوانی جمعیت احیاء زیاد باشد می تواند نشان دهنده فراوانی مولدین باشد (Myers, 1997). از این رو عواملی که باعث تغییر در میزان جمعیت احیا می گردد شامل فراوانی مولدین، همآوری، فاصله مکانی بین جمعیت اصلی و نوزادگاه ها و فصل تخم‌ریزی (بطورمثال در زمان وفور غذا برای نوزادان) می تواند بر میزان احیاء موثر باشد (Myers, 2001). بزرگی ذخیره و جمعیت مولدین آن باعث افزایش سطح احیاء و اضافه شدن جمعیت جوان به ذخیره نمی باشد (Garcia, 1983). بسیاری از محققین بر این عقیده هستند که عوامل زیادی در رابطه بین حجم ذخیره و احیاء دخیل هستند (Cooper, 2006). در صورت صید بیش از حد ذخیره و از بین رفتن مولدین، ممکن است ذخیره بعلت کاهش جمعیت احیاء صدمه ببیند (Courtney and Masel, 1997).

در بررسی که بر میگوی ببری آبهای ساحلی خلیج فارس در دو کشور کویت و عربستان توسط Morgan و Garcia (1982) انجام گردید، دریافتند که کاهش میزان احیاء بعلت عواملی به جز فشار صیادی می تواند باشد.

همچنین Chen و همکاران (2007) دریافته‌اند که اثر عوامل محیطی بیشتر از فشار صیادی بر ذخیره میگو خلیج فارس تاثیر گذار است. پائولی معتقد است که کاهش بازسازی طبیعی ذخیره در اثر صید بیش از حد مولدین رخ داده و یا معمولاً در اثر عوامل محیطی است (Pauly *et al.*, 1989). همچنین پائولی عنوان کرده است که میزان احیاء ذخیره میگو در خلیج تایلند نمی‌تواند در اثر رابطه ذخیره - احیاء^۳ باشد بلکه جمعیت آبزبان رقیب و شکارچیان بیچه میگوها در این رابطه موثرتر می‌باشد (Pauly, 1982).

با این حال در بررسی که Rickman و همکاران (2000) بر ۵۲ ذخیره از آبزبان انجام دادند، هرچند رابطه معنی داری بین حجم ذخیره و میزان احیاء پیدا نکردند، اما به این نتیجه عملی رسیدند که آبزبان با هم‌آوری بیشتر معمولاً احیاء بیشتری دارند.

در نهایت Myers با بررسی حدود ۷۰۰ مورد رابطه ذخیره - احیاء عنوان داشته است که چنانچه مرگ و میر صیادی در ذخیره ای وجود نداشته باشد تعداد مولدینی که بوسیله یک آبزی مولد در یک سال تولید می‌شود بین ۱ تا ۷ قطعه است. این مقدار برای برخی گونه‌ها نزدیک به یک و برای برخی دیگر نزدیک به هفت است. به عبارت دیگر از هر قطعه آبزی مولد بین یک تا هفت قطعه آبزی دیگر بوجود می‌آید که تا زمان تخم‌ریزی بقاء داشته و بتوانند تولید مثل نمایند (Myers, 2001; Myers *et al.*, 1999).

۶-۴- رفتار میگو موزی در خوریات حرا

معمولاً میگوهای هندی و موزی که وابستگی زیادی به خوریات دارند چنانچه نتوانند وارد خوریات شوند از بین می‌روند. بنابر این می‌توان گفت که نقش جریان‌ات دریائی در انتقال میگوها به خوریات دارای اهمیت زیادی است (Ronback, 2002). از طرفی مرحله لاروی میگوها حدود ۳ هفته به طول می‌کشد (Jackson, 2001). با توجه به یافته‌ها این پژوهش، زمان حضور پست لارو میگوهای موزی در خوریات در فروردین و اردیبهشت ماه می‌باشد. پست لاروها پس از ورود به خور در بستر خور مستقر می‌گردند.

صید نوزاد میگوی موزی بوسیله تور ترال کف در خوریات بسیار کم بود. این کاهش صید بخصوص در خوریات شرقی یعنی کلاهی و تیاب بیشتر مشهود بوده است. شاید یکی از دلایل آن کاهش میزان تورکشی

¹ - Stock-Recruitment relationship

بعلت عدم صدور مجوز از سوی شیلات استان بوده است. اما ممکن است این امر بعلت رفتار میگو موزی باشد زیرا که صید این گونه در طول روز بسیار محدود بوده بجای آن شب هنگام بهتر قابل صید هستند. در تحقیقی که Hill و Wassenberg بر میگوی موزی در استرالیا انجام دادند صید میگو موزی از ساعت ۸:۳۰ تا ۱۸:۰۰ بسیار کم و حدود ۴ درصد بوده است (Wassenberg, 1993).

در این تحقیق زمان خروج بچه میگوها نیز در خرداد ماه می باشد. بنابراین مدت ماندگاری میگوها در خوریات حدود سه ماه تخمین زده می شود. در بررسی که Heywood و Staples بر ذخیره میگوی موزی در خلیج کارپنتاریا استرالیا انجام داده اند دریافتند که زمان ماندگاری بچه میگوها در خور Embley بین ۶ تا ۲۰ هفته بوده است. در این خور سالانه حدود ۱۲ کوهورت میگوی موزی زیست می کنند. بنابراین زمان ماندگاری میگوها ممکن است مربوط به بیش از یک کوهورت باشد. ضریب مرگ و میر طبیعی میگوها بین ۰/۲۳ و ۰/۹۴ بوده بطوریکه در فصول خشک کمتر و در فصول پر باران بیشتر بوده است. نرخ رشد آنها بین ۰/۶۳ تا ۱/۶۵ میلیمتر (طول کاراپاس) در هفته بوده است. در این خور، نرخ رشد رابطه مستقیم با درجه حرارت داشته و رابطه عکس با تراکم میگو در خوریات دارد. در این بررسی شوری تاثیر معنی داری بر شوری ندارد (Heywood and Staples, 1993).

میگوها قبل از اینکه بر بستر خوریات مستقر شوند تحت تاثیر پدیده های مرگ و میر و همچنین هیدرودینامیک محیط آب مانند جزر و مدی و جریانات ساحلی هستند (Vance et al., 1998). سخت پوستان معمولاً در زمان استقرار بر بستر در مکانهایی که پوشش گیاهی دارند قرار میگیرند. برای مثال پست لارو و جوانهای میگوی *P. esculentus* در مناطقی که علوفه دریایی زیاد باشد تراکم بیشتری دارند (Loneragan et al., 1998). در بررسی که Vance نیز انجام داده شخص شده که تجمع میگوی موزی در اطراف پوشش گیاهی حرا بیشتر از نقاط دیگر می باشد (Vance, 1990). همچنین در بررسی صورت گرفته توسط Meager مشخص شده که پست لارو میگو موزی در سرتاسر خور پراکنش داشته اما پست لاروهای بزرگتر و میگوهای جوان موزی در مناطق با رویشگاه های حرا، بیشتر تراکم داشته اند (Meager, 2003). عامل اصلی در مستقر شدن پست لارو میگوها در بستر، افزایش سایز و سپری کردن مراحل تکاملی میگوها می باشد (Vance, 1990). استقرار پست لاروهای میگو در بستر با چالش های زیستی در میگو همراه است که شامل انتخاب محل زیستمناسب، غذا و شکار شدن می باشد (Meager, 2003).

بنابراین باید این چالش ها را در زمان رها سازی بچه میگوها در نظر گرفت. همچنین در این زمان استرس ناشی از ورود آبی به محیط جدید را نیز به آن اضافه نمود.

محل زیست میگوها شامل ساختارهای فیزیکی ناهمسان^۴ در محیط خور می باشد. این عامل نه تنها بعنوان پناهگاه برای میگوهای جوان می باشد بلکه باعث افزایش جمعیت جانوری ساکن آن محیط شده که می تواند بعنوان غذا مورد استغاده میگو قرار بگیرد (Meager, 2003). بچه میگوها در هنگام مد با بالا رفتن آب خور، از قسمتهای وسط به قسمتهای کناری که دارای پوشش حرا می باشد مهاجرت می کنند (Vance *et al.*, 1990).

با توجه به این نتایج، رها سازی میگو موزی می بایست در هنگام مد و در مناطق حاشیه خور جایی که پوشش گیاهی حرا وجود دارد انجام پذیرد.

۱-۶-۴- شکار میگوی موزی در خوریات

در بررسی در خلیج مکزیک مشخص گردید که میگوهای پنائید نقش مهمی در زنجیره غذایی زیستگاه خود دارند (Abarca-Arenas, 2007). در کوئینزلند میگو مهمترین ترکیب غذایی است که در معده ماهی های که از میگو تغذیه می کنند یافت شده است (Brewer, 1991). در خورهای شرقی خلیج کارپنتاریا در استرالیا میگوهای موزی جوان به شدت مورد تغذیه انواع ماهی ها قرار می گیرند بطوریکه بیشترین مرگ میر آنها ناشی از این موضوع است (Salini *et al.*, 1990).

تعداد کمی از گونه های ماهی، ساکن دائمی خوریات هستند اما ماهی های زیادی از آن بعنوان نوزادگاه استفاده می کنند (Ronnback, 1999). در تحقیق انجام گرفته در خوریات واجد میگوی موزی در Townsville استرالیا، ۱۲۲ گونه ماهی صید شدند که ۷ گونه آن از میگو تغذیه کرده اند. مهمترین این ماهی ها *Lates calcarifer* (Bloch) با ۳۰-۵۰ سانتی متر (طول کل) بوده که ۲۲ درصد از تغذیه آنها از پست لارو و میگوی جوان موزی می باشد (Robertson, 1988). آنچه که باید توجه کرد این است که درصد ماهی هایی که میگو در شکم آنها یافت شده نسبت به کل ماهی های صید شده از این گونه است یا به نسبت ماهی های با معده پر یا نیمه پر می باشد.

⁴- Heterogeneity

معمولاً خوریات با پوشش حرا بعلت ایجاد محیط امن برای زیست و همچنین آماده بودن غذا محیط مناسب برای جذب نوزاد ماهی ها هستند (Nagelkerken and Fauance, 2008). البته در این مورد نباید از اهمیت سواحل گلی یا ماسه ای در چرخه زیستی بسیاری از آبزبان چشم پوشی نمود (Tse et al., 2008). در خور Burrum River کوئینزلند استرالیا ماهیهای شانگک (*Acanthopagrus australis*) و سرخو (*Lutjanus russelli*) با طول کل کمتر از ۱۲۰ میلی متر بیشترین میزان و ماندگاری طولانی در بین جنگلهای حرا در بین ماهی های مورد بررسی داشتند. این دو گونه بیشتر در عمق بین ۳۰ تا ۱۱۰ سانتی متری در بین ساختارهای درختان حرا بوده و از ماهی های کوچک، میگو و سایر سخت پوستان تغذیه می کنند. ماهی های بزرگتر از این دو گونه و همچنین سنگسر (*Pomadasys kaakan*)، کفال (*Mugil cephalus*)، هامور (*Epinephelus coioides*) و گونه (*Selenotoca multifasciata*) نیز برای تغذیه در مد وارد خوریات شده و قبل از جزر از خور خارج می گردند. در این میان ماهی هامور و گونه *S. multifasciata* وارد آبهای با عمق کمتر از ۱۱۰ سانتی متر نمی شوند (Meynecke, 2008). در بررسی که بر ماهی های شکارچی میگو در مالزی صورت گرفته مشخص شده که هامور ماهیان (Sciaenid) بیشترین تغذیه از میگو داشته است. اما گونه های میان زی در توده آب شامل *Panna microdon*، *Pennahia macrophthalmus* و *Johnius voglieri* در حدود ۶۵ تا ۹۵ درصد از حجم تغذیه آنها از میگو بوده است. در حالی که گونه های کفزی بین ۲۳ تا ۴۳ درصد از میگو تغذیه کرده اند. این امر نشان می دهد که میگوها زمانی که از روی بستر وارد ستون آب می شوند بیشتر در معرض صید شدن قرار می گیرند (Chong, 1995). جدا شدن میگو موزی و ورود آن به ستون آب بیشتر در شب صورت می گیرد. بنابراین بیشترین احتمال شکار این گونه در شب می باشد (Primavera and Lebata, 1995).

در بررسی حاضر ماهی سرخو حرا با طول متوسط ۱۶/۳ سانتی متر (طول کل) بیشترین درصد استفاده از میگوی موزی در خوریات (۲۹ درصد) را داشته است.

دو عامل محیطی مهم در مهاجرت ماهی ها به داخل خوریات شامل کدورت و شوری آب خوریات است. از این رو کاهش شوری و افزایش کدورت می تواند بر میزان تغذیه از میگوها توسط ماهیان شکارچی موثر باشد. در این میان تاثیر کدورت بیشتر است. زیرا باعث مخفی ماندن میگوها از دید شکارچیان می گردد. در خوریات پوشیده از حرا بعلت وجود ریشه های هوایی و شاخ و برگ ریخته شده از درختان حرا محیط مناسبی برای مخفی شدن میگوهای جوان از شکارچیان بوجود می آید (Chong, 1995; Meager et al., 2005). معمولاً میگوهای جنس

Metapenaeus از حفر نقب برای درامان ماندن از دست شکارچیان استفاده می کنند در حالی که میگوهای جنس *Penaeus* از ساختارهای فیزیکی مانند علوفه دریای یا رویشگاه های حرا به این منظور استفاده می کنند (Ronnback et al., 2002). در یک بررسی مشخص کرد که وجود ساختارهای عمودی مانند ریشه های هوایی در جنگل های حرا باعث حفاظت از میگوهای موزی در برابر شکارچی ها می گردد (Primavera, 1997). البته Kon و همکاران در تحقیقی که بر زیستگاه جنگل های حرا در خوریات انجام داده معتقد اند که ساختارهای عمودی و ریشه های هوایی درختان حرا عامل مهمی برای در امان ماندن جانوران از شکارشدن نمی باشد. در عوض حفر نقب به وسیله جانوران در این گونه محیط ها مهمتر می باشد (Kon et al., 2009).

زیستگاهی که میگوی موزی جوان در خوریات جهت محافظت از شکارچی انتخاب می کند ممکن است با توجه به سایز میگو و دوره نوری متفاوت باشد. در این میان ساختارهای عمودی با طول ۲/۲ سانتی متر بیشترین حفاظت را از میگوهای موزی جوان در برابر شکارچیان دارد (Meager et al., 2005). در زمانی که آب جزر است بخاطر اینکه میگوهای موزی جوان حالت غیر فعال دارند در معرض صید قرار نمی گیرند و در حالت مد آب نیز بعلت ورود بچه میگوها به مناطقی که درختان حرا وجود دارد ساختارهای عمودی این درختان مانند ریشه های هوایی پناهگاهی برای این میگوها می باشد. بنابراین بیشترین احتمال صید در زمان فعال بودن میگو در توده آب می باشد (Meager, 2003).

طبق بررسی های انجام شده توسط Meager در خوریات غرب استرالیا، بیشترین میزان گل آلودگی و کدورت آب خوریات در زمان شروع مد می باشد که می تواند برای مخفی ماندن از شکارچیان مفید باشد (Meager, 2003).

یکی از روشهایی که پست لارو میگوی موزی برای در امان ماندن از شکارچیان انجام می دهد حفر نقب و رفتن زیر رسوبات بستر است. در طی بررسی که در تانک و با دوره های روشنایی و تاریکی در فیلپین انجام گردیده مشخص شد که میگوهای موزی جوان در زمان روشنایی به زیر بستر مستقر می شوند و در شب هنگام برای تغذیه خارج می شوند (Primavera and Lebata, 1995).

شاید یکی از عواملی که مانع از صید بچه میگوهای موزی در خوریات مورد بررسی شده این موضوع باشد. زیرا تور ترال قایق با توجه به وزن آن باید با سرعت کمتری کشیده می شد اما وضعیت جریان آب در خور و کمی وسعت خور در برخی نقاط آن مانع از تورکشی مناسب می گردید.

در مناطقی که میزان بارندگی و آب جاری شده به سمت خوریات زیاد است کاهش شوری می تواند بر کاهش مهاجرت ماهی های شکارچی به خوریات تاثیر داشته باشد (Meager, 2003). این امر برای سواحل ایران که بارندگی کم بوده و از نظر زمانی متناسب با حضور میگو در خوریات نیست چندان قابل اهمیت نمی باشد.

۲-۶-۴- تغذیه میگوی موزی در خوریات

ترکیب غذایی میگوی موزی بر اساس نوع منطقه و وفور غذای آن متفاوت است (Chong, 1981). این گونه با توجه به اندازه بدن از غذاهای مختلفی استفاده می کند. مهمترین غذای میگوهای کوچک شامل مواد دیتريتوس می باشد. با بزرگتر شدن اندازه میگوها غذاهای دیگری مثل دیاتومه ها، استراکودها^۵ و کوبه پودهای هرپاکتیکوئید^۶ جایگزین آنها می شوند. با افزایش اندازه میگوها به طول کاراپاس ۱۱-۱۵ میلی متر دیتريتوس حاصل از درختان حرا بعنوان غذا مصرف می گردد اما بیشتر از ۱۵ درصد آن را تشکیل نمی دهد. همچنین حشرات بخصوص لارو دیپترا^۷ نیز حدود ۱۵ درصد از غذای آنها را تشکیل می دهند. میگوها در کناره های خور از بافتهای بدن جانوران، پرتاران و قطعاتی از بدن سخت پوستان تغذیه می کنند (Robertson, 1988). معمولاً میگوی موزی در خوریات از درختان حرا بعنوان غذا استفاده نمی کند (Meager, 2003). زمان تغذیه میگوهای موزی معمولاً در شب بوده که میگوها به توده آب می آیند (Wassenberg, 1993). میگوی موزی بالغ نیز در دریا معمولاً در شب برای تغذیه به توده آب رفته و در روز در زیر گل لای بستر به سر می رود (Yousif, 2003).

در این تحقیق بر تغذیه میگوی موزی در خوریات بررسی انجام نگردید اما وفور پست لارو میگو در خوریات به نسبت فراوانی کوبه پودها و مرحله زوآ سخت پوستان در آن محیط بررسی گردید که در شکلهای ۱۲، ۱۳ و ۱۴ به نمایش آمده است. بر این اساس فراوانی میگو هم زمان با وفور کوبه پودها و زوآ (از مراحل زیستی سخت پوستان) می باشد. (احتمالاً) این دو نوع آبی می تواند مورد تغذیه این میگوها قرار بگیرند (Sheaves et. Al., 2007; Preston, 1992; Newell et al. 1995; Robertson, 1988). همانطور که از این شکل ها مشخص است تراکم زوآ و کوبه پودها به ترتیب در خوریات لافت و کولغان بیشتر می باشد. با مشاهده تراکم پست لارو میگو در

⁵ - Ostracods

⁶ - Harpacticoid Copepods

⁷ - Dipteran Larvae

خوریات مورد بررسی نیز مشخص می گردد که تراکم آنها در این دو خور همزمان با افزایش تراکم زوآ و کوپه پودها می باشد.

۳-۶-۴- آلودگی در خوریات

وجود مواد نفتی در محیط جنگل حرا باعث میگردد که درختان حرا از بین رفته و نابود شوند (NOAA, 2002). این مواد در بستر ته نشین شده و تنوع زیستی جوامع جانوری را کاهش می دهد. این جوامع که خود بعنوان غذای میگو بوده می تواند بر احیاء ذخیره میگو تاثیر منفی داشته باشد (Kannupandi, ____). خوریات کلاهی و تیاب بعنوان مکانی برای استقرار شناورهای صیادی و باری می باشد. در این مکانها انواع آلودگی های مانند مواد شوینده و مواد روغنی و نفتی وارد آب خوریات شده و درختان حرا را از بین برده و از تراکم آن کاسته است. بطوریکه در مقایسه با سالهای گذشته تراکم پوشش گیاهی حرا در برخی قسمتها کاملاً از بین رفته است. این امر ممکن است موجب صدمه به احیاء ذخیره میگوهای موزی در منطقه شرقی صیدگاه میگو که وابسته به این خوریات هستند گردد.

۴-۶-۴- رهاسازی بچه میگو موزی در خوریات

با افزایش اندازه میگوها زمان مهاجرت میگوها از خوریات به مناطق دریایی آغاز می گردد. همانطور که در قسمت نتایج ذکر گردید زمان ماندگاری بچه میگوها تا خرداد ماه بوده و از تیر ماه میگوهای موزی در خوریات از تراکم کمی برخوردار هستند. در عوض تراکم آنها در آبهای ساحلی افزایش می یابد. در این هنگام اندازه طول کاراپاس میگوها بطور متوسط به ۱۴/۶ سانتی متر با انحراف معیار ۲/۹ میلی متر می رسد. در تیر ماه تراکم بچه میگوها در خور کاهش می یابد. البته میگوی موزی گونه ای است که سرتاسر سال تخم ریزی داشته اما اوج اصلی آن در بهار می باشد (صفائی و همکاران، ۱۳۸۳). از این جهت ممکن است که در زمانهای دیگر بچه میگو در خوریات وجود داشته باشد اما متعلق به کوهورت اصلی که موجب احیاء ذخیره در شهریور ماه شده نمی باشد. بنابراین رها سازی بچه میگوها در زمانی پس از خرداد ماه ممکن است باعث اضافه شدن میگوها به کوهورت اصلی که موجب احیاء ذخیره در مهرماه می گردد نشود. از طرفی ممکن است این سوال مطرح گردد

که چنانچه میگوهای تگ زده پس از خرداد ماه نیز رها سازی گردد می تواند باعث افزایش جمعیت میگو پس از فصل صید شده و جمعیت مولدین را افزایش دهد. مطالبی در این زمینه قبلاً عنوان گردید اما بطور خلاصه می توان گفت که ذخیره میگو موزی آنچنان تخریب نگردیده است که مولدین کنونی برای احیاء ذخیره کافی نباشند. از این جهت نیازی به رهاسازی به منظور افزایش تعداد مولدین نمی باشد (Garcia, 1983; Pauly, 1982; Courtney and Masel, 1997). از طرفی وجود شرایط محیطی و آبزبان شکارچی پس از خرداد ماه ممکن است موجب کاهش بقاء بچه میگوها گردند.

سایز میگوها با توجه به زمان رها سازی بسیار مهم است. در خرداد ماه و تیر ماه اندازه بچه میگوهای موزی در خوریات بین ۱۳ تا ۱۴/۶ میلی متر (۲ تا ۳ گرم) می باشد. بنابراین در هنگام رها سازی، اندازه میگوها می بایست در این دامنه طولی قرار داشته باشند. چنانچه اندازه میگوها کوچکتر از این میزان باشد ممکن است همجنس خواری در بین میگوها اتفاق افتاده و میگوهای بزرگتر میگوهای رها سازی شده کوچکتر را بخورند (Meager, 2003; FAO, 1980).

با توجه به مطالب ارائه شده خروج میگوها از خوریات در خرداد ماه با افزایش شوری و درجه حرارت آب سطحی همراه است. این عامل ممکن است باعث مهاجرت میگوها از خوریات به داخل دریا باشد (Esmaili and Omar, 2003). از طرفی این تغییر در میزان شوری می توان بر ترکیب آبزبان موجود در خور تاثیر گذار باشد (Garcia et al. 2003) و باعث افزایش یا کاهش آبزبان شکارچی یا رقیب گردد. در جنوب شرقی خلیج کارپنتاریا میزان وفور میگو در ارتباط مستقیم و مثبت با میزان بارش است (Vance et al., 1985) در حالیکه در منطقه آلباتروس فراوانی میگو در ارتباط با میزان مهاجرت میگوهای جوان از خوریات به دریای باشد (Heywood and Staples, 1993).

در زمان ماندگاری این گونه در خور شرایط زیستی برای این گونه مساعد بوده و باعث بقاء لارو و پست لاروها می گردد (Whitfield, 1994; Manson et al, 2005; Chong, 1995; Meager, 2003). لذا ممکن است در زمانی خارج از این دامنه، محیط خور شرایط مناسبی را برای زیست آنها مهیا نکند. بنابراین توصیه می گردد که زمان رها سازی مطابق با زمان حضور بچه میگوها در خوریات باشد. البته باید توجه نمود که در زمان رها سازی می

بایست اندازه بچه میگوهای مورد رها سازی تقریباً برابر با اندازه میگوهای طبیعی موجود در خور باشد تا بتوانند قدرت رقابت بر غذا و مکان استقرار با میگوهای طبیعی داشته و یا در اثر خاصیت همجنس خواری از بین نروند. به هر حال تعداد تگک زنی و رهاسازی میگوی موزی در سال ۱۳۸۶ برابر ۱۰۴۷۸۹ قطعه و متوسط وزن آنها ۱/۴ گرم بوده است. در سال ۱۳۸۷ این تعداد برابر ۵۱۴۰۱ قطعه با متوسط وزن ۱/۳ گرم بوده است. طول کاراپاس نمونه های متناسب با این وزن برابر ۱۱ تا ۱۲ میلی متر می باشد. اندازه میگو موزی در خوریات در تیرماه برابر ۱۴/۶ میلی متر می باشد که بیشتر از طول کاراپاس میگوهای مورد رها سازی می باشد. هرچه طول آبزی کمتر باشد مرگ طبیعی آنها افزایش می یابد (Lorenzen, 2006). این امر ممکن است به علت رقابت بین میگوهای رها سازی شده و میگوهای موجود در خور شده و بقاء میگوهای مورد رهاسازی را کاهش دهد (Meager, 2003). از آنجایی که هیچ میگوی موزی تگک زده در فصل صید یافت نشد نتوانستیم میزان رشد را محاسبه کنیم. بر طبق بررسی های انجام گرفته در شمال خلیج پاپوآ توسط Frusher و همکاران، میزان رشد میگوی موزی نر ۰/۱۳۶ در هفته و ماده برابر ۰/۱۱۷ در هفته محاسبه کرد. این ذخیره با ذخیره میگوی موزی در خلیج کارپنتاریا استرالیا دارای خصوصیات جمعیتی متفاوتی داشته بطوری که طول مجانب (∞L) در آنها کمتر می باشد (Frusher *et al.*, 1985). در حالی که در بررسی که توسط Haywood و Staples در خلیج کارپنتاریا انجام شد میزان رشد میگوهای موزی جوان بین ۰/۶۳ تا ۱/۶۵ بر هفته بدست آورد (Haywood and Staples, 1993).

پیشنهادها

- از آنجا که میگوی موزی چندین بار در طول سال تخم‌ریزی می‌کند تراکم پست لارو و بچه میگو موزی به وسیله تور صید ایکتیوپلانکتون و نیز تور ترال کف در ۱۲ ماه سال انجام پذیرد تا کوهورت اصلی که موجب احیاء ذخیره می‌گردد مشخص گردد.
- خوریات از نظر وجود مواد مغذی و سایر فاکتورهای محیطی تاثیر گذار که از عوامل مهم در جذب آبزیان از جمله میگو می‌باشد در یک دوره یکساله مورد بررسی قرار گرفته و ارتباط آن را با تراکم آبزیان بدست آورد تا بتوانیم با تغییر این فاکتورها، پیش بینی از وضعیت خور در جذب پست لارو میگوها داشته باشیم.
- وضعیت پراکنش زمانی و مکانی آبزیان شکارچی در خوریات و تغذیه آنها مورد بررسی یکساله قرار گیرد. همچنین نحوه محافظت بچه میگوها در برابر ماهیان شکارچی مورد بررسی بیشتر قرار گرفته شود.
- نحوه زیست میگوها در خوریات مشابه آنچه در استرالیا کار شده است مانند چگونگی ورود لاروها از دریا به خوریات با توجه به حالت جزر یا مد آب و جریانات دریای و همچنین توزیع میگوها در نقاط مختلف خور و رفتار آنها در زمان جزر و مد آب در خوریات مورد بررسی قرار گیرد.
- زمان خروج میگوها از خوریات با توجه به وضعیت جریانات آبی ورودی و خروجی از خوریات، وضعیت جزر و مد، وضعیت ماه قمری بصورت شبانه روزی برای تعیین بهترین زمان خروج بچه میگوها از خوریات به زیستگاه آبی دریایی که می‌تواند در رهاسازی‌های بعدی مهم باشد بررسی گردد.
- نحوه رهاسازی میگوهای و عواملی که موجب استرس و کاهش بقاء آنها پس از رهاسازی می‌گردد شناسایی گردد.
- صید و حمل و نقل میگوها از محل استخرهای پرورشی تا خوریات از عوامل مهم استرس در میگوها در زمان رهاسازی است. بنابراین بهترین روش صید از استخرهای حاکی و همچنین وضعیت مناسب در حمل و نقل مانند تعیین بهترین تراکم ذخیره سازی، درجه حرارت و اکسیژن با توجه به بُعد مسافت مشخص شده و به بهترین روش انجام گردد. از طرفی با توجه به حجم رهاسازی، روش مناسب برای انتقال بچه میگوها از تانک‌های انتقال به خور مطالعه و مناسبترین شرایط ممکن پیاده گردد.

○ معمولاً میگوها پس از رهاسازی مستقیماً در خوریات رها می شوند. خوب است قبل از رهاسازی ابتدا در تانکرهای بزرگ که در نزدیکی خور بوده و با آب خور پر شده نگهداری شوند و پس از سازگاری رها سازی گردند.

○ محلی از خور که رهاسازی در آن انجام می پذیرد با تور چشمه ریز بصورت پن از محیط خور جدا شده تا میگوها ابتدا در آن محل رهاسازی گردیده و پس از سازگاری با محیط خور و جلوگیری از شکارشدن در ساعات اولیه (پس از رها سازی)، در شب بعد به محیط اصلی خور رهاسازی گردند.

○ هر کدام از مراحل مختلف در رهاسازی میگو در استان هرمزگان (رهاسازی از خوریات کلاهی تا خمیر) از قبیل مناقصه و تعیین شرکت مورد قرار داد در امر رهاسازی، صید مولد، تکثیر لارو، پرورش بچه میگوها، تگ زنی و نهایتاً رها سازی بچه میگوها در خوریات باید در زمان پیشنهاد شده در این پروژه انجام گردد. خارج شدن از این دامنه زمانی با هر دلیل (مانند دیر رسیدن اعتبارات و غیره) برای هر کدام از این مراحل باعث خواهد گردید که میگوها در زمان مناسب رها سازی نگردیده و نتوانند به کوهورت اصلی که ذخیره فصل صید را می سازند بیوندند.

○ تگ زنی میگوهای پرورشی و متعاقب آن صید مجدد میگوهای تگ زده عامل بسیار مهمی در محاسبه تاثیر رهاسازی در بازسازی ذخائر میگوی موزی می باشد. بنابراین در صورت وجود امکانات لازم (مانند تعداد تگ و لوازم جانبی آن)، هر چه تعداد میگو در تگ زنی بیشتر باشد امکان صید دوباره میگوهای تگ زده در فصل صید افزایش یافته و امکان محاسبه این تاثیر پذیری بیشتر است. بنابراین با توجه به زمان بسیار کم تگ زنی میگو، لازم است که از تکنسین های بیشتر برای این امر استفاده کرده و امکانات بیشتری برای این منظور فراهم نمود.

○ عملیات صید مجدد میگوهای تگ زده بسیار مهم بوده بنابراین ضمن اعلام پاداش به یابنده میگو تگ زده، فرهنگ سازی مناسب بطور وسیع و فراگیر در جامعه صیادی صورت گرفته تا صیادان در جستجو میگوهای تگ زده راغب باشند.

تشکر و قدردانی

با سپاس خداوند متعال که توفیق انجام و اتمام این تحقیق به من اعطا نمود، بر خود لازم می دانم از زحمات کلیه عزیزانی که در طی انجام موفقیت آمیز این تحقیق، اینجانب و همکارانم را در مراحل مختلف اجرایی یاری نموده و بی تردید بدون کمک آنها قادر به اتمام آن نبودم قدردانی نمایم.

- جناب آقای دکتر محمدصدیق مرتضوی ریاست محترم پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان که با حمایت‌های خود موجب اجرای مناسب پروژه گردیدند صمیمانه سپاسگذاری می نمایم.

- جناب آقای مهندس رضا دهقانی معاونت محترم پژوهشی که همواره با نظرهای علمی و راهبردی خود اینجانب را در اجرای بهتر پروژه کمک نمودند تشکر می نمایم.

جناب آقای مهندس غلامعباس زرشناس و آقای دکتر احسان کامرانی به خاطر راهنمایی‌های ارزنده در اجرا مراحل مختلف پروژه سپاسگذاری می نمایم.

- جناب آقایان مهندس حسینی ریاست محترم اطلاعات علمی و همچنین مهندس رضوانی و همکاران محترم در قسمت اطلاعات علمی موسسه که زحمت فراوانی را برای فراهم کردن مقالات و منابع مورد نیاز متقبل شدند تشکر می نمایم.

- جناب آقای مهندس یوسف آفتابسوار ریاست محترم بخش تکنولوژی فراورده‌های دریایی و همچنین آقای مهندس امانی مسئول قسمت فراورده‌های شیلاب اداره کل شیلات هرمزگان جهت همکاری در ارتباط با شرکتهای فراوری محصولات دریایی نهایت تشکر را دارم.

- سرکار خانم مهندس فرشته سراجی بخاطر کمک فراوان و راهنمایی در شناسایی و شمارش سخت پوستان و لارو میگو تشکر می نمایم.

- همکاران محترم در بخش بیولوژی و مدیریت ذخائر پژوهشکده آقایان مهندس علی سالارپور، سیامک بهزادی، مهدی قدرتی شجاعی و عیسی کمالی که در قسمتهای مختلف پروژه از راهنمایی‌های ارزنده شان استفاده نمودم تشکر می نمایم.

- آقای غلام رضوانی ناخدای و آقای علی کبابی ملوان قایق موتوری که زحمات زیادی را در گرمای طاقت فرسای آبهای خلیج فاری و دریای عمان برای همکاری در نمونه برداری در خوریات و جستجوی میگوی تگ زده در فصل صید انجام دادند صمیمانه تسکر می نمایم.

- در پایان از کلیه عزیزانی که به نحوی در انجام این تحقیق سهمی داشته و سهواً نامشان از قلم افتاده است عرض پوزش می طلبم و تشکر و قدردانی می نمایم.

منابع

- زرشناس، غ. ۱۳۷۰، عادات رفتاری میگوی موزی *Penaeus merguensis* در آبهای جنوبی ایران (استان هرمزگان)، بولتن علمی شیلات ایران، سازمان تحقیقات و آموزش شیلات ایران، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان، شماره ۱، زمستان ۱۳۷۱، ص ۲۵-۳۰.
- صفائی، م و کامرانی، ا. ۱۳۷۷. گزارش نهایی پروژه اعلام زمان آزادسازی و خاتمه صید و تعیین بیوماس میگو تجاری استان هرمزگان در سال ۱۳۷۷، موسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان، ۶۹ص.
- صفائی، م، مومنی، م. زرشناس، غ. سالارپور، ع. توکلی پور، ح. اجلالی، ک. و کامرانی، ا. ۱۳۸۳. گزارش نهایی پروژه مدیریت ذخائر میگوهای مهم اقتصادی با تاکید بر فاکتورهای موثر هواشناسی (فاز ۲)، موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۷۷ص.
- اسدی، ه. و دهقانی، ر. ۱۳۷۵. اطلس ماهیان خلیج فارس و دریای عمان، سازمان تحقیقات و آموزش شیلات ایران، ۲۲۶ص.
- خورشیدی، ص.، ۱۳۸۲. گزارش وضعیت صید میگو سال ۱۳۸۲، شیلات استان هرمزگان، ۱۶ص.
- خورشیدی، ص.، ۱۳۸۳. گزارش وضعیت صید میگو سال ۱۳۸۳، شیلات استان هرمزگان، ۱۷ص.
- خورشیدی، ص.، ۱۳۸۴. گزارش وضعیت صید میگو سال ۱۳۸۴، شیلات استان هرمزگان، ۲۵ص.
- خورشیدی، ص.، ۱۳۸۵. گزارش وضعیت صید میگو سال ۱۳۸۵، شیلات استان هرمزگان، ۲۷ص.
- افتخارنیا، م. ح.، ۱۳۸۶. گزارش وضعیت صید میگو سال ۱۳۸۶، شیلات استان هرمزگان، ۲۲ص.
- افتخارنیا، م. ح.، ۱۳۸۷. گزارش وضعیت صید میگو سال ۱۳۸۷، شیلات استان هرمزگان، ۲۸ص.
- اکبر زاده، ر. اجلالی، ک.، روحانی، ک.، ملکوتی، م.، آقاجری، ن.، جوکار، ک.، سراجی، ف.، سلیمی زاده، م.، مرتضوی، م. ص. و رستمی، د. ۱۳۸۳. بررسی اثرات زیست محیطی ناشی از فعالیت کارگاه های پرورش میگو در منطقه تیاب، موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۸۴ص.
- Abarca-Arenas, L.G., Franco-Lopez, J., Peterson, M.S., Brown-Peterson, N.J. and Valero-Pacheco, E., 2007, Sociometric analysis of the role of penaeids in the continental shelf food web off Veracruz Mexico based on by-catch, *Fisheries Research* 87, 46-57.
- Adnan, A.N., Lonergan, N.R. and Connolly, R.M., 2002, Variability of, and the influence of environmental factors on the recruitment of postlarval and juvenile *Penaeus merguensis* in the Matang mangroves of Malaysia, *Marine biology*, Vol. 141, (2), pp. 241-251.

- Al-Hosseini,-M., 1982, Shrimp tagging technique used in Kuwait., REPORT- OF- THE- WORKSHOP- ON- ASSESSMENT- OF- THE- SHRIMP- STOCKS- OF- THE- WEST- COAST- OF- THE- GULF- BETWEEN- IRAN- AND- ARABIAN- PENINSULA,- KUWAIT,- 17- 22- OCTOBER- 1981. pp. 159-163.
- Al-Shoushani,-M.; 1983, Mark-recapture experiments on the shrimp *Penaeus semisulcatus* in Kuwait waters., ANNU.-RES.-REP.-KUWAIT-INST.-SCI.-RES. nd. no. 8, pp. 74-76.
- Alderman D.J., Costa-Pierce, B.A., Donaldson, E.M., Hulata, G. and Wilson, R.P., , 2007, Use of the generic name *Penaeus*, *Aquaculture* 264 p.1.
- Alexander, C. G.; Hindley, J. P. R. and Jones, S. G.,1980 , Structure and function of the third maxillipeds of the banana prawn *Penaeus merguensis*, *Marine Biology*, Volume 58, Number 4, 245-249.
- Ayub Z., 1998, A study of distribution abundance and reproductive biology of Pakistan Penaeid shrimp, (PhD thesis), *University of Karachi*, 1-242.
- Bell, J.D., Bartley, D.M., Lorenzen, K. and Loneragan, N.R., 2006, Restocking and stock enhancement of coastal fisheries: Potential, problems and progress, *Fisheries Research* 80: 1–8.
- Bell, J.D., Leber, K.M., Blankenship, H.L., Loneragan, N.R. and Masuda, R., 2008. A new era for restocking, stock enhancement and sea ranching of coastal fisheries resources, *Reviews in Fisheries Science* 16: 1-8.
- Bianchi, G., 1985,FAO species identification sheets for fishery purposes. Field guide to the commercial marine and brackish-water species of Pakistan, Prepared with the support of PAK/77/033 and FAO (FIRM),Regular Programme. Rome, FAO: 200.
- Blaylock, R.B., Leber, K.M., Lotz, J.M., and Ziemann, D.A., 2000. The U.S. Gulf of Mexico Marine Stock Enhancement Program (USGMSEP): The use of aquaculture technology in "responsible" stock enhancement, *Bulletin of the Aquaculture Association of Canada*, 100(3): 16-22.
- Brennan N.P., Leber, K.M., Blankenship, H.L., Ransier, J.M. and Debruler, J.R., 2005, An Evaluation of Coded Wire and Elastomer Tag Performance in Juvenile Common Snook under Field and Laboratory Conditions, *North American Journal of Fisheries Management* 25: 437–445.
- Brennan, N.P., Darcy, M.C. and Leber, K.M., 2006. Predator-free enclosures improve post-release survival of stocked common snook, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*, 335(2): 302-311.
- Brewer D.T., Blaber, S.J.M. and Salini, J.P., 1991, Predation on penaeid prawns by fishes in Albatross Bay, Gulf of Carpentaria, *Marine Biology*, Vol. 109, Number 2, 231-240.
- Brusca R.C. and Brusca, G.J., 2003, Invertebrates, Second edition, *Sinauer Associates Inc Puplicaton*, 1-936.
- Burford A. and Stenzel, D. J., 1998, Effects of *Trichodesmium spp.* blooms on penaeid prawn larvae, *Marine Biology*, (131), Number 4, 671-679.
- Carpenter, K.E. and Niem, V.H. (eds), 1998, FAO species identification guide for fishery purposes, The living marine resources of the Western Central Pacific, Volume 2, Cephalopods, crustaceans, holothurians and sharks, Rome *FAO*, 687-1396 p.
- Chen W., Al-Husaini, M. and Al-Foudari, H.M., 2007, Using age-structured models to develop a stock recovery strategy for Kuwait's shrimp fishery, *Fisheries Research* 83, 276–284.
- Chong V.C. and Sasekumar, A. , 1981, Food and Feeding Habits of the White Prawn *Penaeus merguensis*, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 5, 185-191.
- Chong, V. C., 1995, In: The prawn-mangrove connection-fact or fallacy?, Seminar on the productivity and sustainable utilization of brackish water mangrove ecosystem, Japan *International Research Center for Agriculture Science (JIRCAS)*, 12-13 December 1995, Kuala Lumpur, Malaysia, Pp. 56-61.
- Coles R.G., Long, W.J.L., Watson, R.A. and Derbyshire, K.J., 1993, Distribution of Seagrasses, and Their Fish and Penaeid Prawn Communities, in Cairns Harbour, a Tropical Estuary, Northern Queensland, Australia, *Aust. J. Mar. Freshwater Res.*, Vol.44, 193-210.
- Conway D.V.P. and White, R.G., 2003, Guide to the coastal and surface zooplankton of the south-western Indian ocean, Marine biology association of the United Kingdom, *Occasional Publication* No.15, 74-321.
- Cooper, A.B., 2006, A Guide to Fisheries Stock Assessment: From Data to Recommendations, *Department of Natural Resources University of New Hampshire*, P. 1-44.
- Costanzo S.D., O'Donohue, M.J. and Dennison, W.C., 2004, Assessing the influence and distribution of shrimp pond effluent in a tidal mangrove creek in north-east Australia, *Marine Pollution Bulletin* 48, 514–525.
- Courtney A.J. and Masel, J.M., 1997, Spawning stock dynamics of two penaeid prawns, *Metapenaeus bennettiae* and *Penaeus esculentus*, in Moreton Bay, Queensland, Australia, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 148: 37-47.
- Crocos P.J. and Kerr, J.D., 1983, Maturation and spawning of the banana prawn, *Penaeus merguensis* de man (Crustacea, Penaeidae) in the gulf of Carpentaria, *J. Exp. Mar. Bio. Ecol.* 69: 37-59.
- Crocos P.J. and Kerr, J.D., 1983, Maturation and spawning of the banana prawn *Penaeus merguensis* de Man (Crustacea : Penaeidae) in the Gulf of Carpentaria, Australia. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*, Volume 69, Issue 1, 37-59.
- Dall, W., Hill, J., Rothlisberg, P.C. and Staples, D.J., 1990, The biology of Penaeidae, *Advances in marine biology*, *Academic Press, London, San Diego*, Volume 27. 489 pp.

- Dredge M. C. L., 1986, Importance of estuarine overwintering in the life cycle of the banana prawn, *Penaeus merguensis*, in Second Australian National Prawn Seminar, editors: P.C. Rothlisberg, B.J. Hill and D.J. Staples., 115-123.
- Esmaili A. and Omar, I., 2003, Influence of rainfall on optimal spawner catch for the shrimp fishery in Iran, *North American Journal of Fisheries Management* 23: 385-391.
- FAO, 1980, Brackishwater aquaculture development and training project, (Philippines). Fisheries extension officers training manual (with particular reference to brackishwater fish culture), Bureau of Fisheries and Aquatic Resources, FAO, Rome (Italy); Ministry of Natural Resources, Manila, Series title: Project reports (not in a Series), 250.
- Field, J.C., 2002, A review of the theory, application and potential ecological consequences of F40% harvest policies in the Northeast Pacific, School of Aquatic and Fisheries Sciences, University of Washington, Pp. 101.
- Fischer W. and Bianchi, G., 1984, FAO species identification sheets for fishery purposes, Western Indian ocean. FAO (fishing area 51), Vol V.
- Flegel, T. W., 2007, The right to refuse revision in the genus *Penaeus*; *Aquaculture* 264, 2-8.
- Franco A.F., Ferreira, J.G. and Nobre, A.M., 2006, Development of a growth model for penaeid shrimp, *Aquaculture* 259, 268-277.
- Frusher S.D., 1985, Tagging of *Penaeus merguensis* in the Gulf of Papua New Guinea, in Second Australian National Prawn Seminar, editors: P.C. Rothlisberg, B.J. Hill and D.J. Staples., 65-70.
- Frusher, S.D., Gwyther, D. and Lindholm, R., 1985, Growth of the banana prawn, *Penaeus merguensis* De Man, as estimated from tagging studies in the Gulf of Papua, *Australian Journal of Marine and Freshwater Research*, 36 (6), 793-796.
- Garcia, A.M., Vieira, J.P. and Winemiller, K.O., 2003, Effects of 1997-1998 El Nino on the dynamics of the shallow-water fish assemblage of the Patos Lagoon Estuary (Brazil), *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 57, 489-500.
- Garcia, S. (1988). Tropical penaeid prawns, in Fish Population Dynamics (Second Edition), Edited by I.A. Culland, John Wiley & Sons Ltd, 219-249.
- Garcia, S., 1983, The stock recruitment relationship in shrimps: reality or artefacts and misinterpretations?, *Océanogr. trop.*, 18 (1): 28-48.
- Garcia, S. and Le Reste, L., 1981, Life cycles, dynamics, exploitation and management of coastal penaeid shrimp stocks. *F.A.O. Fish. Tech. Pap.* 203: 1-215.
- Gardner, C., Frusher, S., Mills, D. and Oliver, M., 2006, Simultaneous enhancement of rock lobster fisheries and provision of puerulus for aquaculture. *Fish. Res.* 80, 122-128.
- Gillanders, B.M., Able, K.W., Brown, J.A., Eggleston, D.B. and Sheridan, P.F., 2003, Evidence of connectivity between juvenile and adult habitats for mobile marine fauna: an important component of nurseries, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 247: 281-295.
- Hamasaki K. and Kitada, S., 2006, A review of kuruma prawn *Penaeus japonicus* stock enhancement in Japan, *Fisheries Research* 80, 80-90.
- Haywood, M.D.E. and Staples, D.J., 1993, Field estimates of growth and mortality of juvenile banana (*Penaeus merguensis*), *Marine Biology* 116, 407-416.
- Heales, D.S., Polzin, H.G. and Staples, D.J., 1985, Identification of the postlarvae of the commercially important *Penaeus* species in Australia, in Second Australian National Prawn Seminar, editors: P.C. Rothlisberg, B.J. Hill and D.J. Staples., 41-46
- Hilborn, R., 1998, The economic performance of marine stock enhancement projects, *Bulletin of Marine Science*, 62(2): 661-674.
- Hoang T., ; Lee, S.Y., Keenan, C.P. and Marsden, G.E., 2002, Ovarian maturation of the banana prawn, *Penaeus merguensis* de Man under different light intensities, *Aquaculture* 208, 159-168.
- Holthuis, L. B. 1980. Shrimps and Prawns of the World: An Annotated Catalogue of Species of Interest to Fisheries. FAO Fisheries Synopsis, no. 125, vol.1, 1-292.
- <http://www.fao.org>, 30, March, 2009
- Ikejima K., Tongnunui, P., Medej, T. and Taniuchi, T., 2003, Juvenile and small fishes in a mangrove estuary in Trang province, Thailand: seasonal and habitat differences *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 56, 447-457.
- Jackson C., Rothlisberg, P.C. and Pendrey, R.C., 2001, Role of larval distribution and abundance in overall life-history dynamics: a study of the prawn *Penaeus semisulcatus* in Albatross Bay, Gulf of Carpentaria, Australia, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol.213: 241-252.
- Kannupandi, T., Soundarapandian, P. and Rajendran, N., _____, Prawns and Shrimps, Centre of Advanced Study in Marine Biology, Annamalai University, India, 308-320.
- Kathiresan K., Bingham, B.L., 2001, Biology of mangroves and mangrove Ecosystems, *Advances in Marine Biology*, Vol. 40, Pp. 81-251.
- Kenyon R. A., Loneragan, N.R., Manson, F.J., Vance, D.J. and Venables, W.N., 2004, Allopatric distribution of juvenile red-legged banana prawns (*Penaeus indicus* H. Milne Edwards, 1837) and juvenile white banana

- prawns (*Penaeus merguensis* De Man, 1888), and inferred extensive migration, in the Joseph Bonaparte Gulf, northwest Australia, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*, 309. 79–108.
- Keys, S.J., 2003, Aspects of the biology and ecology of the brown tiger prawn, *Penaeus esculentus*, relevant to aquaculture, *Aquaculture* 217, 325–334.
 - Khorshidian, K., 2002, Biological characteristics of commercially exploited Penaeidae shrimp (*Penaeus semisulcatus*) in the north-western part of Persian gulf, Final Project, Fisheries Training Programme, *The United Nation University*, p.1-41.
 - Kirkegaard I., Tuma, D.J., and Walker, R. H., 1970, Synopsis of biological data on the Banana prawn *Penaeus merguensis* de Man 1888, CSIRO Fisheries and Oceanography DFO/s8, *FAO fisheries Synopsis No.8*, 1-8.
 - Kitada, S. and Kishino, H., 2006, Lessons learned from Japanese marine finfish stock enhancement programmes, *Fish. Res.* 80, 101–112.
 - Kon K., Kurokura, H. and Tongnunui, P., 2009, Do mangrove root structures function to shelter benthic macrofauna from predators?, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 370, 1–8.
 - Lavery, S., Chan, T.Y., Tam, Y.K. and Chu, K.H., 2004, Phylogenetic relationships and evolutionary history of the shrimp genus *Penaeus* s.l. derived from mitochondrial DNA, *Molecular Phylogenetics and Evolution* 31: 39-49.
 - Leber, K.M., 1995, Significance of fish size-at-release on enhancement of striped mullet fisheries in Hawaii, *Journal World Aquaculture Society* 26(2): 143-153.
 - Leber, K.M., 1999. Rationale for an Experimental Approach to Stock Enhancement, Pages 63-75 in Stock Enhancement and Sea Ranching (Ed. by B.R. Howell, E. Moksness, and T. Svendsen), *Blackwell Scientific Publications*, Oxford. 606 pages.
 - Leber, K.M., Cantrell, R.N. and Leung, P.S., 2005. Optimizing cost effectiveness of size at release in stock enhancement programs, *North American Journal of Fisheries Management* 25: 1596-1608.
 - Liao, I.C., Su, M.S. and Leaño, E.M., 2003, Status of research in stock enhancement and sea ranching, *Reviews in Fish Biology and Fisheries* 13: 151–163.
 - Liu H. and Loneragan, N.R., 1997, Size and time of day affect the response of postlarvae and early juvenile grooved tiger prawns *Penaeus semisulcatus* De Haan (Decapoda: Penaeidae) to natural and artificial seagrass in the laboratory, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*, Vol. 211, Pp. 263-277
 - Loneragan N.R., Bunn, S.E. and Kellaway, D.M., 1997, Are mangroves and seagrasses sources of organic carbon for penaeid prawns in a tropical Australian estuary? A multiple stable-isotope study, *Marine Biology*, 130, (2): 289-300
 - Loneragan R.N., Ye, Y., Kenyon, R.A. and Haywood, M.D.E., 2006, New directions for research in prawn (shrimp) stock enhancement and the use of models in providing directions for research, *Fisheries Research* 80, 91–100.
 - Loneragan, N.R., Ahmad Adnan, N. , Connolly, R.M. and Manson, F.J., 2005, Prawn landings and their relationship with the extent of mangroves and shallow waters in western peninsular Malaysia, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 63, 187–200.
 - Loneragan, N.R., Kenyon, R.A., Staples, D.J., Poiner, I.R. and Conacher, C.A., 1998, The influence of seagrass type on the distribution and abundance of postlarval and juvenile tiger prawns (*Penaeus esculentus* and *P. semisulcatus*) in the western Gulf of Carpentaria Australia, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 228: 175-195.
 - Lorenzen, K., 2006, Population management in fisheries enhancement: Gaining key information from release experiments through use of a size-dependent mortality model, *Fisheries Research* 80, 19–27.
 - Lorenzen, K., 2008, Understanding and Managing Enhancement Fisheries Systems, *Reviews in Fisheries Science*, 16(1–3): 10–23.
 - Manson, F.J., Loneragan, N.R., Harch, B.D, Skilleter, G.A. and Williams L., 2005, A broad-scale analysis of links between coastal fisheries production and mangrove extent: A case-study for northeastern Australia, *Fisheries Research* 74 69–85.
 - Masuda, R. and Tsukamoto, K. 1998, Stock enhancement in Japan: review and perspective, *Bull. Mar. Sci.* 62(2): 337–358.
 - Maunder M.N., Sibert, J.R., Fonteneau, A., Hampton, J., Kleiber, P. and Harley, S.J., 2006, Interpreting catch per unit effort data to assess the status of individual stocks and communities, ICES, *Journal of Marine Science*, 63: 1373-1385.
 - Meager J.J. , Vance, D.J., Williamson, I. and Loneragan, N.R., 2003, Microhabitat distribution of juvenile *Penaeus merguensis* de Man and other epibenthic crustaceans within a mangrove forest in subtropical Australia, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*(294), 127–144.
 - Meager J.J., Vance, D.J. , Loneragan, N.R., Williamson, I., 2003, Seasonal variation and environmental influences on juvenile banana prawn (*Penaeus merguensis*) abundance in a subtropical estuary (Logan River) of eastern Australia, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 57, 569–576.
 - Meager, J.J., 2003, The Microhabitat Distribution of Juvenile Banana Prawns, *Penaeus merguensis* de Man and Processes Affecting their Distribution and Abundance, Thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy, *Queensland University of Technology*, 1-219.

- Meager, J.J., Williamson, I., Loneragan, N.R. and Vance, D.J., 2005, Habitat selection of juvenile banana prawns, *Penaeus merguensis* de Man: Testing the roles of habitat structure, predators, light phase and prawn size, *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 324, 89–98.
- Meynecke J. O., Lee, S.Y., Duke, N.C. and Warnken, J., 2006, Effect of rainfall as a component of climate change on estuarine fish production in Queensland, Australia, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 69, 491-504.
- Meynecke J.O., Poole, G.C., Werry, J. and Lee, S.Y., 2008, Use of PIT tag and underwater video recording in assessing estuarine fish movement in a high intertidal mangrove and salt marsh creek, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 79, 168–178.
- Morgan G. R. and Garcia, S., 1982; The relationship between stock and recruitment in the shrimp stocks of Kuwait and Saudi Arabia; *Océanogr. irop.* 17 (2): 135-137.
- Munch S. B., Kottas, A. and Mangel, M., 2005, Bayesian nonparametric analysis of stock–recruitment relationships, *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 62: 1808–1821.
- Myers, R.A., 1997, Comment and reanalysis: paradigms for recruitment studies, *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 54: 978-981.
- Myers, R.A., 2001, Stock and recruitment: generalizations about maximum reproductive rate, density dependence, and variability using meta-analytic approaches, *ICES Journal of Marine Science*, 58: 937–951.
- Myers, R.A., Bowen, K.G., and Barrowman, N.J., 1999, The maximum reproductive rate of fish at low population sizes, *Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 56: 2404–2419.
- Nagelkerken I. and Faunce, C.H., 2008, What makes mangroves attractive to fish? Use of artificial units to test the influence of water depth, cross-shelf location, and presence of root structure, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 79, 559–565.
- Newell, R.I.E., Marshall, N. , Sasekumar, A., Chong, V.C., 1995, Relative importance of benthic microalgae, phytoplankton, and mangroves as sources of nutrition for penaeid prawns and other coastal invertebrates from Malaysia, *Marine Biology*, Volume 123, Number 3, 595-606.
- NOAA, 2002, Oil Spills in Mangroves: Planning and Response Considerations, *National Oceanic and Atmospheric Administration, NOAA*, 1-70.
- Obata, Y., Imai, H., Kitakado, T., Hamasaki, K. and Kitada, S., 2006, The contribution of stocked mud crabs *Scylla paramamosain* to commercial catches in Japan, estimated using a genetic stock identification technique, *Fish. Res.* 80, 113–121.
- Pauly, D., 1982, A method to estimate the stock-recruitment of shrimps. *Trans. Amer. Fish. Soc.* 111(1): 13-20.
- Pauly, D., Silvestre, G. and Smith, I.R., 1989, On development, fisheries and dynamite, a brief of tropical fisheries management, *Natural Resource Modeling* 3(3): 307-329.
- Perez-Farfante, I. and Kensley, B.F., 1997, Penaeoid and sergestoid shrimps and prawns of the world: Keys and diagnoses for the families and genera, *Memoires du(Museum national d'Histoire naturelle, Tome 175 Zoologie.233 pp. Museum national d'Histoire naturelle, 57, rue Cuvier, F-75005,Paris, France. ISBN 2-856653-510-0. ISSN 1243-4442. 350 FF, BULLETIN OF MARINE SCIENC E.* 62(1): 299-301.
- Phongdara A., Chotigeat, W., Chandumpai, A., Tanthana, C. and Duangtong, P., 1999, Identification of *Penaeus merguensis* and *Penaeus indicus* by RAPD-PCR Derived DNA Markers, *ScienceAsia*, vol 25: 143-151.
- Preston N.P. , Burford, M.A., Coman, F.E. and Rothlisberg, P.C., 1992, Natural diet of larval *Penaeus merguensis* (Decapoda: Penaeidae) and its effect on survival, *Marine Biology*(113), 2: 181-191.
- Preston, N.P., Burford, M.A. and Stenzel, D.J., 1998, Effects of *Trichodesmium spp.* blooms on penaeid prawn larvae, *Marine Biology*, 131: 671-679.
- Primavera J. H., 1979, Note on the courtship and mating behavior in *Penaeus monodon* Fabricius (decapoda, Natantia), *Crustaceana* 37 (3): 287-292.
- Primavera, H.J., 1997. Fish predation on mangrove-associated penaeids: the role of structures and substrate. *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.* 215, 205–216.
- Primavera, J.H. and Lebata, J., 1995, Diel activity patterns in *Metapenaeus* and *Penaeus* juveniles, *Hydrobiologia* 295: 295-302.
- Rickman S.J., Dulvy, N.K., Jennings, S., and Reynolds, J.D., 2000, Recruitment variation related to fecundity in marine fishes, *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 57: 116–124.
- Robertson A.I., 1988, Abundance, Diet and predators of juvenile banana prawns, *Penaeus merguensis*, in a tropical mangrove estuary, *Australian Journal of Marine and Freshwater Research*, vol.39(4), 467 – 478.
- Robertson A.I. and Duke, N.C., 1987, Mangroves as nursery sites: comparisons of the abundance and species composition of fish and crustaceans in mangroves and other nearshore habitats in tropical Australia, *Marine Biology* 96, pp.193-205.
- Robertson, A.L., 1988, Abundance, diet and predators of juvenile banana prawns, *Penaeus merguensis*, in a tropical mangrove estuary, *Australian Journal of Marine and Freshwater Research* 39(4), 467– 478.
- Ronnback P., Macia, A., Almqvist, G., Schultz, L. and Troell, M., 2002, Do Penaeid Shrimps have a Preference for Mangrove Habitats? Distribution Pattern Analysis on Inhaca island Mozambique, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 55, 427–436.

- Ronnback, P., 1999, The ecological basis for economic value of seafood production supported by mangrove ecosystems, *Ecological Economics* 29, 235–252.
- Rothlisberg, P.C. and Preston, N.P., 1991, Technical aspects of stocking: Batch marking and stock assessment. In: Honcock, D.(Ed), Bureau of Rural resources Pro-ceeding, No.16, 187-191.
- Saldanha C.M. and Achuthankutty, C.T., 2000, Growth of hatchery raised banana shrimp *Penaeus merguensis* (de Man) (Crustacea:Decapoda) juveniles under different salinity , *Indian Journal of Marine Sciences*, Vol. 29, 179-180.
- Salini, J.P., Blaber, S.J.M. and Brewer, D.T., 1990, Diets of piscivorous fishes in a tropical Australian estuary, with special references to predation on penaeid prawns, *Marine Biology* 103: 363-374.
- Sheaves M., Abrantes, K. and Johnston, R., 2007, Nursery ground value of an endangered wetland to juvenile shrimps, *Wetlands Ecol Manage*, 15: 311–327.
- Sheridan P., 1997, Benthos of adjacent mangrove, seagrass and non-vegetation habitats in Rookery Bay Florida U.S.A, *Estuarine, Coastal and Shelf Science*, 44, Pp. 455-469.
- Sparre, P. and Venema, C., 1992, Introduction to tropical fish stock assessment, Food and Agriculture Organization of the United Nations, Part1, manual, *FAO*, 1-376.
- Staples D.J. and Vance, D. J., 1986, Emigration of juvenile banana prawns *Penaeus merguensis* from a mangrove estuary and recruitment to offshore areas in the wet-dry tropics of the Gulf of Carpentaria, Australia, *Marine Ecology Progress Series* 27, 239–252.
- Sulikowski, J.A., Fairchild, E.A., Rennels, N., Howell, W.H. and Tsang, P.C.W., 2005, The effects of tagging and transport on stress in juvenile winter flounder, **Pseudopleuronectes americanus**: implications for successful stock enhancement, *Journal World Aquaculture Society* 36: 148-156.
- Sulikowski, J.A., Fairchild, E.A., Rennels, N., Howell, W.H. and Tsang, P.C.W., 2006. The Effects of Transport Density on Cortisol Levels in Juvenile Winter Flounder, **Pseudopleuronectes americanus**, *Journal of the World Aquaculture Society* 37 (1): 107-112.
- Sultan R., 2000, Bionomics and population structure of juvenile shrimp with special reference to the genus *Penaeus* occurring in Karachi backwaters (PhD thesis), *University of Karachi*, 1-259.
- Teikwa, E.D. and Mgaya, Y.D., 2003, Abundance and Reproductive Biology of the Penaeid Prawns of Bagamoyo Coastal Waters, Tanzania, *Western Indian Ocean J. Mar. Sci.* Vol. 2, No. 2, 117–126.
- Thorsteinsson, V., 2002, Tagging Methods for Stock Assessment and Research in Fisheries, Report of Concerted Action FAIR CT.96.1394 (CATAG), Reykjavik. *Marine Research Institute Technical Report* (79), 179.
- Toscas, P.J., Vance, D.J., Burrige, C.Y., Dichmont, C.M. , Zhou, S., Venables, W.N., Pendrey, R.C. and Donovan, A., 2009, Spatio-temporal modelling of prawns in Albatross Bay, Karumba and Mornington Island, *Fisheries Research* 96, 173–187.
- Travis T., Coleman, F.C., Grimes, C.B., Conover, D., Bert, T.M. and Tringali, M., 1998, Critically assessing stock enhancement: An introduction to the mote symposium, *Bulletin of Marine Science*, 62(2): 305–311.
- Tse P., Nip, T.H.M. and Wong, C.K., 2008, Nursery function of mangrove: A comparison with mudflat in terms of fish species composition and fish diet, *Estuarine, Coastal and Shelf Science* 80, 235–242.
- Tung H. , Lee, S. Y., Keenan, C.P. and Marsden, G.E., 2002, Maturation and spawning performance of pond-reared *Penaeus merguensis* in different combinations of temperature, light intensity and photoperiod, *Aquaculture Research*, Volume 33 Issue 15, 1243 – 1252.
- Uki, N., 2006, Stock enhancement of the Japanese scallop *Patinopecten yessoensis* in Hokkaido, *Fish. Res.* 80, 62–66.
- Ulltang, Q., 1997, Methods of measuring stock abundance other than by the use of commercial catch and effort data, *FAO Fish. Tech. Pap.* (176): 23p.
- Vance D.J., 1992, Activity patterns of juvenile penaeid prawns in response to artificial tidal and day-night cycles: a comparison of three species, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 87, pp.215-226.
- Vance D.J., Haywood, M.D.E., Heales, D.S., Kenyon, R.A., Loneragan, N.R. and Pendrey, R.C., 1996, How far do prawns and fish move into mangroves? Distribution of juvenile banana prawns *Penaeus merguensis* and fish in a tropical mangrove forest in northern Australia, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 131: 115-124.
- Vance D.J., Haywood, M.D.E. and Staples, D.J., 1990, Use of a mangrove estuary as a nursery area by postlarval and juvenile banana prawns, *Penaeus merguensis* de Man, in Northern Australia, *Estuarine, Coastal and Shelf Science*, vol 31, Issue 5, 689-701.
- Vance D.J. and Staples, D.J., 1992, Catchability and sampling of three species of juvenile penaeid prawns in the Embley River, Gulf of Carpentaria, Australia, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 87, pp.201-213.
- Vance D.J., Haywood, M.D.E., Heales, D.S., Kenyon, R.A., Loneragan, N. and Pendrey, R.C., 2002, Distribution of juvenile penaeid prawns in mangrove forests in a tropical Australian estuary, with particular reference to *Penaeus merguensis*, *Marine ecology. Progress series*, vol. 228, 165-177 (27 ref.)

-
- Vance, D.J., Haywood, M.D.E., Heales, D.S., Kenyon, R.A., and Loneragan, N.R., 1998, Seasonal and annual variation in abundance of postlarval and juvenile banana prawns *Penaeus merguensis* and environmental variation in two estuaries in tropical Northeastern Australia: a six year study, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 163: 21-36.
 - Vance, D.J., Haywood, M.D.E. and Staples, D.J. , 1990, Use of a mangrove estuary as a nursery area by postlarval and juvenile banana prawns, *Penaeus merguensis* de Man, in Northern Australia, *Estuarine, Coastal and Shelf Science*, Volume 31, Issue 5, Pages 689-701.
 - Vance, D.J., Staples, D.J. and Kerr, J.D., 1985, Factors affecting the year to year variation in the catch of banana prawns (*Penaeus merguensis*) in the Gulf of Carpentaria, Australia, *J. Cons. int. Explor. Mer* 42: 83-97.
 - Voloch, C.M., Freire, P.R. and Russo, C.A.M. 2005, Molecular phylogeny of penaeid shrimps inferred from two mitochondrial markers, *Genetics and Molecular Research* 4, 668-674.
 - Walton M. E., Vay, L.L. , Leбата, J.H., Bina, J. and Primavera, J.H. , 2007, Assessment of the effectiveness of mangrove rehabilitation using exploited and non-exploited indicator species, *Biological Conservation* 138, 180 – 188.
 - Wang Q., Zhuang, Z., Deng, J. and Ye, Y., 2006, Stock enhancement and translocation of the shrimp *Penaeus chinensis* in China. *Fisheries Research* 80, 67–79.
 - Wang Z.Y., Tsoi, K.H. and Chu, K.H., 2004, Applications of AFLP technology in genetic and phylogenetic analysis of penaeid shrimp, *Biochemical Systematics and Ecology* 32, 399–407.
 - Wassenberg T.J. and Hill, B.J., 1993, Diet and feeding behaviour of juvenile and adult banana prawns *Penaeus merguensis* in the Gulf of Carpentaria, Australia, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 94, pp. 287-295.
 - Whitfield, A.K., 1994, Abundance of larval and 0⁺ juvenile marine fishes in the lower reaches of three southern African estuaries with differing freshwater inputs, *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, Vol. 105: 257-267.
 - WWF. 1992. India's Wetlands, Mangroves and Coral Reefs. Prepared by World Wide Fund for Nature, India for the Ministry of Environment and Forests.
 - Ye Y., Loneragan, N., Die, D., Watson, R., and Harch, B., 2005, Bioeconomic modelling and risk assessment of tiger prawn (*Penaeus esculentus*) stock enhancement in Exmouth Gulf Australia, *Fisheries Research* 73, 231–249.
 - Yousif, A., 2003, Diel variability of size and catch rate of three fish species and three penaeid prawns in the NW Red Sea trawl fishery, *Fisheries Research* 63, 265–274.
 - Zhou S., Dichmont, C., Burrige, C.Y., Venables, W.N., Toscas, P.J. and Vance, D. , 2007, Is catchability density-dependent for schooling prawns?, *Fisheries Research* 85, 23–36.

پیوست

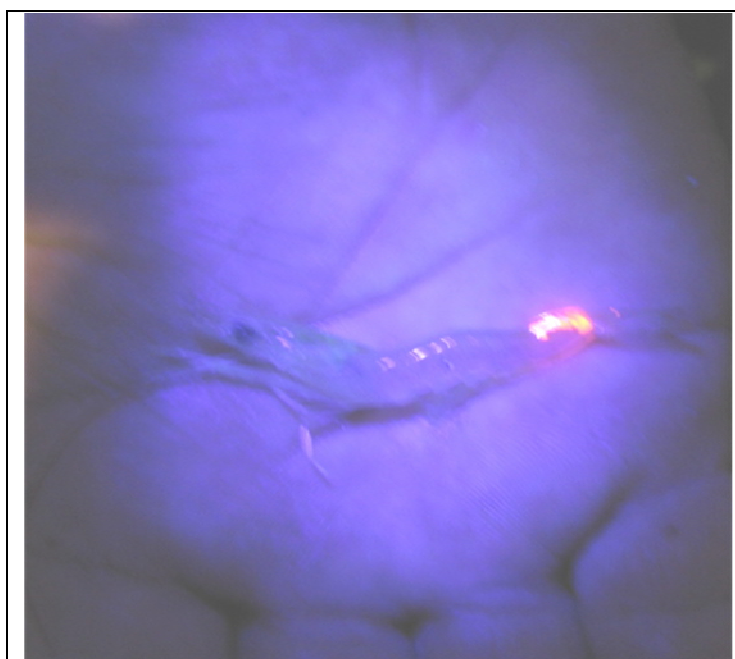
شکل ۱ - عملیات صید ترال توسط قایق موتوری در خور کولغان

شکل ۲ - نحوه تزریق تگک به بند شکمی ششم بچه میگو موزی

شکل ۳- نمونه میگوی موزی علامتگذاری شده با تگ قرمز فلوروسنت

شکل ۴- میگوی نشانه دار با تابش اشعه آبی

شکل ۵- تکنسین ها در حال تگ زنی بچه میگوها در کارگاه کلاهی

شکل ۶ - نمونه ابزار تزریق تگ به میگو

شکل VII - منطقه رهاسازی میگو در زمان جزر

شکل VIII - تغذیه از میگوهای رهاسازی شده توسط گل خورک
(*Periophthalmus waltoni* Koumans, 1941)

شکل IX- شکار میگوهای رهاسازی شده توسط گل خورک
(*Periophthalmus waltoni* Koumans, 1941)

شکل X- شکار میگوهای را سازی شده توسط خرچنگ

شکل XI- نمایی از درختان حرا، پنوماتوفور و بارناکل های چسپیده
به شاخه های درختان حرا در زمان جزر

شکل XII- تخلیه مخلوط آب و روغن از شناور موجود در خور

شکل XIII- کاهش شدید تراکم درختان حرا در خوریات شرقی صیدگاه میگو با افزایش تجمع شناورهای صیادی و تاسیس اسکله پهلوگیری شناورها

شکل XIV- نمونه صید ترال کف برای صید میگو تگک زنده

شکل XV - نمونه میگوهای صید شده در تور ترال کف

جدول ۱ - بررسی وضعیت صید ترال در تیر ماه ۱۳۸۶

منطقه صید	مساحت تور کشتی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزری عرض جغرافیایی طول جغرافیایی	موقعیت انتهایی تور ریزری عرض جغرافیایی طول جغرافیایی	مدت صید (ساعت)	ساعت صید تور ریزری تور کشتی	تاریخ بررسی	ردیف
کشتی سوخته سیریک	۰,۱۲۲	۸	۵۷۰,۰۸۱۲	۲۲۲,۸۱۸	۱,۰	۶,۳۷	۸۶/۰۴/۲۵	۱
سیریک	۰,۱۲۲	۶	۵۷۰,۲,۷۲۱	۲۲۳,۲۷۳	۱,۰	۸,۲۵	۸۶/۰۴/۲۵	۲
زیارت	۰,۱۲۲	۷	۵۶۵,۱,۱۷۷	۲۶۵,۴۲۶	۱,۰	۱۱,۳۳	۸۶/۰۴/۲۵	۳
کوهستانک	۰,۱۸۲	۸	۵۶۵,۲,۶۴۱	۲۶۵,۷۵۳	۱,۵	۱۳,۵۰	۸۶/۰۴/۲۵	۴
کوهستانک	۰,۱۱۲	۵	۵۶۵,۴,۴۷۰	۲۶۵,۷۲۱	۱,۳	۱۵,۰۰	۸۶/۰۴/۲۵	۵
خور کرگان	۰,۱۲۲	۶	۵۶۵,۲,۰۲۳	۲۶۵,۷۳۰	۱,۰	۱۶,۶۷	۸۶/۰۴/۲۵	۶
کلاهی یطرف کرگان	۰,۱۱۹	۸	۵۶۴,۴۱۹	۲۶۵,۲۸۵	۱,۰	۸,۴۳	۸۶/۰۴/۲۶	۷
خور میناب	۰,۱۲۲	۷	۵۶۴,۲۹۷	۲۷۰,۴,۲۹۷	۱,۰	۱۱,۳۳	۸۶/۰۴/۲۶	۸
آب شیرین کن هرمز	۰,۱۲۲	۹	۵۶۲,۳,۳۸۴	۲۷۰,۶,۳۹۴	۱,۰	۱۴,۰۰	۸۶/۰۴/۲۶	۹
آب شیرین کن هرمز	۰,۱۲۲	۹	۵۶۲,۸,۲۹۷	۲۷۰,۶,۴۲۳	۱,۰	۱۵,۶۷	۸۶/۰۴/۲۶	۱۰
نیم با شی	۰,۰۱۱	۵	۵۶۲,۸,۳۷۰	۲۷۰,۶,۷۸۱	۰,۵	۱۷,۱۷	۸۶/۰۴/۲۶	۱۱
خور نکشیه	۰,۱۲۲	۴	۵۶۳,۲۳۰	۲۷۰,۷,۲۳۲	۱,۰	۱۸,۵۰	۸۶/۰۴/۲۶	۱۲
کشتی سوخته هرمز	۰,۱۲۲	۸	۵۶۲,۹,۷۱۱	۲۷۰,۵,۶۱۴	۱,۰	۶,۱۷	۸۶/۰۴/۲۷	۱۳
لوله آب شیرین کن	۰,۱۲۲	۷	۵۶۲,۵,۹۲۷	۲۷۰,۶,۳۳۷	۱,۰	۸,۶۷	۸۶/۰۴/۲۷	۱۴
راست فرودگاه	۰,۱۲۲	۴	۵۶۲,۲,۸۹۹	۲۷۰,۷,۱۵۱	۱,۰	۹,۲۵	۸۶/۰۴/۲۷	۱۵
کله در	۰,۲۴۳	۱۰	۵۶۱,۹,۵۰۶	۲۷۰,۴,۹۵۷	۲,۰	۱۲,۷۳	۸۶/۰۳/۲۷	۱۶
گشتر پشت	۰,۱۲۲	۱۵	۵۶۲,۲,۷۵۱	۲۷۰,۱,۶۶۶	۱,۰	۱۴,۱۷	۸۶/۰۴/۲۷	۱۷
کشتی سوخته هرمز	۰,۱۵۲	۵,۵	۵۶۲,۲,۹۵۶	۲۷۰,۸,۲۲۱	۱,۳	۱۶,۲۵	۸۶/۰۴/۲۷	۱۸
فرودگاه بندر عباس	۰,۱۲۲	۴	۵۶۱,۸,۹۱۴	۲۷۰,۹,۷۷۹	۱,۳	۱۸,۰۰	۸۶/۰۴/۲۷	۱۹
کشتی سوخته ساحلی	۰,۱۲۲	۵	۵۶۱,۸,۹۴۷	۲۷۰,۹,۲۱۲	۱,۰	۶,۴۲	۸۶/۰۴/۲۸	۲۰
کشتی سوخته	۰,۱۸۲	۵	۵۶۱,۷,۹۷۵	۲۷۰,۸,۲۰۹	۱,۵	۸,۵۰	۸۶/۰۳/۲۷	۲۱
تولا	۰,۱۲۲	۱۲	۵۶۱,۰,۳۶۱	۲۷۰,۲,۳۱۳	۱,۰	۱۰,۵۸	۸۶/۰۳/۲۷	۲۲
تولا	۰,۱۹۲	۱۲	۵۶۰,۹,۴۹۰	۲۷۰,۱,۳۲۷	۱,۶	۱۲,۵۰	۸۶/۰۳/۲۷	۲۳
اسکله فولاد	۰,۱۲۲	۱۲	۵۶۰,۵,۱۴۰	۲۷۰,۵,۱۳۳	۱,۰	۱۴,۰۰	۸۶/۰۳/۲۷	۲۴
هولور	۰,۱۲۲	۸	۵۶۰,۴,۸۹۶	۲۷۰,۷,۳۰۲	۱,۰	۱۶,۰۰	۸۶/۰۴/۲۸	۲۵
تولا	۰,۲۴۳	۸	۵۶۱,۳,۱۵۴	۲۷۰,۰,۱۷	۲,۰	۱۸,۲۵	۸۶/۰۴/۲۸	۲۶
هرمز تادار سرخ	۰,۱۲۲	۵	۵۶۲,۱,۶۴۱	۲۷۰,۵,۲۲۹	۱,۰	۷,۵۰	۸۶/۰۴/۲۹	۲۷
آب شیرین کن	۰,۰۹۱	۱۰	۵۶۲,۲,۲۹۹	۲۷۰,۲,۹۱۳	۰,۸	۹,۲۵	۸۶/۰۴/۲۹	۲۸
لوله آب هرمز	۰,۱۹۲	۴	۵۶۲,۳,۵۹۱	۲۷۰,۸,۲۱۸	۱,۶	۱۱,۴۲	۸۶/۰۴/۲۹	۲۹
فرودگاه بندر عباس	۰,۱۹۲	۵	۵۶۱,۸,۰۸۰	۲۷۰,۹,۵۱۴	۱,۸	۱۳,۵۰	۸۶/۰۴/۲۹	۳۰
اسکله حقانی بندر عباس	۰,۱۹۲	۴,۵	۵۶۱,۸,۲۴۵	۲۷۰,۹,۲۸۹	۱,۶	۱۵,۲۵	۸۶/۰۴/۲۹	۳۱

مجموع ۴,۴۶۳ ۱,۳۰۱

جدول II- بررسی وضعیت صید ترال در مرداد ماه ۱۳۸۶

منطقه صید	مساحت تور کشتی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور روزی		موقعیت انتهای تور روزی		مدت صید (ساعت)		ساعت صید		تاریخ بررسی	ردیف
			طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	تور کشتی	تور روز				
قلعه هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۲۲۹,۱۶۶	۲۷,۰۶,۱۳۸	۵۲۲۶,۰۵	۲۷,۰۶,۲	۱,۰	۸,۰۰	۷,۰۰	۸۶/۰۵/۲۶	۱	
آبشیرین کن هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۲۳۱,۰۷۵	۲۷,۰۴,۱۵۵	۵۲۳۱,۳۹۴	۲۷,۰۶,۴۹	۱,۰	۹,۰۸	۸,۰۸	۸۶/۰۵/۲۶	۲	
دارسرخ	۰,۱۵۲	۰,۰۴۴	۵۲۳۳,۷۶۸	۲۷,۰۶,۱۸۸	۵۲۳۲,۰۶۴	۲۷,۰۵,۶۳۰	۱,۳	۱۱,۴۲	۱۰,۱۷	۸۶/۰۵/۲۶	۳	
آبشیرین کن هرمز	۰,۲۲۵	۰,۰۶۶	۵۲۲۷,۶۴۴	۲۷,۰۶,۱۳۸	۵۲۲۹,۷۵۳	۲۷,۰۵,۷۴۳	۱,۹	۱۳,۸۵	۱۲,۰۰	۸۶/۰۵/۲۶	۴	
نیم باشی	۰,۱۳۲	۰,۰۳۸	۵۲۲۲,۸۱۸	۲۷,۰۸,۴۸۹	۵۲۲۵,۰۵۷	۲۷,۰۷,۶۵	۱,۱	۱۵,۵۸	۱۴,۵۰	۸۶/۰۵/۲۶	۵	
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۲۱۱,۸۹۷	۲۷,۰۱,۸۲۷	۵۲۱۴,۶۱۳	۲۷,۰۱,۱۴۴	۱,۰	۷,۰۸	۶,۰۸	۸۶/۰۵/۲۷	۶	
طولا	۰,۱۹۲	۰,۰۵۶	۵۲۱۲,۲۲۸	۲۷,۰۲,۴۵۹	۵۲۰۹,۸۱۴	۲۷,۰۱,۹۷۴	۱,۶	۹,۶۷	۸,۰۸	۸۶/۰۵/۲۷	۷	
نیروگاه - بویه ترانزیت	۰,۱۳۲	۰,۰۳۸	۵۲۰۸,۷۴۷	۲۷,۰۴,۹۵۸	۵۲۰۷,۰۳۷	۲۷,۰۴,۹۸۵	۱,۱	۱۱,۵۸	۱۰,۵۰	۸۶/۰۵/۲۷	۸	
شمال کشتی سوخته	۰,۲۰۳	۰,۰۵۹	۵۲۱۷,۳۲۹	۲۲,۰۸,۴۳۸	۵۲۱۴,۰۵۸	۲۷,۰۶,۹۷۲	۱,۷	۱۴,۳۳	۱۲,۶۷	۸۶/۰۵/۲۷	۹	
استانداری	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۲۱۸,۱۱۸	۲۷,۰۹,۳۲۵	۵۲۱۷,۱۷۸	۲۷,۰۹,۱۴۷	۱,۰	۷,۶۷	۶,۶۷	۸۶/۰۵/۲۸	۱۰	
کشتی سوخته	۰,۲۴۳	۰,۰۷۱	۵۲۱۷,۱۶۶	۲۷,۰۶,۸۳۸	۵۲۱۷,۴۲۵	۲۷,۰۸,۱۶۶	۲,۰	۱۰,۰۸	۸,۰۸	۸۶/۰۵/۲۸	۱۱	
کشتی سوخته	۰,۱۶۲	۰,۰۴۷	۵۲۲۱,۷۹۵	۲۷,۰۴,۳۸۵	۵۲۲۰,۴۹۳	۲۷,۰۵,۲۷۲	۱,۳	۱۲,۲۵	۱۰,۹۲	۸۶/۰۵/۲۸	۱۲	
نیم باشی	۰,۲۴۳	۰,۰۷۱	۵۲۲۶,۱۳۹	۲۷,۰۶,۵۸۵	۵۲۲۶,۱۳۴	۲۷,۰۶,۵۳۹	۲,۰	۱۵,۱۷	۱۳,۱۷	۸۶/۰۵/۲۸	۱۳	
کوهسنگ	۰,۲۱۳	۰,۰۶۲	۵۲۵۶,۹۷۰	۲۶۴۹,۳۷۷	۵۲۵۶,۰۰۶	۲۶۵۰,۰۳۱	۱,۸	۹,۷۵	۸,۰۰	۸۶/۰۵/۲۹	۱۴	
خور کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۲۵۲,۱۷۶	۲۶۵۶,۹۰۵	۵۲۵۳,۹۲۰	۲۶۵۴,۵۱۰	۱,۰	۱۱,۵۸	۱۰,۵۸	۸۶/۰۵/۲۹	۱۵	
شمال خور کرگان	۰,۲۴۳	۰,۰۷۱	۵۲۵۱,۰۰۸	۲۶۵۸,۵۸۷	۵۲۵۲,۰۰۸	۲۶۵۷,۳۶	۲,۰	۱۳,۹۷	۱۱,۹۷	۸۶/۰۵/۲۹	۱۶	
آب شیرین کن هرمز	۰,۲۰۳	۰,۰۵۹	۵۲۲۷,۱۳۷	۲۷,۰۶,۷۶۴	۵۲۳۰,۸۰۳	۲۷,۰۴,۸۱۹	۱,۷	۱۶,۰۰	۱۴,۳۳	۸۶/۰۵/۲۹	۱۷	
قلعه هرمز	۰,۱۷۲	۰,۰۵۰	۵۲۲۹,۲۵۱	۲۷,۰۶,۶۴۷	۵۲۲۷,۱۶۱	۲۷,۰۶,۷۸۳	۱,۴	۷,۰۰	۵,۵۸	۸۶/۰۵/۳۰	۱۸	
لوله آب هرمز	۰,۲۱۳	۰,۰۶۲	۵۲۲۲,۲۶۳	۲۷,۰۶,۹۴۷	۵۲۲۵,۸۰۱	۲۷,۰۶,۳۰۹	۱,۸	۹,۴۲	۷,۶۷	۸۶/۰۵/۳۰	۱۹	
گستر پشت هرمز	۰,۱۳۲	۰,۰۳۸	۵۲۲۲,۷۱۱	۲۷,۰۳,۷۹۳	۵۲۲۳,۲۳۵	۲۷,۰۲,۱۱۹	۱,۱	۱۱,۶۷	۱۰,۵۸	۸۶/۰۵/۳۰	۲۰	
قلعه هرمز	۰,۱۸۲	۰,۰۵۳	۵۲۲۸,۶۶۴	۲۷,۰۶,۹۱۱	۵۲۲۵,۸۵۵	۲۷,۰۷,۰۶۸	۱,۵	۱۴,۵۰	۱۳,۰۰	۸۶/۰۵/۳۰	۲۱	
قلعه هرمز	۰,۲۰۳	۰,۰۵۹	۵۲۲۷,۴۰۵	۲۷,۰۶,۷۹۷	۵۲۲۸,۷۸۰	۲۷,۰۷,۰۰۴	۱,۷	۱۶,۴۲	۱۴,۷۵	۸۶/۰۵/۳۰	۲۲	

مجموع: ۳,۸۵۰ ۱,۱۲۲

جدول III- بررسی وضعیت صید ترال در شهرپور ماه ۱۳۸۶ (۱)

منطقه صید	مساحت تور کشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت انتهای تور ریزی		موقعیت ابتدای تور ریزی		مدت صید (ساعت)	ساعت صید		تاریخ بررسی	ردیف
			طول جغرافیای	عرض جغرافیای	طول جغرافیای	عرض جغرافیای		تور کشی	تور ریزی		
سیریک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۷,۰۲,۹۶۵	۲۱۳۲,۶۵۹	۵۷,۰۴,۱۳۳	۲۱۳۱,۰۵۵	۱,۰۰	۱۱,۵۸	۱,۰۵۸	۸۶/۰۶/۲۵	۱
سیریک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۸	۵۷,۰۱,۳۵۰	۲۱۳۸,۲۵۶	۵۷,۰۱,۹۰۵	۲۱۳۵,۱۲۰	۱,۰۰	۱۳,۳۳	۱,۰۲۵	۸۶/۰۶/۲۵	۲
جنوب کوهستانک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۷,۰۱,۸۱۶	۲۱۴۴,۹۹۶	۵۷,۰۲,۵۳۸	۲۱۴۲,۹۹۸	۱,۰۰	۱۵,۴۱	۱۴,۴۱	۸۶/۰۶/۲۵	۳
شمال کوهستانک	۰,۱۱۱	۰,۰۳۲	۵۶,۵۷,۲۱۲	۲۱۵۰,۰۳۰	۵۶,۵۹,۲۸۰	۲۱۴۹,۱۰۰	۰,۹۱	۶,۹۱	۶,۰۰	۸۶/۰۶/۲۶	۴
کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶,۵۰,۰۷۷	۲۱۵۵,۵۷۲	۵۶,۵۰,۲۲۷	۲۱۵۳,۳۳۷	۱,۰۰	۹,۲۰	۸,۲۰	۸۶/۰۶/۲۶	۵
کلاهی	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۵۶۴۳,۵۰۱	۲۱۷۰,۴۱۰	۵۶۴۵,۲۵۷	۲۱۷۰,۳۱۴	۱,۱۷	۱۲,۰۸	۱۰,۹۱	۸۶/۰۶/۲۶	۶
شرق دارسرخ	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۵۶۳۸,۸۱۰	۲۱۷۰,۴۹۱	۵۶۴۱,۰۵۴	۲۱۷۰,۲۴۶	۱,۱۷	۱۴,۰۸	۱۲,۹۱	۸۶/۰۶/۲۶	۷
دارسرخ	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۳۲,۲۴۱	۲۱۷۰,۶۲۷	۵۶۳۳,۹۴۰	۲۱۷۰,۵۴۹	۱,۰۰	۱۵,۹۱	۱۴,۹۱	۸۶/۰۶/۲۶	۸
غرب دارسرخ	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۳۰,۴۱۹	۲۱۷۰,۶۷۸	۵۶۳۲,۴۸۸	۲۱۷۰,۵۵۵	۱,۰۰	۱۷,۴۱	۱۶,۴۱	۸۶/۰۶/۲۶	۹
شرق هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۲۹,۶۰۰	۲۱۷۰,۵۷۲	۵۶۳۱,۳۲۶	۲۱۷۰,۶۰۳	۱,۰۰	۱۷,۳۳	۱۶,۳۳	۸۶/۰۶/۲۷	۱۰
قلعه هرمز	۰,۱۲۸	۰,۰۳۷	۵۶۲۷,۲۵۱	۲۱۷۰,۶۲۶	۵۶۲۷,۳۰۴	۲۱۷۰,۶۲۷	۱,۰۰	۸,۹۶	۷,۹۱	۸۶/۰۶/۲۷	۱۱
گنجر پشت	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۲۱,۴۰۳	۲۱۷۰,۵۶۸	۵۶۲۲,۵۰۵	۲۱۷۰,۵۶۶	۱,۰۰	۱۲,۲۸	۱۱,۲۸	۸۶/۰۶/۲۷	۱۲
گنجر پشت	۰,۱۵۲	۰,۰۴۴	۵۶۲۰,۵۴۱	۲۱۷۰,۷۰۱	۵۶۲۱,۷۹۶	۲۱۷۰,۵۴۳	۱,۲۵	۱۳,۹۱	۱۲,۶۶	۸۶/۰۶/۲۷	۱۳
طولاً	۰,۱۸۲	۰,۰۵۳	۵۶۱۲,۴۷۲	۲۱۷۰,۵۳۹	۵۶۱۵,۲۵۳	۲۱۷۰,۹۴۰	۱,۵۰	۱۶,۹۱	۱۵,۴۱	۸۶/۰۶/۲۷	۱۴
شمال طولاً	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۱۰,۳۱۹	۲۱۷۰,۵۸۳	۵۶۱۲,۴۲۷	۲۱۷۰,۳۱۵	۱,۰۰	۸,۰۸	۷,۰۸	۸۶/۰۶/۲۸	۱۵
کشتی سوخته	۰,۱۳۲	۰,۰۳۸	۵۶۱۶,۸۱۶	۲۱۷۰,۳۷۰	۵۶۱۵,۵۵۶	۲۱۷۰,۳۰۲	۱,۰۰	۱۳,۹۱	۱۲,۸۳	۸۶/۰۶/۲۸	۱۶
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۱۶,۵۵۰	۲۱۷۰,۵۲۱	۵۶۱۶,۴۹۹	۲۱۷۰,۴۴۰	۱,۰۰	۱۵,۳۳	۱۴,۳۳	۸۶/۰۶/۲۸	۱۷
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۱۸,۸۹۹	۲۱۷۰,۶۱۲	۵۶۱۷,۴۸۵	۲۱۷۰,۷۰۶	۱,۰۰	۷,۹۱	۶,۹۱	۸۶/۰۶/۲۸	۱۸
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۲۰,۷۳۰	۲۱۷۰,۸۰۹	۵۶۱۹,۶۰۴	۲۱۷۰,۷۰۶	۱,۰۰	۹,۲۸	۸,۲۸	۸۶/۰۶/۲۸	۱۹
نیم پاشی	۰,۱۳۴	۰,۰۳۹	۵۶۱۵,۴۴۰	۲۱۷۰,۶۵۷	۵۶۱۶,۱۰۰	۲۱۷۰,۷۰۵	۱,۱۰	۱۱,۱۰	۱۰,۰۰	۸۶/۰۶/۲۸	۲۰
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۱۷,۰۲۰	۲۱۷۰,۵۰۳	۵۶۱۶,۰۶۳	۲۱۷۰,۴۷۳	۱,۰۰	۱۲,۸۳	۱۱,۸۳	۸۶/۰۶/۲۸	۲۱
بندر عباس	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۱۷,۵۴۹	۲۱۷۰,۴۵۸	۵۶۱۵,۸۲۱	۲۱۷۰,۷۴۶	۱,۰۰	۱۴,۴۱	۱۳,۴۱	۸۶/۰۶/۲۸	۲۲
بندر عباس	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۷۰۲,۶۱۲	۲۱۷۸,۳۲۸	۵۷۰۳,۰۹۳	۲۱۷۹,۵۰۰	۱,۰۰	۱۱,۷۵	۱۰,۷۵	۸۶/۰۶/۲۵	۲۳
سیریک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۷۰۱,۶۴۳	۲۱۳۷,۰۴۰	۵۷۰۲,۶۵۳	۲۱۳۴,۱۰۱	۱,۰۰	۱۳,۶۶	۱۲,۶۶	۸۶/۰۶/۲۵	۲۴
گروک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۵۷,۲۱۱	۲۱۵۰,۰۴۸	۵۶۵۹,۵۱۳	۲۱۴۸,۹۹۶	۱,۰۰	۷,۰۸	۶,۰۸	۸۶/۰۶/۲۶	۲۵
کوهستانک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۵۳,۳۶۶	۲۱۵۱,۹۶۰	۵۶۵۰,۳۲۶	۲۱۵۱,۲۱۵	۱,۰۰	۸,۵۰	۷,۵۰	۸۶/۰۶/۲۶	۲۶
کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۴۸,۰۱۴	۲۱۵۹,۷۹۹	۵۶۴۹,۶۲۰	۲۱۵۸,۰۴۴	۱,۰۰	۱۰,۵۰	۹,۵۰	۸۶/۰۶/۲۶	۲۷
کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۴۲,۴۴۴	۲۱۷۰,۳۰۳	۵۶۴۴,۵۶۶	۲۱۷۰,۱۴۴	۱,۰۰	۱۲,۳۳	۱۱,۳۳	۸۶/۰۶/۲۶	۲۸
کلاهی	۰,۰۷۱	۰,۰۲۱	۵۶۳۲,۵۴۸	۲۱۷۰,۹۲۷	۵۶۳۳,۷۲۶	۲۱۷۰,۶۲۴	۰,۵۸	۱۶,۶۶	۱۶,۰۸	۸۶/۰۶/۲۶	۲۹
دارسرخ	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵۶۳۰,۴۱۴	۲۱۷۰,۵۲۷	۵۶۳۰,۹۱۰	۲۱۷۰,۴۸۲	۱,۰۰	۷,۲۵	۶,۲۵	۸۶/۰۶/۲۶	۳۰
هرمز	۳,۷۵۵	۱,۰۹۵									

مجموع:

جدول ۷ - بررسی وضعیت صید ترال در شهریور ماه ۱۳۸۶ (۳)

منطقه صید	مساحت توردکشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزی		موقعیت انتهای تور ریزی		عرض جغرافیای طول جغرافیای	عرض جغرافیای طول جغرافیای	مدت صید (ساعت)	ساعت صید		تاریخ بررسی	ردیف
			عرض جغرافیای	طول جغرافیای	عرض جغرافیای	طول جغرافیای				تور کشتی	تور ریزی		
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۳	۵۱۱۰,۴۵۶	۲۷۰,۹۹۶	۵۱۱۳,۳۷۷	۲۷۰,۱۰۴۸	۱,۰۰	۸,۰۰	۷,۰۰	۸۶/۰۶/۲۸	۶۱	
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۸	۱۸	۵۱۱۱,۰۱۶	۲۷۰,۳۰۹	۵۱۱۳,۱۶۹	۲۷۰,۱,۹۶۵	۱,۰۰	۹,۵۰	۸,۵۰	۸۶/۰۶/۲۸	۶۲	
بویه ترانزیت	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۶	۵۱۰۹,۷۴۷	۲۷۰,۷۲۸	۵۱۰۷,۷۴۱	۲۷۰,۷,۱۹۰	۱,۰۰	۱۱,۵۰	۱۰,۵۰	۸۶/۰۶/۲۸	۶۳	
اسکله فولاد	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۳	۵۱۱۱,۲۱۶	۲۷۰,۶,۹۳۸	۵۱۱۳,۴۵۸	۲۷۰,۶,۸۱۱	۱,۰۰	۱۳,۵۸	۱۲,۵۸	۸۶/۰۶/۲۸	۶۴	
غرب کشتی سوخته	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۱۲	۵۱۱۴,۶۹۷	۲۷۰,۷,۶۴۸	۵۱۱۶,۲۸۰	۲۷۰,۶,۸۲۰	۱,۱۷	۱۵,۰۸	۱۴,۹۱	۸۶/۰۶/۲۸	۶۵	
کشتی سوخته	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۱۳	۵۱۱۹,۵۲۰	۲۷۰,۶,۵۶۵	۵۱۱۷,۹۹۲	۲۷۰,۶,۳۷۱	۱,۱۷	۱۵,۸۳	۱۵,۸۳	۸۶/۰۶/۲۸	۶۶	
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۶	۵۱۱۳,۴۰۷	۲۷۰,۷,۲۵۶	۵۱۱۵,۷۶۸	۲۷۰,۸,۵۴۵	۱,۰۰	۷,۵۰	۷,۵۰	۸۶/۰۶/۲۹	۶۷	
پشت شهر	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۳	۵۱۱۳,۱۶۱	۲۷۰,۷,۱۰۶	۵۱۱۳,۳۰۹	۲۷۰,۷,۱۳۴	۱,۰۰	۸,۷۵	۷,۷۵	۸۶/۰۶/۲۹	۶۸	
اسکله باهنر	۰,۱۳۲	۰,۰۳۸	۱۴	۵۱۱۲,۸۹۳	۲۷۰,۵,۱۴۰	۵۱۱۲,۷۳۰	۲۷۰,۶,۷۷۶	۱,۰۸	۱۰,۱۶	۹,۰۸	۸۶/۰۶/۲۹	۶۹	
اسکله باهنر	۰,۱۵۲	۰,۰۴۴	۱۸	۵۱۱۲,۹۷۹	۲۷۰,۷,۱۰۸	۵۱۱۲,۸۲۴	۲۷۰,۷,۱۳۵	۱,۲۵	۱۱,۷۵	۱۰,۵۰	۸۶/۰۶/۲۹	۷۰	
بویه ترانزیت	۰,۱۲۲	۰,۰۳۸	۱۸	۵۱۱۳,۶۵۱	۲۷۰,۷,۳۶۲	۵۱۱۳,۴۱۷	۲۷۰,۶,۳۲۸	۱,۰۸	۱۳,۶۶	۱۲,۵۸	۸۶/۰۶/۲۹	۷۱	
اسکله باهنر	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۸	۵۱۱۳,۱۲۷	۲۷۰,۷,۱۰۹	۵۱۱۳,۱۱۷	۲۷۰,۷,۳۲۸	۱,۰۰	۱۴,۰۰	۱۴,۰۰	۸۶/۰۶/۲۹	۷۲	
سیریک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۹	۵۰۷,۳,۷۸۴	۲۶۲۲,۱۰۸	۵۰۷,۳,۷۲۲	۲۶۳,۰,۷۷۲	۱,۰۰	۱۱,۵۰	۱۰,۵۰	۸۶/۰۶/۲۵	۷۳	
گروک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۱	۵۰۷,۲,۷۱۵	۲۶۳۱,۸۱۸	۵۰۷,۲,۸۱۶	۲۶۳,۴,۶۱۲	۱,۰۰	۱۳,۶۵	۱۲,۲۵	۸۶/۰۶/۲۵	۷۴	
دارسرخ	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۱	۵۱۲۶,۳۸۹	۲۷۰,۴,۲۸۲	۵۱۲۸,۲۰۸	۲۷۰,۷,۷۷۸	۱,۰۰	۱۵,۰۰	۱۴,۰۰	۸۶/۰۶/۲۶	۷۵	
دارسرخ	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۲	۵۱۴۶,۶۰۱	۲۷۱,۰,۴۸۸	۵۱۳۶,۷۰۵	۲۷۰,۷,۴۴۸	۱,۰۰	۱۷,۰۰	۱۶,۰۰	۸۶/۰۶/۲۶	۷۶	
کلاهی	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۴	۵۱۵۱,۹۸۷	۲۷۰,۳,۱۷۹	۵۱۴۱,۲۹۵	۲۶۵,۹,۹۹۷	۱,۰۰	۷,۶۶	۶,۶۶	۸۶/۰۶/۲۷	۷۷	
هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۲	۵۱۳۱,۱۵۹	۲۷۰,۶,۴۱۳	۵۰۷,۱,۶۲۳	۲۷۰,۶,۱۴۷	۱,۰۰	۹,۶۶	۸,۶۶	۸۶/۰۶/۲۷	۷۸	
غرب هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۶	۵۱۱۴,۳۵۷	۲۷۰,۵,۴۱۲	۵۱۲۲,۱۱۱	۲۷۰,۵,۱۴۴	۱,۰۰	۱۴,۳۳	۱۲,۳۳	۸۶/۰۶/۲۷	۷۹	
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۶	۵۱۱۴,۳۵۷	۲۷۰,۵,۴۱۲	۵۱۱۵,۷۵۹	۲۶۵,۹,۹۲۱	۱,۰۰	۱۷,۰۰	۱۶,۰۰	۸۶/۰۶/۲۷	۸۰	
غرب کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۲۱	۵۱۱۰,۴۳۲	۲۷۰,۲,۰۹۱	۵۱۱۲,۵۵۲	۲۷۰,۲,۰۹۸	۱,۰۰	۸,۰۰	۷,۰۰	۸۶/۰۶/۲۸	۸۱	
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۴۷	۲۲	۵۱۱۰,۰۲۵	۲۷۰,۳,۴۸۷	۵۱۱۰,۳۴۷	۲۷۰,۲,۳۳۹	۱,۳۳	۹,۶۶	۸,۳۳	۸۶/۰۶/۲۸	۸۲	
اسکله فولاد	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۴	۵۱۰۹,۹۷۴	۲۷۰,۷,۲۹۵	۵۱۰۷,۳۵۱	۲۷۰,۷,۳۶۷	۱,۰۰	۱۱,۰۸	۱۱,۰۸	۸۶/۰۶/۲۸	۸۳	
نیروگاه	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۴	۵۱۱۵,۳۸۹	۲۷۰,۷,۰۷۳	۵۱۱۲,۹۱۵	۲۷۰,۷,۳۶۴	۱,۰۰	۱۳,۶۶	۱۲,۶۶	۸۶/۰۶/۲۸	۸۴	
اسکله باهنر	۰,۱۲۲	۰,۰۴۷	۱۳	۵۱۱۵,۲۹۰	۲۷۰,۷,۵۲۷	۵۱۱۵,۱۷۷	۲۷۰,۷,۲۵۳	۱,۳۴	۱۵,۵۰	۱۴,۱۶	۸۶/۰۶/۲۸	۸۵	
سورو	۰,۱۲۲	۰,۰۲۵	۱۶	۵۱۱۷,۶۳۵	۲۷۰,۷,۰۷۱	۵۱۱۶,۵۴۰	۲۷۰,۶,۵۲۵	۱,۰۰	۱۷,۰۰	۱۶,۰۰	۸۶/۰۶/۲۸	۸۶	
بندر عباس	۰,۱۲۲	۰,۰۲۵	۹	۵۱۱۳,۰۱۴	۲۷۰,۷,۰۲۰	۵۱۱۵,۲۲۲	۲۷۰,۸,۳۳۶	۱,۰۰	۷,۵۸	۶,۵۸	۸۶/۰۶/۲۹	۸۷	
باهنر	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۱۶	۵۱۱۳,۷۹۲	۲۷۰,۷,۲۴۲	۵۱۱۳,۷۸۱	۲۷۰,۷,۴۴۵	۱,۱۷	۹,۲۵	۸,۰۸	۸۶/۰۶/۲۹	۸۸	
باهنر	۰,۱۵۲	۰,۰۴۴	۱۲	۵۱۱۴,۷۶۲	۲۷۰,۶,۸۴۳	۵۱۱۳,۶۴۴	۲۷۰,۷,۴۲۰	۱,۲۵	۱۱,۰۰	۹,۷۵	۸۶/۰۶/۲۹	۸۹	
سورو	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۱۷	۵۱۱۴,۰۷۴	۲۷۰,۷,۳۰۷	۵۱۱۴,۷۱۲	۲۷۰,۷,۰۸۳	۱,۱۶	۱۲,۶۶	۱۱,۵۰	۸۶/۰۶/۲۹	۹۰	
باهنر	۰,۱۲۲	۰,۰۴۷	۱۶	۵۱۱۴,۲۴۵	۲۷۰,۷,۳۶۶	۵۱۱۳,۸۶۶	۲۷۰,۷,۴۵۴	۱,۳۳	۱۴,۳۳	۱۳,۰۰	۸۶/۰۶/۲۹	۹۱	

مجموع: ۴,۰۶۰ ۱,۱۸۴

جدول VI- بررسی وضعیت صید ترال در آذر ماه ۱۳۸۶

منطقه صید	مساحت تور کشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزی		موقعیت انتهای تور ریزی		طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	مدت صید (ساعت)	ساعت صید		تاریخ بررسی	ردیف
			طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی				تور کشی	تور ریزی		
طولا	۰,۱۵۸	۱۲,۳	۵۶۱۰,۶۹۷	۲۷۰۱,۶۳۶	۵۶۱۳,۰۰۶	۲۷۰۱,۵۱۴	۱۳,۰	۱۵,۲۵	۱۳,۰۵	۸۶/۰۹/۱۰	۱		
طولا	۰,۲۵۵	۱۷,۵	۵۶۱۰,۰۱۱	۲۷۰۱,۹۱۳	۵۶۱۰,۸۲۱	۲۷۰۱,۷۴۳	۲,۱۰	۱۷,۵۰	۱۵,۴۰	۸۶/۰۹/۱۰	۲		
کرگان	۰,۱۲۵	۲۸,۰	۵۶۵۰,۴۸۰	۲۶۵۷,۴۷۰	۵۶۴۹,۹۱۵	۲۶۵۵,۵۶۷	۱,۰۳	۹,۱۰	۸,۰۷	۸۶/۰۹/۱۱	۳		
کرگان	۰,۱۲۸	۱۳,۱	۵۶۴۸,۵۵۸	۲۶۵۶,۷۵۰	۵۶۴۹,۹۶۰	۲۶۷۴,۲۰۰	۱,۰۵	۱۰,۳۵	۹,۳۰	۸۶/۰۹/۱۱	۴		
کلاهی	۰,۱۲۸	۶,۷	۵۶۴۶,۷۵۸	۲۷۰۱,۲۳۵	۵۶۴۸,۶۱۶	۲۶۵۹,۳۲۵	۱,۰۵	۱۲,۲۰	۱۱,۱۵	۸۶/۰۹/۱۱	۵		
دارسرخ	۰,۱۲۸	۱۵,۸	۵۶۳۵,۳۵۸	۲۷۰۵,۰۹۳	۵۶۳۸,۶۱۶	۲۷۰۴,۴۰۱	۱,۰۵	۱۴,۳۰	۱۳,۲۵	۸۶/۰۹/۱۱	۶		
کشکی سوخته هرمز	۰,۱۲۲	۱۷,۵	۵۶۳۱,۲۸۰	۲۷۰۱,۰۰۱	۵۶۳۳,۰۶۰	۲۷۰۳,۰۴۱	۱,۰۰	۱۶,۰۵	۱۵,۰۵	۸۶/۰۹/۱۱	۷		
هرمزحصرتبی	۰,۱۲۲	۱۳,۱	۵۶۲۷,۰۷۹	۲۷۰۶,۳۷۵	۵۶۲۹,۸۱۶	۲۷۰۵,۴۱۱	۱,۰۰	۱۷,۵۰	۱۶,۵۰	۸۶/۰۹/۱۱	۸		
هرمز	۰,۱۴۰	۲۶,۳	۵۶۲۷,۰۰۲	۲۷۰۶,۷۵۲	۵۶۲۶,۳۹۰	۲۷۰۶,۳۸۶	۱,۱۵	۸,۱۸	۷,۰۳	۸۶/۰۹/۱۲	۹		
هرمز	۰,۱۳۴	۵,۳	۵۶۲۴,۲۴۷	۲۷۰۴,۴۸۳	۵۶۲۴,۶۳۰	۲۷۰۵,۲۸۸	۱,۰۰	۱۰,۰۰	۹,۰۰	۸۶/۰۹/۱۲	۱۰		
هرمز	۰,۱۳۹	۷,۰	۵۶۲۸,۹۵۰	۲۷۰۷,۱۰۰	۵۶۲۵,۹۳۷	۲۷۰۷,۰۲۰	۱,۱۰	۱۱,۵۰	۱۰,۴۰	۸۶/۰۹/۱۲	۱۱		
نیج باشی	۰,۱۲۲	۷,۹	۵۶۲۰,۱۷۲	۲۷۰۶,۸۷۵	۵۶۲۳,۱۶۰	۲۷۰۶,۸۲۷	۱,۰۰	۱۳,۵۰	۱۲,۵۰	۸۶/۰۹/۱۲	۱۲		
جنوب	۰,۱۸۲	۱۴,۰	۵۶۱۴,۸۴۱	۲۷۰۰,۵۳۸	۵۶۱۷,۲۹۳	۲۷۰۴,۰۲۱	۱,۵۰	۱۶,۲۵	۱۴,۳۵	۸۶/۰۹/۱۲	۱۳		
طولا	۰,۱۲۸	۱۲,۳	۵۶۱۲,۵۲۵	۲۷۰۰,۸۰۱	۵۶۱۵,۵۱۴	۲۶۵۹,۹۷۷	۱,۰۵	۷,۲۰	۶,۱۵	۸۶/۰۹/۱۳	۱۴		
طولا	۰,۱۵۸	۲۱,۰	۵۶۰۹,۷۱۷	۲۷۰۱,۷۶۶	۵۶۱۳,۳۲۰	۲۷۰۱,۷۲۳	۱,۳۰	۹,۱۵	۷,۴۵	۸۶/۰۹/۱۳	۱۵		
طولا	۰,۱۴۶	۱۰,۴۳	۵۶۰۶,۴۵۴	۲۷۰۱,۰۸۶	۵۶۰۹,۰۲۲۰	۲۷۰۱,۲۹۸	۱,۲۰	۱۱,۰۸	۹,۵۰	۸۶/۰۹/۱۳	۱۶		
بین نیروگاه و طولا	۰,۱۶۵	۱۹,۳	۵۶۱۴,۸۱۰	۲۷۰۱,۳۶۶	۵۶۰۹,۶۰۰	۲۷۰۲,۵۰۰	۱,۳۶	۱۳,۱۶	۱۱,۴۰	۸۶/۰۹/۱۳	۱۷		
بین نیروگاه و طولا	۰,۱۲۲	۱۷,۵	۵۶۰۹,۸۷۵	۲۷۰۴,۷۷۷	۵۶۱۲,۵۹۳	۲۷۰۳,۴۳۰	۱,۰۰	۱۵,۰۰	۱۴,۰۰	۸۶/۰۹/۱۳	۱۸		
طولا	۰,۱۴۰	۸,۸	۵۶۱۳,۲۵۹	۲۷۰۰,۱۸۸	۵۶۱۱,۱۷۲	۲۷۰۱,۱۶۸	۱,۱۵	۱۷,۰۰	۱۵,۴۵	۸۶/۰۹/۱۳	۱۹		
طولا	۰,۱۲۲	۱۲,۳	۵۶۱۱,۵۰۵	۲۷۰۱,۰۰۱	۵۶۱۳,۸۱۵	۲۷۰۰,۱۱۱	۱,۰۰	۷,۴۵	۶,۴۵	۸۶/۰۹/۱۴	۲۰		
اسکله فولاد	۰,۱۲۲	۱۲,۳	۵۶۰۷,۵۳۵	۲۷۰۶,۸۵۰	۵۶۱۰,۲۱۵	۲۷۰۷,۱۶۶	۱,۰۰	۹,۵۰	۸,۵۰	۸۶/۰۹/۱۴	۲۱		

مجموع : ۴,۴۹۲

جدول VII - بررسی وضعیت صید ترال در تیر ماه ۱۳۸۷

منطقه صید	مساحت تور کشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور دریزی طول جغرافیایی	موقعیت انتهای تور دریزی عرض جغرافیایی	مدت صید (ساعت)	ساعت صید تور کشی	تور دریزی	تاریخ بررسی	ش. ق.
خور هرمز	۰,۱۴۱	۲۱,۰	۵۱۲۷,۸۳۲	۲۷,۰۶,۹۴۶	۱,۱۶	۱۳,۶۶	۱۲,۰۰	۱۵/۰۴/۸۷	۱
آبشیرین کن	۰,۱۹۲	۱۴,۰	۵۱۲۸,۹۰۷	۲۷,۰۶,۱۴۶	۱,۰۸	۱۵,۰۸	۱۴,۰۰	۱۵/۰۴/۸۷	۲
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۱۳,۰	۵۱۳۱,۸۹۷	۲۷,۰۶,۸۵۸	۱,۰۰	۱۶,۰۸	۱۵,۰۸	۱۵/۰۴/۸۷	۳
دارسرخ	۰,۱۲۲	۱۴,۰	۵۱۳۸,۶۶۰	۲۷,۰۵,۹۲۲	۱,۰۰	۱۸,۱۷	۱۷,۱۷	۱۵/۰۴/۸۷	۴
دارسرخ	۰,۱۲۲	۷,۰	۵۱۴۱,۱۷۹	۲۷,۰۵,۱۰۳	۱,۰۰	۷,۴۲	۶,۴۲	۱۵/۰۴/۸۷	۵
سبزیک	۰,۱۲۲	۱۳,۱	۵۷۰۲,۲۳۸	۲۶۳۷,۸۵۳	۱,۰۰	۸,۱۷	۷,۱۷	۱۶/۰۴/۸۷	۶
سبزیک	۰,۱۲۲	۷,۰	۵۶۰۲,۰۵۲	۲۶۴۰,۴۰۲	۱,۰۰	۹,۰۰	۸,۰۰	۱۶/۰۴/۸۷	۷
زیارت	۰,۱۲۲	۸,۸	۵۱۵۹,۱۴۶	۲۶۴۴,۵۳۱	۱,۰۰	۱۱,۰۰	۱۰,۰۰	۱۶/۰۴/۸۷	۸
کوهسنگ	۰,۱۲۲	۱۰,۰	۵۱۵۶,۹۱۵	۲۶۰۸,۷۷۳	۱,۰۰	۱۲,۸۳	۱۱,۸۳	۱۶/۰۴/۸۷	۹
خور کرگان	۰,۱۲۲	۷,۹	۵۱۵۳,۶۸۶	۲۶۰۴,۶۷۱	۱,۰۰	۱۴,۴۲	۱۳,۴۲	۱۶/۰۴/۸۷	۱۰
کرگان به کلاهی	۰,۱۲۲	۱۰,۰	۵۱۴۸,۲۹۴	۲۶۵۱,۳۳۰	۱,۰۰	۱۶,۲۵	۱۵,۲۵	۱۶/۰۴/۸۷	۱۱
نوبه کلاهی	۰,۱۲۲	۸,۸	۵۱۴۵,۵۶۸	۲۷,۰۱,۹۱۵	۱,۰۰	۱۸,۰۰	۱۷,۰۰	۱۶/۰۴/۸۷	۱۲
کلاهی	۰,۱۲۲	۱۲,۳	۵۱۴۱,۷۷۷	۲۷,۰۶,۲۶۰	۱,۰۰	۱۹,۰۸	۱۸,۰۸	۱۶/۰۴/۸۷	۱۳
دارسرخ	۰,۱۲۲	۱۹,۳	۵۱۴۲,۸۱۳	۲۷,۰۳,۶۶۰	۱,۰۰	۷,۰۰	۶,۰۰	۱۸/۰۳/۸۷	۱۴
کلاهی - دارسرخ	۰,۱۲۲	۱۹,۳	۵۱۴۷,۳۴۶	۲۷,۰۴,۱۵۱	۱,۰۰	۸,۵۹	۷,۵۹	۱۸/۰۴/۸۷	۱۵
هرمز	۰,۱۲۲	۱۶,۶	۵۱۳۲,۲۴۵	۲۷,۰۴,۹۹۲	۱,۰۰	۱۱,۰۰	۹,۰۰	۱۷/۰۴/۸۷	۱۶
آبشیرین کن هرمز	۰,۰۶۱	۱۴,۹	۵۱۲۷,۶۳۴	۲۷,۰۶,۳۵۸	۰,۵۰	۱۱,۰۰	۱۱,۰۰	۱۷/۰۴/۸۷	۱۷
هرمز	۰,۱۲۲	۱۴,۰	۵۱۲۷,۲۸۶	۲۷,۰۶,۶۱۷	۱,۰۰	۱۲,۷۵	۱۱,۷۵	۱۷/۰۴/۸۷	۱۸
فرودگاه	۰,۱۲۲	۱۲,۳	۵۱۲۲,۳۶۷	۲۷,۰۷,۹۱۴	۱,۰۰	۱۴,۳۳	۱۳,۳۳	۱۷/۰۴/۸۷	۱۹
روبروی شیلات	۰,۱۲۲	۱۲,۳	۵۱۱۸,۱۴۶	۲۷,۰۷,۷۰۹	۱,۰۰	۱۵,۷۵	۱۴,۷۵	۱۷/۰۴/۸۷	۲۰
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۱۵,۸	۵۱۱۵,۷۸۳	۲۷,۰۵,۱۴۴	۱,۰۰	۱۵,۱۷	۱۴,۱۷	۱۷/۰۳/۸۷	۲۱
کله قشم	۰,۱۲۲	۲۴,۵	۵۱۱۳,۵۴۶	۲۷,۰۸,۸۱۷	۱,۰۰	۱۷,۷۵	۱۶,۷۵	۱۷/۰۴/۸۷	۲۲
اسکله فولاد	۰,۱۲۲	۱۳,۱	۵۱۱۳,۳۷۳	۲۷,۰۱,۷۵۶	۱,۰۰	۸,۰۰	۷,۰۰	۱۸/۰۴/۸۷	۲۳
طولا	۰,۱۲۲	۱۷,۵	۵۱۱۱,۴۰۰	۲۷,۰۲,۲۹۷	۱,۰۰	۹,۳۳	۸,۳۳	۱۸/۰۴/۸۷	۲۴
سرسو	۰,۱۲۲	۱۳,۱	۵۱۱۱,۳۴۱	۲۷,۰۰,۹۰۰	۱,۰۰	۱۰,۸۳	۹,۸۳	۱۸/۰۳/۸۷	۲۵
طولا	۰,۱۲۲	۲۱,۰	۵۱۱۴,۵۵۴	۲۷,۰۲,۶۶۹	۱,۰۰	۱۲,۰۸	۱۱,۰۸	۱۸/۰۴/۸۷	۲۶
طولا	۰,۱۲۲	۲۰,۱	۵۱۱۴,۸۸۵	۲۷,۰۳,۰۵۲	۱,۰۰	۱۴,۰۰	۱۳,۰۰	۱۸/۰۴/۸۷	۲۷
طولا	۰,۱۲۲	۲۶,۳	۵۱۱۳,۹۴۵	۲۷,۰۳,۲۴۵	۱,۰۰	۱۵,۶۷	۱۴,۶۷	۱۸/۰۵/۸۷	۲۸
نوبه ترانزیت	۰,۱۲۲	۲۲,۸	۵۱۱۳,۶۵۰	۲۷,۰۳,۷۰۸	۱,۰۰	۱۷,۰۰	۱۶,۰۰	۱۸/۰۴/۸۷	۲۹
اسکله فولاد	۰,۱۰۵	۱۵,۸	۵۱۰۹,۰۷۵	۲۷,۰۵,۳۲۷	۱,۲۵	۷,۲۵	۶,۰۰	۱۹/۰۴/۸۷	۳۰
اسکله رجانی	۰,۱۲۲	۱۷,۵	۵۱۰۸,۹۰۳	۲۷,۰۷,۲۰۶	۱,۰۰	۸,۷۵	۷,۷۵	۱۹/۰۴/۸۷	۳۱
طولا	۰,۱۹۷	۱۷,۵	۵۱۱۳,۲۰۴	۲۷,۰۳,۲۳۰	۱,۶۲	۱۰,۹۵	۹,۲۳	۱۹/۰۴/۸۷	۳۲

مجموع: ۴,۰۲۴ ۱,۱۷۳

جدول VIII - بررسی وضعیت صید ترال در مرداد ماه ۱۳۸۷

منطقه صید	مساحت تور کشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت انتهایی تور دریزی		موقعیت ابتدای تور دریزی		مدت صید (ساعت)	ساعت صید		تاریخ بزرسی	شماره
			طول جنرفنای	عرض جنرفنای	طول جنرفنای	عرض جنرفنای		تور کشی	تور دریزی		
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۰	۲۱,۹	۵۶۱۰,۸۲۴	۲۷۰,۲۰۹۷۱	۵۶۱۳,۴۴۲	۲۷۰,۲۰,۹۵۰	۱۲,۴۲	۱۱,۴۲	۸۷/۰۵/۱۷	۱
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۰	۲۷,۱	۵۶۱۱,۶۳۵	۲۷۰,۲۰,۳۳۶	۵۶۰۹,۶۷۸	۲۷۰,۲۰,۷۱۵	۱۳,۷۵	۱۲,۷۵	۸۷/۰۵/۱۷	۲
بویه ترانزیت	۰,۱۲۲	۰,۰۳۰	۲۲,۸	۵۶۱۰,۰۳۶	۲۷۰,۳,۹۲۵	۵۶۰۷,۵۸۴	۲۷۰,۴,۶۳۳	۱۵,۵۰	۱۴,۵۰	۸۷/۰۵/۱۷	۳
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۸	۲۴,۵	۵۶۱۳,۶۶۵	۲۷۰,۱,۴۸۳	۵۶۱۰,۸۴۶	۲۷۰,۲,۷۰۷	۱۷,۰۰	۱۵,۹۲	۸۷/۰۵/۱۷	۴
قشم	۰,۲۰۳	۰,۰۵۹	۱۷,۵	۵۶۱۳,۳۲۱	۲۷۰,۱,۸۲۴	۵۶۱۴,۱۵۹	۲۷۰,۱,۳۵۲	۱۹,۰۰	۱۷,۳۳	۸۷/۰۵/۱۷	۵
شمال قشم	۰,۱۲۲	۰,۰۳۰	۱۷,۵	۵۶۱۴,۳۳۵	۲۷۰,۱,۱۹۹	۵۶۱۶,۵۵۶	۲۱۵۹,۸۰۴	۸,۲۵	۷,۲۵	۸۷/۰۵/۱۸	۶
شمال قشم	۰,۱۸۶	۰,۰۵۴	۲۴,۵	۵۶۱۳,۷۳۱	۲۷۰,۲,۹۹۷	۵۶۱۳,۶۷۰	۲۷۰,۳,۵۲۶	۱۰,۵۰	۸,۹۷	۸۷/۰۵/۱۸	۷
گله در	۰,۱۲۱	۰,۰۳۵	۲۱,۰	۵۶۲۱,۹۳۶	۲۷۰,۲,۶۶۱	۵۶۲۰,۴۴۴	۲۷۰,۳,۶۳۰	۱۲,۱۷	۱۱,۱۷	۸۷/۰۵/۱۸	۸
گله در	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۷,۵	۵۶۲۰,۹۰۴	۲۷۰,۳,۱۱۳	۵۶۲۰,۹۰۵	۲۷۰,۳,۷۹۵	۱۳,۶۷	۱۲,۶۷	۸۷/۰۵/۱۸	۹
گانشهر	۰,۱۲۲	۰,۰۳۸	۱۴,۹	۵۶۱۸,۱۶۳	۲۷۰,۸,۳۹۱	۵۶۲۰,۱۰۵	۲۷۰,۶,۲۷۰	۱۵,۵۰	۱۴,۴۲	۸۷/۰۵/۱۸	۱۰
روبروی شیلات	۰,۱۸۲	۰,۰۵۳	۹,۶	۵۶۱۶,۹۱۷	۲۷۰,۸,۲۵۷	۵۶۱۷,۱۶۲	۲۷۰,۸,۲۰۴	۱۷,۴۲	۱۵,۹۲	۸۷/۰۵/۱۸	۱۱
لوله آب هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۷,۰	۵۶۲۴,۲۰۰	۲۷۰,۴,۱۵۹	۵۶۲۳,۶۱۱	۲۷۰,۶,۵۳۳	۹,۶۷	۸,۶۷	۸۷/۰۵/۱۹	۱۲
قلعه هرمز	۰,۱۴۲	۰,۰۴۱	۲۴,۵	۵۶۲۹,۲۸۰	۲۷۰,۶,۰۷۸	۵۶۲۶,۱۶۹	۲۷۰,۶,۴۵۸	۱۱,۳۳	۱۰,۱۷	۸۷/۰۵/۱۹	۱۳
دارسرخ	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۷,۵	۵۶۳۶,۷۱۹	۲۷۰,۶,۰۷۵	۵۶۳۵,۳۷۱	۲۷۰,۴,۶۶۳	۱۳,۳۳	۱۲,۳۳	۸۷/۰۵/۱۹	۱۴
بین دارسرخ و کلاهی	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۴,۰	۵۶۴۳,۲۵۴	۲۷۰,۳,۷۴۱	۵۶۴۱,۰۰۸	۲۴۰,۴,۳۱۳	۱۵,۰۳	۱۴,۰۳	۸۷/۰۵/۱۹	۱۵
کرهستک	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۸,۸	۵۶۵۶,۵۷۵	۲۴۴۹,۰۴۰	۵۶۵۸,۱۰۹	۲۴۴۷,۱۰۷	۷,۶۷	۶,۶۷	۸۷/۰۵/۲۰	۱۶
کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۶	۷,۰	۵۶۵۴,۰۸۸	۲۶۵۵,۵۹۰	۵۶۵۵,۵۰۶	۲۶۵۲,۹۰۷	۹,۴۲	۸,۴۲	۸۷/۰۵/۲۰	۱۷
خور کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۶,۱	۵۶۵۲,۸۱۹	۲۶۵۷,۳۲۳	۵۶۵۴,۰۲۷	۲۶۵۶,۲۱۰	۱۰,۸۳	۹,۸۳	۸۷/۰۵/۲۰	۱۸
کرگان	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۷,۰	۵۶۵۴,۶۸۴	۲۶۵۴,۱۷۹	۵۶۵۳,۶۱۱	۲۶۵۵,۵۷۵	۱۲,۵۳	۱۱,۵۳	۸۷/۰۵/۲۰	۱۹
کلاهی	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۵,۳	۵۶۴۷,۸۵۴	۲۷۰,۲,۰۴۷	۵۶۵۰,۲۰۹	۲۶۵۸,۹۰۰	۱۴,۵۸	۱۳,۵۸	۸۷/۰۵/۲۰	۲۰
شرق هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۶,۶	۵۶۲۹,۵۹۰	۲۷۰,۵,۷۴۱	۵۶۳۰,۶۸۲	۲۷۰,۴,۹۷۸	۱۷,۵۸	۱۶,۵۸	۸۷/۰۵/۲۰	۲۱
قلعه هرمز	۰,۱۲۲	۰,۰۳۸	۹,۶	۵۶۲۶,۷۵۸	۲۷۰,۷,۱۰۸	۵۶۲۹,۵۴۳	۲۷۰,۶,۷۵۳	۱۹,۰۰	۱۷,۹۲	۸۷/۰۵/۲۰	۲۲
گنبد پشت	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۴۵,۵	۵۶۲۳,۷۷۴	۲۷۰,۱,۹۸۵	۵۶۲۳,۱۲۳	۲۷۰,۲,۱۹۸	۸,۰۰	۷,۰۰	۸۷/۰۵/۲۱	۲۳
کشتی سوخته	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۱۵,۸	۵۶۱۳,۱۵۲	۲۷۰,۷,۰۹۸	۵۶۱۵,۸۵۹	۲۷۰,۶,۵۳۹	۱۰,۳۳	۹,۳۳	۸۷/۰۵/۲۱	۲۴
طولا	۰,۱۲۲	۰,۰۳۵	۲۲,۸	۵۶۱۱,۹۷۹	۲۷۰,۲,۶۱۳	۵۶۱۲,۷۵۴	۲۷۰,۲,۸۴۸	۱۲,۰۰	۱۱,۰۰	۸۷/۰۵/۲۱	۲۵
طولا	۰,۱۷۲	۰,۰۵۰	۱۶,۶	۵۶۱۳,۷۹۸	۲۷۰,۲,۷۸۱	۵۶۱۱,۶۹۵	۲۷۰,۲,۶۲۶	۱۳,۷۵	۱۲,۳۳	۸۷/۰۵/۲۱	۲۶
طولا	۰,۳۳۴	۱,۰۹۷	۲۱,۰	۵۶۱۲,۲۰۸	۲۷۰,۱,۷۴۶	۵۶۱۳,۷۸۸	۲۷۰,۲,۸۹۹	۱۶,۷۵	۱۴,۰۰	۸۷/۰۵/۲۱	۲۷

مجموع: ۳,۸۰۱ ۱,۰۰۸

جدول IX- بررسی وضعیت صید زال در شهریور ماه ۱۳۸۷ (۱)

منطقه صید	مساحت تور کشتی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزی	موقعیت انتهایی تور ریزی	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	مدت صید (ساعت)	تور ریزی تور کشتی	ساعت صید	تاریخ بزرسی	ردیف
سیریاک تا کوهستانک	۰,۱۰۸	۱۵,۸	۲۶۲۹,۲۹۹	۵۷,۳,۲۸۷	۲۶۲۸,۸۷۰	۵۷,۲,۷۵۲	۱,۰۰	۹,۳۳	۸,۳۳	۸۷/۰۶/۲۳	۱
سیریاک تا کوهستانک	۰,۱۳۵	۳۶,۸	۲۶۲۲,۸۸۳	۵۷,۲,۷۸۶	۲۶۲۹,۷۷۰	۵۷,۱,۴۷۷	۱,۲۵	۱۰,۸۳	۹,۸۳	۸۷/۰۶/۲۳	۲
کوهستانک	۰,۱۰۸	۲۳,۶	۲۶۴۰,۰۸۳	۵۷,۱,۰۱۰	۲۶۳۷,۴۶۰	۵۷,۲,۱۸۵	۱,۰۰	۱۲,۸۳	۱۱,۸۳	۸۷/۰۶/۲۳	۳
کوهستانک	۰,۱۰۸	۲۱,۰	۵۶۵۸,۸۱۸	۲۶۴۹,۶۶۲	۲۶۴۶,۹۳۷	۵۶۵۹,۲۸۹	۱,۰۰	۱۴,۹۲	۱۳,۹۲	۸۷/۰۶/۲۳	۴
کرگان	۰,۱۳۵	۱۰,۵	۲۶۵۷,۵۱۱	۵۶۵۲,۲۲۸	۲۶۵۴,۳۷۹	۵۶۵۴,۴۵۳	۱,۲۵	۱۷,۱۷	۱۵,۹۲	۸۷/۰۶/۲۳	۵
کلاهی	۰,۱۰۸	۱۵,۸	۵۶۴۵,۰۲۹	۲۷,۱,۰۵۳	۵۶۴۷,۸۵۳	۲۷,۰,۸۱۳	۱,۰۰	۹,۱۷	۸,۱۷	۸۷/۰۶/۲۴	۶
بین کلاهی خارسخ	۰,۱۰۸	۱۵,۸	۵۶۴۵,۵۴۲	۲۷,۰,۹۷۸	۵۶۴۳,۱۸۸	۲۷,۰,۴۴۵	۱,۰۰	۱۱,۱۷	۱۰,۱۷	۸۷/۰۶/۲۴	۷
دارسرخ	۰,۱۰۸	۲۱,۰	۵۶۳۶,۲۱۵	۲۷,۰,۳۶۲	۵۶۳۸,۴۲۹	۲۷,۰,۷۲۳	۱,۰۰	۱۲,۷۵	۱۱,۷۵	۸۷/۰۶/۲۴	۸
بین دارسرخ و هرمز	۰,۱۰۸	۱۴,۰	۵۶۳۰,۸۲۰	۲۷,۰,۹۰۷	۵۶۳۴,۲۹۷	۲۷,۰,۹۵۱	۱,۰۰	۱۴,۵۰	۱۳,۵۰	۸۷/۰۶/۲۴	۹
روبروی آب شیرین کن	۰,۱۳۵	۱۲,۳	۵۶۳۰,۴۰۲	۲۷,۰,۵۶۴	۵۶۳۰,۰۷۶	۲۷,۰,۶۶۳	۱,۲۵	۱۶,۵۰	۱۵,۲۵	۸۷/۰۶/۲۴	۱۰
آب شیرین کن	۰,۰۸۱	۱۰,۵	۵۶۲۷,۸۴۱	۲۷,۰,۷۶۷	۵۶۲۹,۶۶۳	۲۷,۰,۳۴۸	۰,۷۵	۱۷,۵۰	۱۶,۷۵	۸۷/۰۶/۲۴	۱۱
شرق آب شیرین کن	۰,۱۰۸	۲۱,۹	۵۶۲۷,۱۳۶	۲۷,۰,۶۰۱	۵۶۲۹,۰۲۸	۲۷,۰,۶۵۸	۱,۰۰	۸,۵۰	۷,۵۰	۸۷/۰۶/۲۵	۱۲
روبروی آب هرمز	۰,۱۰۸	۲۱,۰	۵۶۲۶,۳۵۰	۲۷,۰,۵۲۰	۵۶۲۵,۹۳۰	۲۷,۰,۲۵۰	۱,۰۰	۹,۰۰	۹,۰۰	۸۷/۰۶/۲۵	۱۳
گلّه دار	۰,۱۳۵	۱۲,۳	۵۶۲۲,۵۷۱	۲۷,۰,۲۰۳	۵۶۲۴,۳۴۸	۲۷,۰,۶۷۲	۱,۲۵	۱۲,۰۰	۱۰,۷۵	۸۷/۰۶/۲۵	۱۴
شرق آب شیرین کن هرمز	۰,۱۰۸	۲۶,۳	۵۶۱۷,۴۱۳	۲۷,۰,۲۵۴	۵۶۲۵,۱۹۴	۲۷,۰,۱۹۴	۱,۰۰	۱۴,۰۰	۱۳,۰۰	۸۷/۰۶/۲۵	۱۵
اطراف کشتی سوخته	۰,۱۳۵	۲۲,۸	۵۶۱۷,۷۴۷	۲۷,۰,۴۳۸	۵۶۱۶,۵۸۲	۲۷,۰,۴۱۲	۱,۲۵	۱۶,۷۵	۱۵,۵۰	۸۷/۰۶/۲۵	۱۶
گلّه دار	۰,۱۰۸	۱۹,۳	۵۶۱۶,۶۸۵	۲۷,۰,۳۱۸	۵۶۱۵,۱۸۸	۲۷,۰,۴۸۱	۱,۰۰	۸,۰۸	۷,۰۸	۸۷/۰۶/۲۶	۱۷
شمال غرب هرمز	۰,۱۳۵	۱۹,۳	۵۶۱۶,۲۲۹	۲۷,۰,۲۷۹	۵۶۱۴,۳۷۷	۲۷,۰,۷۰۳	۱,۲۵	۱۰,۰۰	۸,۷۵	۸۷/۰۶/۲۶	۱۸
شمال کشتی سوخته	۰,۱۰۸	۲۶,۳	۵۶۱۲,۱۶۹	۲۷,۰,۲۸۷	۵۶۱۳,۲۳۵	۲۷,۰,۳۵۴	۱,۰۰	۱۱,۵۰	۱۰,۵۰	۸۷/۰۶/۲۶	۱۹
غرب کشتی سوخته	۰,۱۰۸	۲۴,۵	۵۶۱۱,۷۱۱	۲۷,۰,۳۹۲	۵۶۱۲,۸۸۸	۲۷,۰,۲۹۰	۱,۰۰	۱۳,۲۵	۱۲,۲۵	۸۷/۰۶/۲۶	۲۰
شمال غربی کشتی سوخته	۰,۱۰۸	۲۴,۵	۵۶۰۷,۳۱۲	۲۷,۰,۵۶۱	۵۶۰۹,۲۹۶	۲۷,۰,۶۱۴	۱,۰۰	۱۵,۰۰	۱۴,۰۰	۸۷/۰۶/۲۶	۲۱
شمال اسکله فولاد	۰,۱۰۸	۲۸,۰	۵۶۱۴,۷۸۳	۲۷,۰,۳۷۵	۵۶۱۲,۶۹۰	۲۷,۰,۲۳۲	۱,۰۰	۱۶,۷۵	۱۵,۷۵	۸۷/۰۶/۲۶	۲۲
کله قشم روبروی اسکله	۰,۱۰۸	۱۲,۳	۵۶۱۲,۴۴۰	۲۷,۰,۱۰۹۲	۵۶۱۵,۴۶۶	۲۶,۵,۲۸۵	۱,۰۰	۸,۷۵	۷,۷۵	۸۷/۰۶/۲۷	۲۳
دو کوهک بولا	۰,۱۰۸	۱۴,۰	۵۶۱۳,۵۹۴	۲۶,۵,۸۷۵	۵۶۱۲,۵۶۶	۲۷,۰,۱۰۶۹	۱,۰۰	۹,۲۵	۹,۲۵	۸۷/۰۶/۲۷	۲۴
شمال قشم	۰,۱۰۸	۱۵,۸	۵۶۱۳,۳۰۶	۲۷,۰,۰۲۱	۵۶۱۳,۷۳۴	۲۶,۵,۹۸۰	۱,۰۰	۱۲,۰۰	۱۱,۰۰	۸۷/۰۶/۲۷	۲۵
شمال قشم	۰,۱۰۸	۱۷,۵	۵۶۱۰,۸۵۸	۲۷,۰,۱۱۷	۵۶۱۳,۰۶۲	۲۷,۰,۰,۴۱۰	۱,۰۰	۱۳,۵۰	۱۲,۵۰	۸۷/۰۶/۲۷	۲۶
شمال قشم	۰,۱۳۵	۱۴,۰	۵۶۱۴,۰۲۳	۲۷,۰,۰,۳۸۷	۵۶۱۲,۰۹۷	۲۷,۰,۰,۸۱۱	۱,۲۵	۱۵,۲۵	۱۴,۰۰	۸۷/۰۶/۲۷	۲۷
شمال قشم	۰,۱۰۸	۱۴,۰	۵۶۱۵,۰۸۳	۲۶,۵,۰,۲۲۷	۵۶۱۴,۵۸۷	۲۷,۰,۰,۲۱۱	۱,۰۰	۱۷,۰۰	۱۶,۰۰	۸۷/۰۶/۲۷	۲۸

مجموع: ۰,۹۲۹

۳,۱۸۶

جدول X- بررسی وضعیت صید تال در شهریور ماه ۱۳۸۷ (۲)

منطقه صید	مساحت نور کشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزی		موقعیت انتهایی تور ریزی		طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	مدت صید (ساعت)	ساعت صید		تاریخ پورسی	ردیف
			طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی						تور کشی	تور ریزی		
سیریک	۰,۱۲۲	۶,۱	۵۷,۳,۱۴۴	۲۶۲۹,۳۷۹	۵۷,۲,۷۰۱	۲۶۲۸,۳۲۹	۱,۰۰	۹,۲۷	۸,۲۷	۸۷/۰/۲۳	۱				
سیریک	۰,۱۲۲	۱۳,۱	۵۷,۲,۵۱۱	۲۶۳۱,۷۶۱	۵۷,۱,۸۲۴	۲۶۲۹,۳۶۹	۱,۰۰	۱,۲۷	۹,۶۷	۸۷/۰/۲۳	۲				
گروگ	۰,۱۲۲	۸,۸	۵۷,۲,۰۲۲	۲۶۴۰,۱۹۱	۵۷,۳,۰۰۳	۲۶۳۷,۴۶۶	۱,۰۰	۱۲,۲۷	۱۱,۶۷	۸۷/۰/۲۳	۳				
کوهسنگ	۰,۱۰۱	۸,۸	۵۶۵۸,۰۰۱	۲۶۵۱,۱۶۵	۵۶۵۹,۷۳۲	۲۶۴۸,۵۰۳	۰,۸۳	۱۴,۷۵	۱۳,۹۲	۸۷/۰/۲۳	۴				
کرگان	۰,۱۳۲	۷,۰	۵۶۵۱,۱۵۳	۲۶۵۸,۱۵۷	۵۶۵۳,۰۰۰	۲۶۵۵,۹۵۳	۱,۰۰	۱۷,۰۰	۱۵,۹۲	۸۷/۰/۲۳	۵				
کلاهی	۰,۱۲۱	۸,۸	۵۶۴۵,۲۵۸	۲۷۰۱,۷۵۶	۵۶۴۸,۱۳۹	۲۷۰۰,۹۵۹	۱,۰۳	۹,۱۷	۸,۱۳	۸۷/۰/۲۳	۶				
تیاب	۰,۱۲۲	۹,۶	۵۶۴۱,۱۳۳	۲۷۰۵,۸۴۷	۵۶۴۳,۵۸۸	۲۷۰۴,۱۲۹	۱,۰۰	۱۱,۰۰	۱۱,۰۰	۸۷/۰/۲۴	۷				
نزدیک دارسرخ	۰,۲۴۹	۱۴,۰	۵۶۳۷,۰۵۱	۲۷۰۵,۲۱۳	۵۶۴۰,۰۴۵	۲۷۰۴,۷۸۹	۲,۰۵	۱۳,۶۰	۱۱,۵۵	۸۷/۰/۲۴	۸				
شرق هرمز	۰,۱۲۲	۱۰,۵	۵۶۳۰,۸۰۸	۲۷۰۶,۱۸۰	۵۶۳۲,۲۶۱	۲۷۰۶,۱۵۰	۱,۰۰	۱۴,۴۰	۱۳,۴۰	۸۷/۰/۲۴	۹				
آب شیرین کن هرمز	۰,۱۲۲	۱۴,۰	۵۶۲۸,۵۴۰	۲۷۰۶,۵۴۸	۵۶۲۹,۷۳۶	۲۷۰۶,۴۰۱	۱,۰۰	۱۵,۹۲	۱۴,۹۲	۸۷/۰/۲۴	۱۰				
آب شیرین کن هرمز	۰,۱۳۸	۱۲,۳	۵۶۲۸,۱۱۰	۲۷۰۶,۶۰۹	۵۶۳۰,۰۱۱	۲۷۰۶,۲۱۷	۱,۱۳	۱۷,۴۲	۱۶,۲۸	۸۷/۰/۲۴	۱۱				
آب شیرین کن هرمز	۰,۱۳۰	۱۴,۹	۵۶۲۷,۷۷۲	۲۷۰۶,۴۰۷	۵۶۲۸,۷۹۳	۲۷۰۶,۵۵۶	۱,۰۷	۸,۵۳	۷,۴۷	۸۷/۰/۲۵	۱۲				
گودمورونه	۰,۱۳۰	۲۰,۱	۵۶۲۶,۴۶۱	۲۷۰۶,۵۱۹	۵۶۲۶,۴۰۳	۲۷۰۶,۳۳۴	۱,۰۷	۱۰,۰۲	۸,۹۵	۸۷/۰/۲۵	۱۳				
گلله در	۰,۱۳۲	۲۲,۸	۵۶۱۱,۲۵۰	۲۷۰۱,۵۹۵	۵۶۲۱,۹۴۰	۲۷۰۲,۲۳۳	۱,۰۰	۱۲,۰۵	۱۰,۹۷	۸۷/۰/۲۵	۱۴				
گلله در	۰,۱۲۲	۲۱,۹	۵۶۱۲,۸۳۵	۲۷۰۴,۵۵۲	۵۶۲۱,۸۶۳	۲۷۰۳,۰۲۳	۱,۰۰	۱۳,۵۰	۱۲,۵۰	۸۷/۰/۲۵	۱۵				
غرب گلله در	۰,۱۴۰	۱۵,۸	۵۶۱۲,۶۴۶	۲۷۰۴,۵۸۳	۵۶۲۳,۳۹۴	۲۷۰۴,۰۲۳	۱,۱۵	۱۵,۲۰	۱۴,۰۵	۸۷/۰/۲۵	۱۶				
غرب گلله در	۰,۱۴۲	۱۴,۰	۵۶۱۳,۰۲۲	۲۷۰۴,۴۷۸	۵۶۲۲,۸۶۷	۲۷۰۴,۸۴۶	۱,۱۷	۱۶,۸۷	۱۵,۷۰	۸۷/۰/۲۵	۱۷				
کلنتی سوخته	۰,۱۲۶	۱۴,۹	۵۶۱۶,۷۱۳	۲۷۰۴,۰۷۰	۵۶۱۷,۵۱۸	۲۷۰۶,۰۵۱	۱,۰۳	۸,۱۷	۷,۱۳	۸۷/۰/۲۶	۱۸				
غرب کلنتی سوخته	۰,۲۰	۱۵,۸	۵۶۱۴,۴۳۰	۲۷۰۳,۲۹۶	۵۶۱۵,۶۰۶	۲۷۰۴,۱۳۴	۰,۱۷	۸,۷۵	۸,۵۸	۸۷/۰/۲۶	۱۹				
طولا	۰,۲۶	۲۲,۸	۵۶۱۳,۷۴۸	۲۷۰۳,۲۲۹	۵۶۱۴,۲۶۱	۲۷۰۳,۳۷۲	۰,۲۲	۱۰,۳۰	۱۰,۰۸	۸۷/۰/۲۶	۲۰				
دکوهه	۰,۱۴۲	۲۴,۵	۵۶۱۵,۴۹۷	۲۷۰۲,۱۶۳	۵۶۱۲,۹۹۵	۲۷۰۲,۴۴۶	۱,۱۷	۱۳,۰۰	۱۱,۸۳	۸۷/۰/۲۶	۲۱				
روبروی شرکت نفت	۰,۱۷۲	۱۴,۰	۵۶۱۶,۴۴۸	۲۷۰۱,۳۷۲	۵۶۱۵,۱۸۷	۲۷۰۰,۳۳۲	۱,۴۲	۱۵,۰۸	۱۳,۶۷	۸۷/۰/۲۶	۲۲				
بویه ترانزیت	۰,۱۳۸	۲۲,۸	۵۶۱۴,۴۳۴	۲۷۰۲,۴۷۹	۵۶۱۶,۱۹۷	۲۷۰۱,۸۹۷	۱,۱۳	۱۶,۸۰	۱۵,۲۷	۸۷/۰/۲۶	۲۳				
تولا	۰,۱۴۲	۱۷,۵	۵۶۱۱,۹۰۴	۲۷۰۲,۵۰۹	۵۶۱۰,۱۲۵	۲۷۰۰,۳۵۵	۱,۱۷	۱۱,۵۸	۱۰,۴۲	۸۷/۰/۲۷	۲۴				
تولا	۰,۱۵۲	۲۵,۴	۵۶۱۲,۵۸۰	۲۷۰۱,۹۹۶	۵۶۱۱,۱۷۲	۲۷۰۱,۸۰۳	۱,۲۵	۱۳,۳۳	۱۲,۰۸	۸۷/۰/۲۷	۲۵				
تولا	۰,۱۳۲	۲۱,۹	۵۶۱۴,۴۴۳	۲۷۰۱,۶۴۸	۵۶۱۲,۸۷۳	۲۷۰۲,۰۵۳	۱,۰۰	۱۴,۶۷	۱۳,۵۸	۸۷/۰/۲۷	۲۶				
اسکله باهنر	۰,۱۰۱	۱۴,۰	۵۶۱۰,۰۹۹	۲۷۰۶,۰۸۰	۵۶۱۱,۱۸۰	۲۷۰۵,۹۶۵	۰,۸۳	۱۶,۵۸	۱۵,۷۵	۸۷/۰/۲۷	۲۷				

مجموع: ۳,۴۱۸ ۰,۹۹۷

جدول XII- بررسی وضعیت صید ترال در شهريور ماه ۱۳۸۷ (۴)

منطقه صید	مساحت تور کشتی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزوی	موقعیت انتهای تور ریزوی	عرض جغرافیای طول جغرافیای	عرض جغرافیای طول جغرافیای	مدت صید (ساعت)	ساعت صید	تور ریزوی	تور کشتی	تاریخ بررسی	ردیف
سیریک	۰,۱۰۴	۷,۹	۵۰۰,۲,۷۸۱	۲۲۸,۲۷۳	۵۶,۲,۷۳۴	۲۲۸,۷۲۶	۱,۰۰	۹,۳۳	۸,۳۳	۹,۳۳	۸۷/۰۶/۲۳	۱
سیریک	۰,۱۰۳	۱۲,۳	۵۷,۲,۰۸۱	۲۱۳,۰,۱۲۸	۵۷,۲,۱۵۹	۲۲۸,۲۹۳	۱,۰۰	۱,۰۵۸	۹,۵۸	۱,۰۵۸	۸۷/۰۶/۲۳	۲
سیریک	۰,۱۰۴	۹,۶	۵۷,۴,۱۶۵	۲۱۳,۴,۶۵۶	۵۷,۳,۴۲۹	۲۲۲,۳۱۸	۱,۰۰	۱۱,۵۰	۱۱,۵۰	۱۱,۵۰	۸۷/۰۶/۲۳	۳
بین سیریک و کوهستک	۰,۱۰۴	۹,۶	۵۷,۲,۸۱۸	۲۱۴,۰,۳۷۱	۵۷,۴,۰۵۱	۲۲۲,۹۷۳	۱,۰۰	۱۳,۷۵	۱۲,۷۵	۱۳,۷۵	۸۷/۰۶/۲۳	۴
کرگان	۰,۱۰۴	۵,۳	۵۶۵,۲,۷۲۸	۲۱۵,۶,۰۵۶	۵۶۵,۴۲۹	۲۵۴,۳۰۸	۱,۰۰	۱۶,۸۳	۱۵,۸۳	۱۶,۸۳	۸۷/۰۶/۲۳	۵
ناو کلاهی	۰,۱۰۴	۸,۸	۵۶۴,۴۹۹	۲۷,۵,۹۷۹	۵۶۴,۵۷۹	۲۷,۴,۳۵۷	۱,۰۰	۱۱,۲۵	۱۰,۲۵	۱۱,۲۵	۸۷/۰۶/۲۴	۶
دارسرخ	۰,۱۰۴	۱۵,۸	۵۱۳,۶,۵۱۴	۲۷,۵,۱۸۰	۵۱۳,۶,۲۱۴	۲۷,۴,۶۱۴	۱,۰۰	۱۲,۷۵	۱۱,۷۵	۱۲,۷۵	۸۷/۰۶/۲۴	۷
کشتی سوخته هرمنز	۰,۱۰۴	۱۵,۸	۵۱۳,۶,۵۱۴	۲۷,۳,۵۵۳	۵۱۳,۶,۲۱۴	۲۷,۴,۵۸۳	۱,۰۰	۱۴,۵۰	۱۳,۵۰	۱۴,۵۰	۸۷/۰۶/۲۴	۸
آب شیرین کن	۰,۱۰۴	۱۲,۳	۵۶۹,۸۹۸	۲۷,۵,۸۶۲	۵۶۳,۰,۳۲۹	۲۷,۵,۵۲۳	۱,۰۰	۱۶,۱۷	۱۵,۱۷	۱۶,۱۷	۸۷/۰۶/۲۴	۹
آب شیرین کن	۰,۱۰۴	۱۰,۵	۵۶۲,۲,۸۸۸	۲۷,۶,۳۸۸	۵۶۳,۰,۲۴۵	۲۷,۵,۹۷۳	۱,۰۰	۱۷,۴۲	۱۶,۴۲	۱۷,۴۲	۸۷/۰۶/۲۴	۱۰
آب شیرین کن	۰,۱۰۴	۲۵,۴	۵۶۲,۲,۴۵۵	۲۷,۶,۴۱۶	۵۶۲,۲,۳۶۱	۲۷,۵,۹۷۳	۱,۰۰	۸,۴۵	۷,۴۵	۸,۴۵	۸۷/۰۶/۲۵	۱۱
گود مرونه	۰,۱۰۴	۲۸,۰	۵۶۲,۶,۷۲۸	۲۷,۶,۳۷۶	۵۶۲,۶,۴۸۷	۲۷,۶,۴۱۶	۱,۰۰	۹,۹۰	۸,۹۰	۹,۹۰	۸۷/۰۶/۲۵	۱۲
گنجر پشت	۰,۱۰۴	۳۵,۰	۵۶۲,۱,۵۱۲	۲۷,۲,۸۱۸	۵۶۲,۲,۸۱۸	۲۷,۲,۱۰۹	۱,۰۰	۱۱,۷۵	۱۰,۷۵	۱۱,۷۵	۸۷/۰۶/۲۵	۱۳
کله در	۰,۱۰۴	۲۱,۳	۵۶۲,۲,۷۷۷	۲۷,۴,۳۹۰	۵۶۲,۲,۶۱۶	۲۷,۲,۷۴۱	۱,۰۰	۱۳,۲۵	۱۲,۲۵	۱۳,۲۵	۸۷/۰۶/۲۵	۱۴
نیم پاشمی	۰,۱۰۴	۱,۵	۵۶۱,۱,۷۷۷	۲۷,۸,۲۹۹	۵۶۲,۲,۳۶۱	۲۷,۷,۰۴۶	۱,۰۰	۱۴,۸۰	۱۳,۸۰	۱۴,۸۰	۸۷/۰۶/۲۵	۱۵
کشتی سوخته	۰,۱۰۳	۱۲,۳	۵۶۱,۵,۵۸۵	۲۷,۶,۲۳۶	۵۶۱,۷,۵۲۳	۲۷,۶,۴۹۹	۱,۰۰	۱۶,۱۷	۱۵,۵۳	۱۶,۱۷	۸۷/۰۶/۲۵	۱۶
کشتی سوخته	۰,۱۰۳	۱۲,۳	۵۶۱,۴,۶۴۱	۲۷,۶,۶۶۴	۵۶۱,۵,۵۷۰	۲۷,۶,۵۱۰	۱,۰۰	۸,۰۸	۷,۰۸	۸,۰۸	۸۷/۰۵/۲۶	۱۷
بین نیروگاه و طولا	۰,۱۰۳	۱۸,۴	۵۶۱,۸,۶۱۸	۲۷,۲,۱۸۲	۵۶۱,۳,۰۶۶	۲۷,۴,۸۷۸	۱,۰۰	۹,۶۳	۸,۶۳	۹,۶۳	۸۷/۰۵/۲۶	۱۸
بین نیروگاه و طولا	۰,۱۰۳	۲۰,۱	۵۶۱,۴,۶۱۳	۲۷,۲,۸۷۴	۵۶۱,۳,۱۳۸	۲۷,۳,۲۷۵	۱,۰۰	۱۰,۸۳	۹,۸۳	۱۰,۸۳	۸۷/۰۵/۲۶	۱۹
بین طولا و کشتی سوخته	۰,۱۰۴	۲۲,۸	۵۶۱,۱,۶۶۴	۲۷,۳,۰۱۳	۵۶۱,۴,۶۹۹	۲۷,۳,۰۱۰	۱,۰۰	۱۲,۱۷	۱۱,۱۷	۱۲,۱۷	۸۷/۰۵/۲۶	۲۰
طولا	۰,۱۰۴	۲۳,۶	۵۶۱,۱,۴۹۵	۲۷,۱,۸۸۶	۵۶۱,۰,۷۱۲	۲۷,۲,۱۲۶	۱,۰۰	۱۳,۶۶	۱۲,۶۶	۱۳,۶۶	۸۷/۰۵/۲۶	۲۱
دوگوهک طولا	۰,۱۰۴	۱۴,۰	۵۶۱,۰,۹۷۵	۲۷,۱,۷۲۳	۵۶۱,۲,۱۶۰	۲۷,۱,۳۶۶	۱,۰۰	۱۵,۰۷	۱۴,۰۷	۱۵,۰۷	۸۷/۰۵/۲۶	۲۲
قشم	۰,۱۱۲	۲۱,۰	۲۱۱,۳,۶۲۶	۲۷,۰,۲۲۲	۲۱۱,۲,۴۴۴	۲۷,۱,۵۰۸	۱,۰۰	۱۶,۵۰	۱۵,۴۲	۱۶,۵۰	۸۷/۰۵/۲۶	۲۳
قشم	۰,۱۱۲	۱۷,۵	۲۱۱,۲,۷۵۵	۲۷,۱,۱,۲۶۹	۲۱۱,۲,۷۹۱	۲۵,۹,۲۷۶	۱,۰۰	۸,۵۸	۷,۵۸	۸,۵۸	۸۷/۰۶/۲۷	۲۴
قشم	۰,۰۹۸	۲۴,۵	۲۱۱,۲,۰۶۷	۲۷,۳,۵۱۲	۲۱۱,۴,۶۳۸	۲۷,۲,۶۷۱	۰,۹۵	۱۱,۴۵	۱۰,۵۰	۱۱,۴۵	۸۷/۰۶/۲۷	۲۵
عرب سورر به طولا	۰,۱۰۳	۱۹,۳	۲۱۱,۱,۶۶۷	۲۷,۲,۰۶۵	۲۱۱,۰,۳۱۲	۲۷,۳,۵۰۷	۱,۰۰	۱۲,۸۸	۱۱,۸۸	۱۲,۸۸	۸۷/۰۶/۲۷	۲۶
شمال کشتی سوخته	۰,۱۰۴	۱۲,۳	۲۱۱,۹,۷۹۶	۲۷,۷,۳۸۱	۲۱۱,۲,۵۸۲	۲۷,۵,۱۰۵	۱,۰۰	۱۴,۹۲	۱۳,۹۲	۱۴,۹۲	۸۷/۰۶/۲۷	۲۸
شیلات	۰,۱۰۴	۸,۸	۲۱۱,۹,۴۴۴	۲۷,۹,۳۵۴	۲۱۱,۲,۹۲۲	۲۷,۹,۴۱۵	۱,۰۰	۱۶,۵۰	۱۵,۵۰	۱۶,۵۰	۸۷/۰۶/۲۷	۲۹

مجموع: ۳,۰۳۱ ۰,۸۸۴

جدول XIII- بررسی وضعیت صید ترال در آذر ماه ۱۳۸۷

منطقه صید	مساحت توری کشی km ²	عمق آب (متر)	موقعیت ابتدای تور ریزی		موقعیت انتهای تور ریزی		عرض جغرافیای طول جغرافیای	عرض جغرافیای طول جغرافیای	مدت صید (ساعت)	ساعت صید		تاریخ بررسی	ردیف
			عرض جغرافیای	طول جغرافیای	عرض جغرافیای	طول جغرافیای				تور ریزی	تور کشی		
کوهستانک	۰,۱۳۷	۰,۰۴۰	۸,۸	۵۶۵۵,۸۱۶	۲۶۴۸,۸۱۷	۵۶۵۸,۵۱۲	۲۶۴۷,۱۸۰	۱,۱۷	۷,۴۲	۶,۲۵	۸۷/۰۹/۲۹	۱	
کوهستانک	۰,۱۶۶	۰,۰۴۸	۱۲,۳	۵۶۵۴,۰۵۹	۲۶۵۲,۴۸۸	۵۶۵۵,۱۴۲	۲۶۴۹,۱۷۴	۱,۴۱	۹,۶۶	۸,۲۵	۸۷/۰۹/۲۹	۲	
کرگان	۰,۱۷۶	۰,۰۵۱	۱۰,۵	۵۶۵۰,۹۵۸	۲۶۵۶,۹۴۸	۵۶۵۳,۱۳۴	۲۶۵۴,۱۸۲	۱,۵۰	۱۱,۷۵	۱۰,۲۵	۸۷/۰۹/۲۹	۳	
کلاهی	۰,۱۷۶	۰,۰۵۱	۱۳,۱	۵۶۴۵,۱۶۷	۲۷۰,۱,۳۲۶	۵۶۴۸,۵۹۲	۲۶۵۸,۹۲۳	۱,۵۰	۱۴,۰۰	۱۲,۵۰	۸۷/۰۹/۲۹	۴	
کلاهی	۰,۱۳۷	۰,۰۴۰	۱۵,۸	۵۶۴۱,۳۲۵	۲۷۰,۴,۲۲۸	۵۶۴۳,۷۴۰	۲۷۰,۲,۲۵۰	۱,۱۷	۱۵,۷۵	۱۴,۵۸	۸۷/۰۹/۲۹	۵	
دارسرخ	۰,۱۱۸	۰,۰۳۴	۱۱,۴	۵۶۳۵,۲۶۷	۲۷۰,۵,۶۴۸	۵۶۳۷,۹۳۸	۲۷۰,۵,۳۷۰	۱,۰۰	۱۷,۳۳	۱۶,۳۳	۸۷/۰۹/۲۹	۶	
کشتی سوخته هرمز	۰,۱۵۷	۰,۰۴۶	۲۱,۰	۵۶۳۲,۹۰۳	۲۷۰,۱,۴۷۴	۵۶۳۳,۶۴۰	۲۷۰,۲,۵۸۳	۱,۳۳	۸,۲۵	۶,۹۲	۸۷/۰۹/۳۰	۷	
اب شیرین کن	۰,۱۵۳	۰,۰۴۵	۱۵,۸	۵۶۲۵,۶۹۷	۲۶۰,۶,۶۸۷	۵۶۳۱,۰۹۲	۲۷۰,۵,۵۴۹	۱,۳۰	۱۰,۷۲	۹,۴۲	۸۷/۰۹/۳۰	۸	
گنجر پشت	۰,۲۱۵	۰,۰۶۳	۳۱,۵	۵۶۲۳,۳۱۵	۲۷۰,۱,۸۱۳	۵۶۲۲,۹۳۲	۲۷۰,۲,۰۸۹	۱,۸۳	۱۳,۵۰	۱۱,۶۷	۸۷/۰۹/۳۰	۹	
استانداري	۰,۱۴۷	۰,۰۴۳	۱۴,۰	۵۶۱۹,۷۵۷	۲۷۰,۷,۳۲۱	۵۶۲۱,۵۲۳	۲۷۰,۴,۳۲۹	۱,۲۵	۱۵,۵۰	۱۴,۲۵	۸۷/۰۹/۳۰	۱۰	
اسکله باهنر	۰,۱۱۸	۰,۰۳۴	۱۷,۵	۵۶۰۹,۵۲۶	۲۷۰,۶,۹۷۵	۵۶۱۱,۷۲۱	۲۷۰,۷,۲۷۰	۱,۰۰	۹,۴۲	۸,۴۲	۸۷/۰۹/۳۰	۱۱	
درگهان	۰,۱۱۸	۰,۰۳۴	۱۶,۶	۵۵۵۹,۹۹۴	۲۶۵۹,۱۷۴	۵۶۰۳,۰۲۰	۲۶۵۹,۸۰۵	۱,۰۰	۱۲,۳۳	۱۱,۳۳	۸۷/۰۹/۳۰	۱۲	
طولا	۰,۱۳۷	۰,۰۴۰	۱۵,۸	۵۶۱۱,۲۵۰	۲۷۰,۲,۱۹۴	۵۶۰۸,۵۰۰	۲۷۰,۱,۶۲۷	۱,۱۷	۱۵,۰۰	۱۳,۳۳	۸۷/۰۹/۳۰	۱۳	
قشم	۰,۱۷۶	۰,۰۵۱	۱۹,۳	۵۶۱۱,۲۳۸	۲۷۰,۲,۵۳۶	۵۶۱۱,۰۰۳	۲۷۰,۲,۲۵۶	۱,۵۰	۱۶,۹۲	۱۵,۴۲	۸۷/۰۹/۳۰	۱۴	
قشم	۰,۱۷۶	۰,۰۵۱	۱۹,۳	۵۶۱۰,۵۲۶	۲۷۰,۲,۰۲۶	۵۶۱۳,۹۴۰	۲۷۰,۲,۰۸۹	۱,۵۰	۸,۵۸	۷,۰۸	۸۷/۰۹/۳۰	۱۵	
طولا	۰,۱۷۶	۰,۰۵۱	۱۲,۳	۵۶۰۹,۲۶۵	۲۷۰,۱,۱۲۱	۵۶۱۲,۱۷۵	۲۷۰,۰,۴۹۹	۱,۵۰	۱۱,۰۰	۹,۵۰	۸۷/۰۹/۳۰	۱۶	
اسکله رجائتی	۰,۲۷۴	۰,۰۸۰	۲۴,۵	۵۶۱۲,۱۱۹	۲۷۰,۲,۴۰۰	۵۶۰۹,۲۱۸	۲۷۰,۱,۹۵۰	۲,۳۳	۱۳,۸۳	۱۱,۵۰	۸۷/۰۹/۳۰	۱۷	
قشم	۰,۱۳۷	۰,۰۴۰	۲۱,۰	۵۶۱۰,۵۰۷	۲۷۰,۲,۵۲۷	۵۶۱۱,۲۹۹	۲۷۰,۲,۲۰۴	۱,۱۷	۱۶,۰۸	۱۴,۹۲	۸۷/۰۹/۳۰	۱۸	

مجموع : ۲,۸۹۴ ۰,۸۴۴

Abstract

Banana shrimp (*Penaeus merguensis*) is important shrimp species for stock enhancement in recent year in Hormozgan Tiab region. These crustacean spent post larve to juvenile cycle in mangrove creeks. Thus majore creek in this investigation are Tiab, Kolahi, Koleghan and Khamir (Laft). Maximum concentration of post larvaes in creek of Tiab, Kolahi and Koleghan are occur at April and in creek of Khamir is at May. Concentration of crustacean zoea and copepodas that are diet of shrimp post larvaes, increase at this moment. Juveniles of Banana shrimp stay at those creek until June. At this time, juveniles reach to 14.6 mm (CL) and 2.9 g (TW). So optimum date to release is June for about 2.9 g of individuals. After June, concentration of juveniles decrease in creeks but increase in coastal waters. This variation in juveniles concentrations has negative correlation with temperature and salinity of water in creek. Amount of 187 fish stomachs (from 22 species) in the creeks were reviewed, about 56 (29.9%) of those stomachs were full or semi full conditions. Amount of 12 fish stomachs (6.4%) contain of shrimp as diet. The most important of these fish was Mangrove red snapper (*Lutjanus argentimaculatus*). About of 104789 juveniles of Banana shrimp (1.4g TW) in 2007 and 51401 juveniles (1.3g TW) in 2008 were tegged and released from 23 June to 16 July each year. Most of the shrimp (tagged and not tagged) released in Tiab creek. For recapture of tagged shrimp used 386 trawl survey and about 49.3 Km² swepted by wooden boats. During the catch season (October to early November) about 10% of wooden boats and some shrimp processing companies were search daily for tagged shrimp, but no tagged shrimp were found.

Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENTION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION – Persian Gulf and Oman Sea Ecology
Research Center

Title : A survey on Movement and estimation of growth rate in Banana shrimp (*Penaeus merguensis*) released to the Persian Gulf and Oman sea waters (Hormuzgan province)

Apprpved Number:4-029-20-02-86039

Author: Mohammad Momeni

Executor : Mohammad Momeni

Collaborator : B. Daghooghi, M. Darvishi ,A. Pehpouri, K. Khajehnouri, M. Sadeghi, A.Karimi, M. Barani ,A. Maghsudi, N.Karami

Advisor(s): E. Kamrani,G. Zarshenas

Location of execution : Hormozgan province

Date of Beginning : 2007

Period of execution : 2 years & 6 months

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Circulation : 20

Date of publishing : 2010

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENTION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION- Persian Gulf and Oman Sea
Ecology Research Center

Title:

**A survey on Movement and estimation of growth rate in
Banana shrimp (*Penaeus merguensis*) released to the
Persian Gulf and Oman sea
waters (Hormuzgan province)**

Executor :

Mohammad Momeni

Registration Number

2010.193